

ENSAR EL İSLAM CEMAATİ

Ensar el İslam
Medya Kurulu

Allah yolunda vakfedilerek bilâbedel neşredilen
bu eserin maddi kazanç elde etmek amacıyla
basılması ve satılmasına izin verilmemektedir.

KUBBE

kubbe313.com

ENSAR EL-İSLÂM CEMAATİ

Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen
Cihad Sancağının Tarihi

- ENSAR EL-İSLÂM MEDYA KURULU -

Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen
Cihad Sancağının Tarihi

ENSAR EL-İSLÂM CEMAATI

ENSAR EL-İSLÂM MEDYA KURULU

İstanbul, 1436 / 2015

Küresel Kitap: 28

İslami Hareketler: 1

Eserin Orijinal İsmi: *جَمَاعَةُ أَنْصَارِ الْإِسْلَامِ شَوَاهِدٌ مِنْ تَارِيخِ أَوَّلِ زَايَةِ جِهَادِيَّةٍ لِلتَّمَكِينِ
وَالْإِمَارَةِ فِي الْعِرَاقِ*

*Cemâatü Ensarü'l İslâm Şevâhidün min Târih Evvelü
Râyetin Cihâdiyye li't-Temkin ve'l İmârati fi'l Irak*

Tercüme Eden: Muhsin DEMİRCİ

Editör: Osman AKYILDIZ

Tashih&Dizgi&Mizanpaj: KÜRESEL KİTAP

Kapak: KÜRESEL KİTAP

Baskı&Cilt: Step Ajans Matbaa Ltd. Şti.

Göztepe Mah. Bosna Cad. No: 11

Bağcılar / İstanbul

Tel:0212 446 88 46 Sertifika No: 12266

KÜRESEL KİTAP

Adres: Ali Kuşçu Mah. Nalbant Demir Sok.

No: 5/A Fatih-İSTANBUL

Tel&Faks: +90 212 523 55 78

Cep: +90 530 941 82 90

Web&E-Posta: www.kureselkitap.com • bilgi@kureselkitap.com

İÇİNDEKİLER

MEDYA KURULU'NUN ÖNSÖZÜ.....	5
ENSAR el-İSLÂM SAVAŞÇILARININ ANILARINDAN İKTİBASLAR	
MUKADDİME.....	11
GİRİŞ.....	15
IRAK KÜRDİSTAN'I COĞRAFYASI.....	16
İSLÂMİ OLUŞUM.....	21
ENSAR EL İSLÂM CEMAATİ	
KÖKLER... CİHADİ YÜRÜYÜŞ... BAŞARI	
ÖNSÖZ.....	35
ESKİ KARDEŞLER.....	37
CÜNDU'L İSLÂM CEMAATİ KURULUŞUNUN İLANINDAN ÖNCE	
CİHAD DAVETİNİN KURUCULARININ BİYOGRAFİLERİ.....	41
CEMAATİN ALDIĞI SİYASİ KARARLARIN NİTELİĞİ.....	46
CEMAATİN YÖNTEMİNİ TEŞKİL EDEN BAZI	
İLKESEL METİNLER.....	47
BASIN VE RADYO TELEVİZYON HATTINDAN BİR BAKIŞ.....	48
DİĞER CEMAATLERLE ORTAK EYLEM'DE İLİŞKİ BAĞLARI.....	51
HİCRET VE GÜÇ TOPLAMA.....	53
YAZIŞMA VE İLETİŞİM HALİNDE OLDUĞUMUZ	
CİHAD MENHECİ ÜZERİNDEKİ ŞAHSİYETLER.....	53
CÜNDU'L İSLÂM'IN İLANI.....	58
ENSAR EL İSLÂM CEMAATİ'NİN İLANI	
ANLAŞMANIN HÜVİYETİ.....	84
ENSAR EL-İSLÂM CEMAATİ İLAN ANLAŞMASI.....	84

MEDYA KURULU'NUN ÖNSÖZÜ

Hamd Allah'a, salat ve selam Allah'ın Rasûlü'ne, onun ailesine, arkadaşlarına ve onların peşlerinden gelenlere olsun.

Tarih, kalemin derleyip topladığı vuku bulan olayları açıklar. Tarih, yazılıp derlenmemiş, meydana gelmemiş, gelecekte meydana gelecek ya da hiç var olmamış şeyi anlatmaz. Bunu münafiktan başkası tahrife, günahkârdan başkası değiştirmeye ve cahilden başkası da ortadan kaldırmaya yeltenmez ki buna kimenin gücü de yetmez. Hiç şüphesiz tarih, insanlığın seyri olup meleklerin şahsiyetlerini veya ibadetlerini aktaran bir şey değildir. Tarih, bir daha dönmeyecek olan bir zaman diliminde meydana gelmiş ve telafisi olmayan hadiselerdir. İnsafılı kişi bu gerçekleri unutmayan ve mesut kimse ise bunlardan ibret alandır.

İçinde bulunduğumuz aşamanın sebepleri istiklali izhar etmeyi ve tecrübelerden müteşekkil teşkilatların içine sıkışmaktan sakınmayı gerektirdiği için kişisel başarılarına itimat edip ve başkalarını eleştirmekten sakınan el-Ensar Grubu'nun liderlerinden bazılarının hatıralarından iktibaslar sunmamızı elzem kıldı.

Hiç şüphesiz bu alıntılar şahitlerini bağlayan mücerret vakıalardır. Bunların doğruluğu ve bu rivayetlerin gerçekliği sonucu sorumluluk dürtüsü bizi bunları anlatmaya sevk etti. Bu sayfalar, bu çağda bölgede ilk defa savunduğu topraklar üzerinde İslâm Emirliği'nin ikame edilmesi için çalışan cihad akımının bazı gençlerinin yaşamış oldukları tecrübeyi anlatmaktadır. Her ne kadar doğruları çok olsa da hatadan uzak değillerdir. Ancak bu olaylar kişisel tecrübelerin ve içtihadın dışına çıkmayacaktır. Bununla beraber imkânların kısıtlılığına, maruz kaldıkları boykotlara, bölgedeki ülkelerin ve Amerika'nın ilan ettiği savaşa ve

yaşamış olduğu kısa hayatına rağmen doğruluk oranı yüksek başarılı olayların arasında yerini almıştır.

Cemaatin Medya Kurulu, bu anıları diğer cihad ve siyasî hareketlerin liderlerini eleştirmek amacıyla aktarmamaktadır. Aksine gerçeği tanıtmak ve bölgedeki akımları ve mevcut potansiyeli anlatmak için zikretmektedir. Kurul, liderlerden seçkin şahsiyetlerin kararları ve konumları hakkındaki hatıralarını topladı ve incelemelerinde infialden, eleştiriden ve yargulamalardan gücü oranında uzak durmaya çalışacaktır. Eğer açıklamalarda farklılık olursa bu tanıkların kalemlerinden kaynaklanmaktadır.

Gerçek şu ki bu sayfalar, hareketin vakiasından elde edilen iktibaslar olsa da Ensar'ın biyografisinin bütününe teşkil etmez. Fakat cihad yürüyüşünün liderlerinin tecrübelerini desteklemeyi amaçlamaktadır.

Ensar'ın liderleri, mantıksal çözümler ürünü bağlardan müteşekkil tecrübe hayatlarının kısa olmasına rağmen şeriata bağlılığının ve cihadın vakiasına uygun hareket etmesi sonucu olumlu duruşlar sergiledi ve yine buna binaen stratejik kararlar aldı. Örnek olarak; içinde bulunduğu aşama şer'î bir karar sonucu cemaatin üzerine bina edildiği kavramlarla devam etmesini pekiştirmek için cemaatin yine Ensaru'l İslâm (İslâm'ın Havarileri/Yardımcıları) adı altında çalışmasını gerektirdiğinde, tabii olarak lider kadronun almış olduğu kararlar sonucu grubun etrafını kuşatan komploların başarısız kalmasını sağlamıştır. Yine cihad cemaatinin seyrini değiştirmek, idareyi yoldan çıkarmak ve bunun sonucu olarak da cemaatten meşruiyet vasfını söküp yerine Ensar adı altında haricî bir meşruiyet kazanmasını sağlayacak haricî projeleri de yerin dibine geçirmiştir...

Başka bir açıdan da... her ne kadar ilim ve saha ehlinin tanıklığını kazanmış olan Ensar şer'î bir cemaat olup bölgede varlık ölçülerine ve cihad akımındaki etkinliğine nazaran önceliği elde etmiş olması açısından kuruluşunu ve bölgedeki tek güç olduğunu ilan etse de uzun geçmiş dönemi ve gelecek süre içerisinde geniş bakış açısı, cihadın maslahatlarının kuralları ve İslâm'ın menfaatinin maksatları gereği diğer meşru gruplarla ça-

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

lışmaya hazırdır. Cemaat ve cihad alanında çalışmasının tarihi derinliği Ensar'ı nefsi arzulardan ve geçici çatışmalardan korumaktadır.

Yine biz, bu sayfalarda bulunanların vakıanın her şeyini değil aksine bir kısmını ifade etme sorumluluğunu üstlendiğine inanıyoruz. Ancak olayların gerçek boyutlarından ders almak ve sahip olduğu gücü bunlarla etkileşime geçirmek isteyenler için değerli faydalar içermektedir. Fakat bu etkileşim, tecrübelerimizi kopyalama yoluyla alarak bu yoldaki yolculuğunu etkileyecek şekilde rehavete neden olmaması gerekir. Aksi halde meşru hedefine ulaşmasını engelleyecektir.

Ensar el-İslâm Cemaati
Medya Kurulu

**ENSAR el-İSLÂM SAVAŞÇILARININ
ANILARINDAN İKTİBASLAR**

MUKADDİME

Hamd Allah'adır, O'na hamdeder, ondan yardım isteriz. Nefislerimizin şerlerinden, amellerimizin kötülüğünden Allah'a sığınırız. Allah'ın doğru yola ulaştırdığını saptıracak, Allah'ın sapmasına izin verdiğini doğru yola ulaştıracak yoktur. Allah'tan başka ilah olmadığına, Muhammed'in onun kulu ve elçisi olduğuna şahadet ederiz.

Allah şöyle demiştir: *“Ey insanlar! Sizi tek bir nefisten yaratan ve ondan eşini var eden ve ikisinden bir çok erkek ve kadın çıkaran Allah'tan sakının, kendisiyle dua ettiğiniz Allah'tan ve akrabalık bağlarını (kesmekten) sakının, Allah sizi gözetmektedir.”* (Nisâ 1)

“Ey iman edenler! Allah'tan hakkıyla sakının ve teslim (Müslüman) olmadan ölmeyin.” (Al-i İmrân 102)

Ve yine Allah şöyle demiştir; *“Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve doğru söz söyleyin ki, Allah sizin işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve Resûlüne itaat ederse, muhakkak büyük bir başarıya ulaşmıştır.”* (Ahzab 70-71)

Tarih yazıcılığı ve tarihi bilmek Kur'an kıssalarını anlamakta kilometre taşı olarak kabul edilir; Allah şöyle demiştir: *“Bunda bir kalbe sahip olan ve göreyerek kulak verenler için uyarı vardır.”* (Kaf 37)

Şafiî (Rahimehullah) şöyle demiştir: *“Tarih öğrenmek akli geliştirir.”* Tarih, Kur'an'ın geçmiş toplulukların hikayelerini aktararak önem verdiği bir ilimdir. Bu yüzden Allah şöyle demiştir: *“İşte bu şekilde sana geçmişlerin haberlerini veriyoruz ve sana kendi katımızdan bir uyarı verdik.”* (Tahâ 99)

Geçmiş toplumlara ait kıssalar onları takip eden nesillere olaylar hakkında farkındalık ve anlayış kazandırır ve onların kendilerini etkileyen olaylarda bu farkındalığı kullanmalarını

sağlar. Böylelikle çağlar boyunca takip eden nesillere dersler sunar. Allah şöyle demiştir: “*Bunda bir kalbe sahip olan ve görerek kulak verenler için uyarı vardır.*” (Kaf 37)

İnsan tarihten ibret alır ve olaylar ve olayların sonuçları hakkında tecrübeler ve bilgiler edinir. Allah şöyle demiştir: “*İşte günler, biz onları insanlar arasında çeviririz ki Allah iman edenleri bilsin ve sizden şahitler edinsin diye.*” (Âl-i İmran 14) Okuyucu bununla tarih aklını geliştirir ve tarih üzerine iş yapabilmeye ehil olur, eğer mütalaa ederse mütalaa ettiği asrın insanlarıyla muasır olur ve eğer onu öğrenirse artık onlarla aynı kültürdenmiş gibi olur. Nasıl ki genel hadiselerin serdedilmesi bir mekan ile önem kazanırsa cihad sahalarında meydana gelen vakaların serdedilmesi Müslümanın geçmişini tanımlamasına en çok ihtiyaç duyduğu bir zamanda zorunluluklardan birini teşkil eder.

Allah (*azze ve celle*) yarattıklarına merhametinden dolayı onlara yeryüzünde değişmez sünnetler koymuştur, bu sünnetlerle hayat ikame edilir ve yaratılmışlar bu sünnetlere dayanarak hareket eder ya da durur. Eğer her dönem için farklı ve her mekan için diğer mekanlardan ayrı sünnetler olsaydı insanların hayatları aksar ve geçmişe ait haberler yok olurdu ama Allah'ın fazlıyla geçmişe ait haberler yok olmamaktadır. Dün başına gelen bugün tekrarlanıyor ve bugün başına gelenler yarın yine tekrarlanacak ve bu kıyamete kadar bu şekilde devam edecektir. Tarihin derlenmesi ve yazılmasının önemi de tam olarak buradan gelmektedir.

Eğer İslâm tarihini araştırırsak görürüz ki ümmetin geçmişte başına gelenleri bugün bizlerde aynı kalıplarla yaşıyoruz. Bizler geçmişteki olayların neticelerini biliyoruz, eğer gelinen netice zaferse bu zafere erişenlerin gittiği yolun aynıından yürüyerek bizlerde aynı neticeye vardık, eğer gelinen netice yenilgiyse geçmiştekilerin hatalarından kaçındık ve onların vardığı neticeye biz varmayacağız. Bu yolla yapılacak bir tarih okuması tarihi nefes alan bir canlı yapar. Okuyucu tarihi

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

özellikle de Peygamber (*sallallâhu aleyhi ve sellem*)'in ve onun Raşid Halifelerinin sîretini iş yapmak için okumalıdır; teselli olmak, boş zamanını değerlendirmek ya da genel kültür sahibi olmak için değil. Müslümanların fitnelere ve belalara uğramasının sebebi sadece Peygamber (*sallallâhu aleyhi ve sellem*)'in örnekliğini terketmeleri ve sünnetini takip etmekte ihmalkar davranmalarıdır. Allah Teâlâ şöyle demiştir: *“Muhakkak ki sizin için Allah'ın rasulünde güzel bir örnek vardır.”* (Ahzab 21)

Müslümanlardan bazılarının Peygamber (*sallallâhu aleyhi ve sellem*)'in sîretini onunla yollarını bulmak ve onu takip etmeksizin yalnızca toplantılar ya da kutlamalarda okumaları üzücüdür. Müslümanlardan bazıları da Peygamberin sîretini sadece yaşadığı olayları mütalaa etmek, peygamberin gönderilişini, başından geçen olayları, gazvelerini vs ezberlemek ve meclislerde konuşmalarını süslemek için okumaktadır.

Bu tarihi işte bu yüzden yazdık; Allah'ın izni ve yardımını umarak hedefinin açık ve ibret almayı hedeflemesi için... Tıpkı Allah (*azze ve celle*)'nin bu ayetinde talep ettiği gibi; *“Andolsun ki, onların kıssalarında akıl sahipleri için ibret vardır. Kur'an, uydurulabilecek bir söz değildir. Fakat kendinden öncekileri tasdik eden, her şeyi ayrı ayrı açıklayan ve inanan bir toplum için de bir yol gösterici ve bir rahmettir.”* (Yûsuf 111)

Ensar el-İslâm'a ait hadiseleri yazmadan evvel bu olaylar hakkında basında ve insanların dillerinde dolanan birçok haberlerin, özellikle de Irak'ın kuzeyinde Ensar el-İslâm ve diğer cemaatlerin yaşadıklarına ait olan haberlerin dış müdahaleler tarafından kirletildiğini ve geniş ve kapsayıcı kayıtları konu edinmediğini açıklamanın bir zaruret olduğunu düşünüyoruz. Bazı taraflar cihadi kesimi kötülemek amacıyla onlar hakkında uydurma haberler yaydılar. Bunun için Irak ve Irak'ın kuzeyinde “Irak Kürdistan'ı” diye isimlendirilen coğrafyadaki cihad tecrübesine bu bölümlerde ışık tutmak istedik. Böylece bu genç tecrübeyi kalemle naklederek ilmi pratiğiyle, Kitap ve Sünnet yoluyla gönderilen İslâm anlayışının Allah'ın bir

kısım kulları eliyle yeryüzünde ikame edilerek onları nasıl İslâm davetinin koruyucusu yaptığını anlayabilelim.

Bölge olaylarını ortaya çıkarırken kullandığımız kaynaklarımız çoğunlukla bizim idrak ettiklerimizdir. Kaynaklarımız arasında bizzat müşahade ettiğimiz olaylar ve doğru söylediklerinden emin olduğumuz kişilere giderek onlardan duyduğumuz malumatlar da vardır.

Kaynakları toplayıp sentezlerken kullandığımız yöntemimiz düzenlenmiş evraklar arasında zamanın akışına göre sınırlandırma yapmak ve öne çıkan olaylar üzerinde yoğunlaşma şeklindedir.

Bu yüzden bunu mütalaa eden okuyucudan bizi salih dualarında unutmamasını rica ediyoruz.

GİRİŞ

Kürt büyükleri ve kabileleri, Halife İmam Ömer b. Hattab (*radiyallâhu anhu*) döneminde gönüllü olarak İslâm'a girmekle şereflenmişti. Kürt kabileleri onunla İslâm ümmetinden olmuş, toprakları onunla İslâm diyarına dönmüş ve onlar da İslâm ümmetinin ayrılmaz bir parçası olmuşlardı. Onlar Allah'ın kendilerine nimet ettiği ve kendi rızalarıyla İslâm'a giren gruplardan biriydi. İslâm'a girdiler ve diğerleriyle birlikte yeni beldele fethetmeye çıktılar. Onlar tarihi bir varlığı olan İslâm'ın büyük dayanaklarındandı. Millet olarak İslâm ümmetine tabi milletler arasında açık ve özel bir yerleri vardı ve böylece İslâm ümmetinin içindeki muteber kavimlerden birisi oldular.

Kürtler İslâm'ı özümstediler ve İslâm aralarında Şafii medreseleri yoluyla yayıldı. Şafii medreselerinde Kürt Şafii'liği diye bilinen retorik bir cenahları vardı. Tasavvuf, içinde barındırdığı kalbi incelikle Kürt şahsiyetiyle uyuşmuş ve Kürt kurrâları arasında tasavvuf yayılmıştı. Dağlarda, vadilerde ve mağaralardaki kalp inceliği, nefsi dinginlik ve yaratılış güzelliği zahidlerden oluşan tabakalar meydana getirdi. Kürtler arasındaki Şafii ilim ehli tabakaları ise Arapça ve Arapça ilimlerinde asırlar boyunca İbnü'l Hâcib ve İbnü Salah El Şehrezûrî ve diğerleri gibi gözde ve özel Kürt ilim adamları yetiştirmiştir.

IRAK KÜRDİSTAN'I COĞRAFYASI

Kürdistan (Araştırma alanımız) Irak'ın kuzeyinde yer alır. Doğu ve kuzey doğudan İran'a, kuzeyden Türkiye'ye ve Batıdan Suriye'ye sınırları vardır. Nüfusu "6 Milyon" civarındadır. Bu nüfus Erbil, Dohuk, Süleymaniye ve Kerkük, Musul ve Diyala eyaletlerinin bir kısmına yayılmış haldedir. Kürtlerin %98'i Müslümandır ve hepsi de Şafiî'dir. Şiilerin oranı ise %0,50'dir ve İran sınırındaki Hankin ve çevresinde yaşarlar. Kürt Hristiyanların nüfus oranı da %0.50'dir ve onlarda Erbil-Dohuk arasına yayılmıştır. Kürtler arasında kadim dinlerden de gruplar vardır. Bunlar; Yezidiler, Kakailer, Hurşidiler (Barzani'lerdendir) gibi Zerdüşt ve Mecûsi bakiyesi "Kayıp Arılar"dır.

1348-1410 h., 1940-1990 m. Tarihleri Arasında Irak Kürdistan'ı

Kürt topraklarındaki ilk bölgesel bölünme 2 Recep 940 h., 23 Ağustos 1514 m. tarihinde Osmanlı Devleti ve Safevi Devleti arasında meydana gelen Çaldıran savaşından sonra olmuştur. İkinci bölünme 1228 h., 1813 m. tarihinde meydana gelen İran-Rus savaşında olmuş, Kürdistan toprakları son olarak miladi 1916 yılında Sykes-Picout anlaşmasıyla Türkiye, İran, Suriye ve Irak arasında paylaştırılmıştır, bu paylaşımı Fransa ısrarla savunmuş ve en büyük savunucularından biri olmuştur.

Bu 4 devlet (Türkiye-Irak-Suriye-İran) ulusçu bir yol izleyince Kürtler bu fikre refleksif bir tepki gösterdi ve bu tepki Irak Kürdistan'ında kavmiyetçi ve dinsiz laik örgütler ve siyasi partiler ortaya çıkardı, bu örgütlerden ilki Marksist Sovyetik bir fikre sahip Hiva Partisi'ydi. Bu hareket 8 Temmuz 1937'de Irak, Türkiye, İran ve Afganistan arasında aslında Sovyetler Birliği'ne karşı oluşturulan Saadabat Paktı'nın resmettiği unsurlara karşı kendisini bir tepki olarak ilan etmiştir. Barzani aşireti liderlerinden bazıları bu hareketten faydalanmıştır.

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

Sonra en bilineni İbrahim Ahmet ve Celal Talabani tarafından 1946 yılında kurulan (KDP) "Irak Kürdistan Demokratik Partisi" olmak üzere başka Kürt siyasi hareketleri de ortaya çıkmıştır.

Sol'un Irak Kürdistan'ındaki son oluşumu Marksist/solcu hareketlerin temsilcilerinden kendisinden önceki partilerden de etkilenen Irak Komünist Partisi olmuştur.

Birinci Dünya savaşından sonra Irak, İngiltere sömürgesiyken ve Osmanlı'yı paylaşan ülkeler Musul'u Irak'a bağladıktan sonra Kürdistan'ın en büyük kısmı Irak'ta kalmış oldu.

Mustafa Barzani, Irak'ta Abdulkerim Kasım tarafından yapılan darbeden sonra Irak Kürdistan'ına geri döndü. "Barzani 1947 yılında İran Kürdistan'ında Azerbaycan Cumhuriyeti'nin kardeşi olarak kurulan Mahabat Kürt Cumhuriyeti yıkıldığından beri Sovyetler Birliği'nde yaşıyordu. Sovyetler Birliği Mahabat Kürt Cumhuriyetini destekliyordu fakat İran Şah'ı o zamanki Sovyetler Birliği'yle petrol tavizleri karşılığında anlaşma yaparak Sovyetlerin bu iki Cumhuriyet'ten desteğini çekmesini sağlamıştı. Bundan sonra Mahabat Kürt Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Kadı Muhammed idam edilmiş, Azerbaycan Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Aliyev ise kaçmayı başarmıştı."

Mustafa Barzani 1959'da Sovyetler'den döndüğünde KDP (Kürdistan Demokrat Partisi) onun aşiretler üzerindeki etkisi ve devrimci tecrübesini göz önüne alarak onu parti lideri yaptı, KDP onun Sovyetler'den devrimci Marksist fikirlerle döndüğünü sanıyordu ama yanlışlıklarını anlamaları çok uzun sürmeyecekti.

1 yıl sonra Irak hükümeti KDP'nin siyasi faaliyetlerini durdurunca parti hükümete karşı dış destek alarak silahlı mücadeleye başladı ve bu isyan 1970 yılına kadar devam etti. 1970'ten 1974'de kadar Irak Kürdistan'ı vilayetlerine kısmî bir sükûnet hâkimdi. 1975 yılında İran Şah'ı ve Irak hükümeti arasında Cezayir'de imzalanan anlaşmayla KDP'nin silahlı mücadelesi sona erecekti. İran harekete verdiği siyasi desteği kesecek, hareketin liderleri yeniden İran'a kaçacaktı.

1975 yılında silahlı hareketin tamamen sona ermesinin ardından KDP'den arta kalanlarla beraber Kürdistan'da başka si-

yasi hareketler kurulmaya başlandı. Bu hareketlerden bazıları birleşerek 1976 yılında Marksist Celal Talabani liderliğinde “Kürdistan Ulusal Birliği Hareketi”ni kurdular. Marksist hareketlerin Kürdistan’da etkili olmasının sebebi Irak hükümetinin Kürdistan’daki İslâmi cihadi hareketlere uyguladığı baskılar yüzünden bu hareketlerin sahadan çekilmek zorunda kalmasından dolayıdır. Marksist hareketler aşiretler arasındaki çekişmelerden de faydalanarak Kürdistan Demokrat Partisi’ni oluşturdular. Bu hareket ilk kongresini 1949 yılında yapmıştır.

Kürdistan Demokrat Partisi’nin tavrını açıklamak için Irak Sosyalist Partisi’yle işbirliği yaptığı tarihi anımsatırız. Parti 1959 yılında Musul’da Barış kongresini yaptıktan sonra Musul ve Kerkük’te Kürdistan Demokrat Partisi’nin yardımıyla bir çok katliam ve kan banyoları yaşatmıştır.

1967 ve 4/9/1980 arasında devam eden İran-İrak savaşı başladığında silahlı Kürt hareketleri sahada ölü gibiydiler, sadece Marksist Celal Talabani partisiyle Barzanilerin liderliğini yaptığı Kürdistan Demokrat Partisi arasında Irak-Türkiye sınırındaki sarp dağlarda iki tarafında kayıplar verdiği çatışmalar yaşanıyor ve özellikle Celal Talabani’ye bağlı partinin orta ve üst komandaki yöneticilerini kaybettiği ve bu yüzden “Hakkari Faciası” olarak tanımladığı Hakkari yakınlarındaki dağlık bölgede çatışmalar tüm şiddetiyle devam ediyordu. Bu esnada merkezi Irak Hükümeti, Rusya’yla açık ve gizli ilişkiler kuruyor, Rusya’da grup ve partilerini birleştirerek Milli İlerleme Cephesi altında Rusya’yla sağlam ilişkiler ve bağlar kuruyordu. Amerika’yla ilişkiler ise Şah’ın etki alanındaydı ve bu yüzden Kürt İsyanı Hareketi Rusya’ya göz yumarak ABD’nin koruma kalkanını kendisine yöneltmesine sebep oluyordu. Bu yıllar hareket açısından en kötü yıllar olarak kabul ediliyor.

İran Devrimi’nden sonra hareket rahat bir nefes almaya başladı. Çünkü İran harekete yardım elini uzatıyor, onlar da Irak’taki İran destekçisi Şii Davet Partisi ve Şii Yüksek Meclisi gibi hareketlerle İran’a Irak içinde kanallar açıyordu. Sonra büyüme merhalesi geldi ve Kürt hareketleri merkezi Irak hükümetine karşı Şii hareketlerle işbirliği yaparak İrandan destek almaya başladı. İran geri hatlarının güvenliğini sağlayarak maddî ve as-

kerî eğitim desteği vermeye başladı. Böylelikle Kürt hareketi gergin Irak-Suriye ilişkilerinden faydalanıyor ve İran-Suriye ilişkilerini tamamlıyordu. Suriye de İran'ın telkiniyle Kürt İsyancılara Suriye'de askeri kamplar açıyor ve Kürt liderlere rahat hareket etmek için gerekli kolaylıkları sağlıyordu.

İran ve Dinsiz Kürt Cephesi arasındaki ilişkiler gelişmeye devam etti ve Kürt Hareketi İran'ın Halepçe'yi kontrol etmesini kolaylaştırarak 16.03.1988 tarihinde Irak ordusunun Halepçe'den çıkarılmasına yardımcı oldu. Bizim açımızdan Kürt hareketini Halepçe'nin vurulmasını kolaylaştırmakta pay sahibi olmaya iten sebep Halepçe'de Afganistan cihadından etkilenerek oluşmaya başlayan cihadi İslâmi hareketin dinsiz Kürt hareketlerin amaçlarına ve İran siyasetine tehlike arzemesiydi. Bu yüzden İran-Kürt işbirliğini Halepçe'nin Irak uçakları tarafından kimyasal gazlarla bombalanarak birçok sivil Kürd'ün öldürülmesini kolaylaştırmaya götürdü. Burada üzerinde durulmayı hakeden bir nokta vardır; o da Kürdistan Demokrat Partisi, Ulusal Birlik Partisi ve diğer küçük dinsiz grupların Irak ordusunun Halepçe'de kimyasal silahlarla işlediği suça ortak olduğudur.

Kürt partiler Irak toprakları içindeki sınır bölgelerini kontrol altına almak için İran'la İttifak yapmıştı. İttifaka göre Celal Talabani liderliğindeki Kürt Ulusal Birlik Hareketi İran kuvvetleriyle ortaklaşa Halepçe kentini kontrol altına almakla mükellefken, Mesud Barzani liderliğindeki Kürdistan Demokrat Partisi de İran sınırındaki bölgeleri kontrol almakla mükellefti. Celal Talabani'nin partisinden "Değişim Partisi" adı altında ayrılan Nuşirvan Mustafa daha sonraları Celal Talabani'yi Irak hükümetinin eğer böyle bir işbirliğiyle sınır bölgesi kontrol altına alınırsa bölgeyi kimyasal silahlarla vuracağını hatırlattığını, fakat Celal Talabani'nin tüm ısrarlarına rağmen "Bu Kürtlere bir mazlumiyet getirir" diyerek kendisini dinlemediğini itiraf etmiştir. Gerçektende bu güçler kendileri için çizilen amaçlarını gerçekleştirmiş ve Kürt kuvvetleri Irak'taki Şii gruplar ve İran'la işbirliği yaparak söz konusu bölgeyi Irak ordusunun kimyasal silahlarla vurma tehdidine rağmen kontrol altına almıştı. Celal Talabani'nin Nuşirvan Mustafa'nın da tanıklık yaptığı ısrarının amacı bu durumu büyük bir mazlumiyet olarak uluslararası ka-

muoyu ve siyasetinde Kürtlerin lehine kullanarak Irak hükümetine Kürdistan'a bağımsızlığını vermesi için baskı yapmayı sağlamak içindi.

Burada başka bir önemli nokta vardır; İran ordusu olaydan evvel kendi yaralı ve ölülerini kendi topraklarına çekmiş, Kürt hareketler de ölü ve yaralılarını bölgeden uzaklaştırmıştı. Halepçe halkını da kenti terketmekten men etmişlerdi, bu da ölü sayısının artmasına neden olacaktı. Irak ordusu Halepçe üzerine ölüm yağdırıp insanları kimyasal gazlarla öldürdükten ve kimyasal gazların etkisi geçtikten sonra da Kürt hareketleri şehre gelerek durumu fotoğraflayıp dünya medyasına gösterdiler.

Dikkat çekmeye değer başka bir durumda Kürt hareketine bağlı silahlılarca kimyasal gazlarla öldürülen Kürt kadınların üzerindeki zinet eşyalarının çalınmasıydı.

Bu ihanet operasyonu ve Irak-İran savaşının bitmesinden sonra Irak ordusunun silahlı Kürt grupların etkin olduğu bölgelere başlattığı Enfal operasyonu bu hareketler yenilgiye uğrayarak İran'ın içlerine kaçmış ve bölge halkını vahşi askerlerin intikamına terketmiş ve kendi maslahatları için Kürt halkını güvenliğine rağmen yaptıkları ihanetin hesabıyla yüzyüze bırakmışlardı. Kürt halkı ise hep bu Marksist hareketlerin bekası için verilen kurbanlar olarak kalmıştır.

İSLÂMÎ OLUŞUM

Bu süre içerisinde İslâmi hareketler ve cemaatler sahada neredeyse yoktular. Kürdistan'a giren ilk İslâmi hareket takriben 50'li yıllarda İhvan-ı Müslimin Cemaati'dir. Sonra 1970 yılında Irak İhvan-ı Müslimin Cemaati Genel Mürşidi Abdulkerim Zeydan, Baas hükümetinin isteğiyle Irak'taki İhvan-ı Müslimin Cemaati örgütünü feshetme kararı aldı ve hareketin faaliyeti bireysel davet çabaları ve bazı şahsiyetlerin konferansları ve üyelerini örgütsel yakınlığın değil, ailesel yakınlığın birbirine bağladığı cemaatin kalan kısmını koruma düzeyine indirildi. Bu durum 80'lerin sonuna kadar devam etti. Cemaat'ten savaş döneminde Irak'ı terkederek İran'a iltica edenler ise kamplarda cemaat içi çekişmeler ve mücadelelere giriştiler. Bunun sonucunda cemaat iki çizgiye ayrıldı:

- Birinci çizgi; Selahaddin Muhammed Bahaeddin'in yönetiminde Mısır İhvan'ı tarafından Irak temsilciliği olarak kabul edilen çizgi.
- İkinci çizgi; Molla Sadık Abdulaziz'in liderliğini yaptığı ve ikinci çizgi olarak meşhur olan çizgidir.

İhvan-ı Müslimin Cemaati açıktan faaliyet yaptığı dönemlerde Baas hükümetinin Müslümanlara yönelik zulüm ve baskıları yüzünden sahada önemli bir varlık gösteremedi, İhvan Müslümanları savunacak bir dava gütmekten sakındı ve bu da Marksist hareketin Kürdistan'da siyasi sahayı tümüyle işgal etmesi ve kendilerini sahanın tek alternatifi göstermeleriyle sonuçlandı. Marksist güç 80'ler boyunca Kürdistan'da gücünü katlayarak gücünün zirvesine ulaştı.

Cihadi İslâmi hareketin ise ilk örneği 1987 yılında Şeyh Abdulatif tarafından kurulan hareketti. 1988 yılında Halepçe'ye yapılan bombardımandan sonra bu hareketin üyeleri İran sınırını geçerek burada cihad ilan etme fikrini geliştirdi ve Selaliye ailesinden Halepçe'de tanınmış aşiret liderlerinden ve Şafii medreselerinde bilinen bir ilim adamı olan Molla Osman bin Abdulaziz liderliğe

getirildi. Hareketin ismi “Irak Kürdistan İslâmi Hareketi” olarak değiştirildi. Bu grup Halepçe olaylarının etkilerinden biri olarak sayılır ve Kürdistan’da İhvan’dan ayrı bir usulle kurulan ve silahlı mücadele yolunu seçen ilk İslâmi hareket örneklerinden biridir. Molla Osman uzun süre bu hareketin liderliğini yaptıktan sonra hareketin liderliği kardeşlerine geçmişti. Bundan sonra gruplar ve ferd ferd gençler henüz sahada çok fazla tanınmayan bu hareket etrafında toplanmaya başladılar.

H. 1410-1423, M. 1990-2001 Arasında Irak Kürdistan’ı

Kürtlerin Irak hükümetinin yoğun zulmüne karşı galeyana gelmesi onları hükümeti düşürmek ve askerlerini Kürdistan’dan atmak için Irak’ın kuzeyinde intifadaya itti. Birkaç gün sonra hükümet ateşkes ilan ederek orduyu Kuveyt’ten çekti ve Amerika’nın emri ve telkinleriyle birkaç gün içinde kuvvetlerini toplayarak Kürt bölgesine gönderdi. Bu hareket binlerce Kürd’ün İran ve Türkiye’ye göç etmesine sebep oldu, Amerika ise BM Güvenlik Meclisi’nden 5 Nisan 1990 tarihli ve 688 sayılı kararlarla Irak’ın kuzeyindeki Kürt bölgeleri ve Irak’ın güneyindeki Şii bölgeleri üzerinde Irak ordusuna ait askeri uçaklara uçuş yasağı getirerek Irak’a müdahale etti. Uçuş yasağı kuzeyde 36. paralel, güneyde ise 32. paralele kadar genişletildi.

Bundan sonra içlerinde İslâmi Hareketi’n de bulunduğu liderleri İran’da olan Kürt hareketleri şehirlere inerek buraları kontrol etmeye ve Irak ordusunun geride bıraktığı silah ve mühimmatı ele geçirmeye başladı. Irak hükümeti ise 1991 senesinin sonu ve 1992 senesinin başında Amerika’nın siyasi ve askeri baskısı altında orduyu 3. kuzey bölgesinden tedrici olarak çekmeye başladı, bu durum Kürtleri bölgesel idareler kurmak için cesaretlendirdi. Bundan sonra Kürdistan’da 19/5/1992 tarihinde parlamento seçimleri yapıldı ve seçimler sonunda Irak Kürdistan’ında özerk bir hükümet kuruldu. Yine İslâmi Hareketi’n de Kürdistan’daki diğer Marksist ve dinsiz hareketlerin de parlamento seçimlerine katıldığı da bu noktada anılmaya değerdir. Ama İslâmi Hareket sadece parlamentoya giriş şartı olan oyların %7’sini almıştı, irili ufaklı Marksist hareketler de yaklaşık olarak aynı miktarda oy aldı ve oyların geri kalan kısmını Celal Tala-

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

bani ve Mesut Barzani'nin partileri alarak 3 özerk bölgeyi (Erbil-Duhok-Süleymaniye) yönetecek hükümet oluşturdular.

Silahlı Çatışmaların Başlaması

İslâmi hareket sufi, aşiretçi, selefî ve ihvancı gibi çeşitli İslâmi eğilimlerden oluşuyordu. Liderleri ise bir yandan İran, diğer yandan bölgedeki dinsiz hareketler (Celal Talabani liderliğindeki Kürdistan Ulusal Birlik Partisi ve Mesut Barzani liderliğindeki Kürdistan Demokrat Partisi)'den etkileniyorlardı.

Bütün bu oluşumlara rağmen İslâmi Hareket İslâm'ın insanların fitratına ve kalplerine nüfuz etmesinden dolayı gelişmeye başladı, bu gelişim genellikle Marksist dinsiz hareketlerin kitleleri üzerinde özellikle mürted Celal Talabani'nin etkin olduğu bölgelerde devam ediyordu. Bu durum mürted Celal Talabani'yi İslâmi Hareket'e karşı 1993 senesinin Aralık ayının sonlarında savaş ilan etmeye itti. Bununla beraber İslâmi Hareket bir tebliğ hareketiydi, silahlı hareket olsaydı bile etrafında toplananların çoğu savaş görmemiş ve çatışmalara alışık değillerdi. Bu yüzden İslâmi Hareket için netice tabanın daralması ve İran sınırına çekilme oldu. Fakat asıl hezimetİ İslâm'a karşı düşmanca hareketleri ve birçok Müslümanı öldürmesinden dolayı Müslümanların güvenini kaybeden Mürted Celal Talabani yaşadı. Buna rağmen İslâmi Hareket'e bağlı mücahidler çatışmalarda ferdî olarak tıpkı sahabeler gibi hayret verici bir şekilde sebat gösterdiler. Ancak savaş dengeli değildi ve İslâmi Hareket kendisini davete adanmış olduğundan ve önceliğini mescidlerdeki davetlere verdiğinden ve askeri örgütlenmelerden çok uzak olduğundan dolayı sadece tek tek liderlerin etrafında toplanan gruplar halinde savaşıyordu.

2/5/1994 tarihinde ise ortak hükümeti oluşturan Celal Talabani ve Mesut Barzani liderliğindeki partiler arasında çatışmalar başladı. Çatışmaları geçmişte başına gelenlerden Celal Talabani'yi sorumlu tutan Barzani'ye bağlı hareket başlattı ve hareket cephelede, Süleymaniye'nin İran sınırına kadar uzanan doğu bölgesinde ve Kal'at Dezza bölgesinde kontrolü sağlamayı başardı, aynı sene içinde 3 taraf anlaşmaya vardı ve İslâmi Hareket daha önce kaybettiği tüm mevzileri geri aldı. Yıl sonundan evvel

iki hareket arasında çatışmalar yeniden alevlendi. İslâmi hareket ise önceki anlaşmayla elde ettiği kazanımlarla yetinerek yeni çatışmalara katılmadı. Savaş Kürdistan siyasi haritasının 3 tarafa ayrılmasına kadar sürdü:

- Süleymaniye'nin tamamı ve Erbil'in şehir merkezi dahil büyük kısmına hakim olan Celal Talabani liderliğindeki Kürdistan Ulusal Birlik Partisi.
- Duhok'un tamamı ve Erbil'in bir kısmına hakim olan Mesut Barzani liderliğindeki Kürdistan Demokrat Partisi.
- Halepçe ve çevresine hakim olan Molla Osman liderliğindeki Kürdistan İslâmi Hareketi, hakimiyet alanı 1000 km² civarındaydı ve hakimiyet alanında olmayan Kürdistan'ın önemli bazı şehirlerinde de merkezleri bulunuyordu.

Celal Talabani İran'daki Basdarani kuvvetlerinden El Hac Umran beldesi üzerinden gelen 2000 unsurla destekleniyordu ve eğer Saddam rejimi tanklar ve uçaklarla müdahale edip Talabani güçlerini Erbil şehir merkezinden çıkarmasaydı (Erbil'in kalan kısmından da Barzani kuvvetleri Talabani kuvvetlerini çıkarmıştı) Barzani hareketi bitmenin eşiğine gelmişti. Müdahaleden sonra Talabani ve ona bağlı unsurlar İran'a kaçtı.

Olaylardan bir ay sonra İran destekli Talabani Erbil şehir merkezi dahil kaybettiği bölgeleri geri almayı başardı ve daha sonra önce Türkiye'de, ardından Amerikan dışişleri bakanı yardımcısı David Wilsh'in gözetiminde 17/9/1998 tarihinde Washington'da Mesut Barzani ve Celal Talabani'nin katılımıyla yapılan toplantıyla anlaşma sağlandı ve nihayet Amerikan dışişleri bakanı Madelin Albright'ın da katıldığı toplantıyla nihai anlaşmaya varıldı. Fakat iki parti de idari teşkilatlarını değiştirmediler ve Kürdistan'da Barzani ve Talabani'nin temsil ettiği iki bölgesel hükümet kalmaya devam etti.

İslâmi Cephe'de ise Nisan 1997'de Barzani'yle yapılan anlaşmanın getirdiği fırsattan yararlanan Mürted Celal Talabani topladığı 10.000'den fazla savaşıyla Halepçe'de yeniden İslâmi harekete saldırdı. Bir ay devam eden kanlı çatışmalardan sonra İran'ın arabuluculuğuyla ateşkes sağlandı ve iki taraf arasında Tahran'da "Tahran Anlaşması" adı konulan bir anlaşma imzalandı. Anlaş-

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

maya göre Şehrezur ve Halepçe'nin etrafının yönetimi Celal Talabani'de olmakla birlikte İslâmi hareketin kontrolünde kalacak ve İslâmi harekete Süleymaniye'deki hükümete iştirak edecek ve-killere verilmek üzere 2 milyon dinar, Adalet ve Vakıflar bakanlıkları verilecek ve İslâmi hareketin kontrolündeki yerler Kürdistan Ulusal Birlik Hareketi hükümetine bağlanacaktı.

Siyasi Harita

Kürdistan'daki dinsiz partilerin sayısı tahminen 20'nin üstündedir, bu partilerin en büyükleri Mesut Barzani ve Celal Talabani'nin partileridir. Diğerleri ise çoğunlukla bu iki partiye tabi partilerdir. Örneğin; Irak ve Kürdistan kollarına ayrılan ve son olarak Kürdistan sahasında yıldızını parlatan Sosyalist Parti. Barzani partisi ise Amerika müttefiki ve İsrail'le sağlam ilişkileri olan bir parti olarak anılır.

Talabani partisinin ise Solcu ve Marksist partilerle ilişkileri vardır fakat Amerika ve İngiltere'ye tabi ve onlardan destek almaktadır.

Kürdistan tarihinde ilk olarak Ulusal Birlik Partisi 1998 yılında Süleymaniye'de "Hüseyniye" Açmıştır. Süleymaniye'de Rafizi yoktur.

İslâmi Alandaki Çabalar

Liderliği Molla Osman Abdulaziz'in vefatından kısa bir süre evvel yapılan genel kurulda kardeşi Molla Ali Abdulaziz'e intikal eden İslâmi Hareket örneğinde 1997 yılında Molla Sadık Abdulaziz liderliğinde ihvan'ın ikinci kanadı olarak bilinen Nahda Hareketi ortaya çıkmıştır. Aynı şekilde 1994 yılında Selahaddin Muhammed Bahaeddin liderliğinde Kürdistan İslâmi Birlik Hareketi kurulmuştur. Bu hareket 1994 yılında İslâmi Hareket ve Kürdistan Ulusal Birlik Hareketi arasında süren çatışmalarda kendini İslâmi Hareketin oluşturduğu cihadi yapılanmaya alternatif bir sivil yapılanma olarak ilan etmişti. Kürdistan İslâmi Birlik hareketi İhvancı bir hareket yöntemiyle cihad fikrini terkeden, iktidarla çatışmamayı ve laik partilerin ulusal prog-

ramlarına ortak olmayı öngören bir siyasi hareket oluşturmuştu. Irak İhvanı 90'lı yıllara kadar Kürt meselesine önem vermiyordu fakat sürpriz bir şekilde Newroz gibi cahiliye bayramlarına dinsiz partilerden daha çok önem atfetmeye başladılar, bunu İslâmi Birlik Partisi adı altındaki faaliyetlerine meşruiyet kazandırmak için yapıyorlardı.

Selahaddin Muhammed liderliğindeki Kürdistan İslâmi Birlik Partisi'nin kendisine barışçıl siyaset faaliyetlerini yol olarak belirlediği bilinmektedir, bununla kendisinin demokratik argümanlar çerçevesinde bir tedrici ıslah yaptığını zannetmektedir. İhvan-ı Müslimin her yerde Şura diye açıkladıkları demokrasiye çağırır ve İslâm'daki Şura'yı reddetmeyen Şura Demokrasi'sini kabul ettiğini ilan eder ve bu haltı insanların akıllarıyla oynamak için yapar. Öyle olmasa İslâm'ın öne sürdüğü ve "Hüküm yalnızca Allah'ındır ve o kendisinden başka kimseye ibadet etmemenizi buyurdu" ayetinin esas teşkil ettiği Şura nasıl olurda Allah'ın emir ve yasak hakkını çiğneyen ve hüküm yetkisini halkın vekil ve temsilcilerine veren demokrasiyle biraraya gelir?! Demokrasi rejiminde halk; hüküm koyucu ilah, meşruiyetin ve "Yasama, yargı ve yürütme" sultalarının kaynağıdır. Allah şöyle demiştir; *"Yoksa, Allah'ın izin vermediği bir dini kendilerine tutulacak yol kılan ortakları mı var? Eğer (cezaların ertelenmesine dair) kesin hükmü olmasaydı, derhal aralarında hüküm verilirdi. Şüphesiz, zâlimler için elem dolu bir azap vardır."* (Şûrâ 21)

Demokrasi, Lâdinî ve Tağûtî bir nizamdır. Allah azze ve celle bize tağutu reddetmeyi emretmiştir. Allah şöyle demiştir: *"Tağut'u reddedip Allah'a iman eden kimse kopması mümkün olmayan sağlam bir kulpa tutunmuştur, Allah işiten ve bilendir."* (Bakara 206)

İhvan'ın ikinci çizgisi olarak bilinen Nahda hareketi ise kendisini Tevhid ehline yardım eden cihadi bir hareket olarak göstermek için oldukça gürültülü bir ses çıkardı ve Selefilîği değersiz varlıklarına bir örtü olarak kullandılar. Tıpkı Ebû İshak el Şirazi'nin dediği gibi "İnsanlar arasında, Eşarîlerin münafıklığı kendilerini Hanbelîliğe nisbet ettiklerinde ortaya çıktı." (Mecmû-u Fetâvâ: 4/17)

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

Nahda hareketi, Kürdistan İslâmi Hareketi ve Kürdistan İslâmi Birlik Hareketi'ni altındaki halıyı çekmeye uğraşan bir hareketti, fakat kendisine zarar vermeye başladı. Şu sebepten dolayı ki mücahidler bu sebebi çok iyi bilmelidir: Nahda hareketi sloganlarını faaliyete dökcek güce sahip değildi, bu da onu sonunda inandırıcılığını kaybetmeye ve 21/8/1999 tarihinde Kürdistan İslâmi Hareketi'yle birleşmeye zorladı ve sonu Ali Babir kanadının neden olduğu iç sorunlarla uğraşmak oldu ve sonra Molla Ali Abdulaziz liderliğinde "Kürdistan'da İslâmi Birlik Hareketi" adı altında yeni bir hareket adıyla birleştiklerini ilan ettiler.

İslâmi Birlik Hareketinin Bileşenleri

İlk olarak Selefi Cihadi Hareket: Bu kanadı geçmişte cihad meydanlarında ve Selefi davet çalışmalarında tecrübeleri olan gençler temsil ediyordu, bu gençler İslâmi Birlik Hareketi içerisinde yayılmışlardı, içlerinde Cihadi Selefi eğilimli ve İlmi Selefi eğilimli olanlar vardı.

İkincisi: Genel İslâmi kanat: Aşiret tabakası olarak bilinen hareketin eski lideri Molla Osman ve ondan sonra liderlik yapan Molla Ali Abdulaziz'in aşiretidir.

Üçüncüsü: Daha önce hareketin liderlik kadrosunda da bulunan Ali Babir kanadı ki bu kanadı Ali Babir etrafında toplanan ve daha önce Molla Ali Abdulaziz'e karşı bayrak açan kişiler oluşturmaktadır. Bunlar hareketin kontrolünü ele geçirmek için kimi zaman Celal Talabani'yle kimi zaman Mesut Barzani'yle kimi zaman İran'la ve kimi zaman da Saddam rejimiyle gizli ilişkiler kurdular. Liderleri, çağdaş Eşarî görüşlü Sûfi olarak bilinen ve kavmiyetçi etkiler taşıyan Ali Babir'di. O fikirlerinde sabit olmayan ve sürekli gelgitler yaşayan biriydi.

Dördüncüsü: El Nahda Hareketi ki bu hareket Selefi kılıfına bürünmüş İhvanî bir harekettir, bu hareket Molla Ali Abdulaziz'in kardeşi Molla Sadık'ın liderliğini yaptığı İhvan-ı Müslimin hareketinden ayrılmıştı.

Beşincisi: Daha önce de hareketin liderler kadrosunda Fatih

Krekar liderliğindeki İslah kanadıdır, bu kanat hareket içinde de İslah Çizgisi olarak bilinir.

Partisel toplulukların hakimiyeti altındaki İslâmi Birlik Hareketi'nin kurulmasından yaklaşık 1 sene sonra içinde bulunduğu sahih menhecden ayrı değişik eğilimler, parti asabiyetleri ve içindeki toplulukların liderliği ele geçirme heveslerini belli etmesi yüzünden kongresinin başarısızlıkla sonuçlanmasının ardından bölünmelere uğradı. Ali Babir ve cemaati, İslâmi Birlik Hareketi'nden ayrılarak 31/5/2001 tarihinde Cemaat-i İslâmi adı altında yeni bir hareket kurduklarını ilan ettiler. Bu ayrılmadan sonra hareket 3 ayrı çizgiye ayrıldı:

- Nahda Hareketinin bir kısmını oluşturan Ali Babir çizgisi.
- Kendilerini hareketin kurucu unsuru sayan ve bugün hala İslâmi Hareket adı altında faaliyetler yürüten Molla Sadık Abdulaziz liderliğindeki Molla'lar kanadı.
- Ne hareketin yanında olan ne de Ali Babir'in yanında olan üçüncü yolcular, bağımsızlar ve Krekar çizgisi.

Bu durum hareket içerisinde farklı eğilimlere sahip çizgiler arasında mücadelelere neden oldu.. Ali Babir hareketi ve hareketin kalan kısmı... Ali Babir farklı tasavvurlara ve fikirlere sahipti, kelâmî ve lafzî oyunlar yapmayı seven ve kavramlara fesad karıştıran biriydi. İslâmi Birlik Hareketi liderleri arasında en tehlikeli eğilimlere sahip kişiydi. Ali Babir daha sonra dinsiz partiler ve Ensar hareketine karşı beraber iş yapmak için kendisine yardım ve işbirliği ipi uzatan İran'la çeşitli ilişkilere girdi. Onun davet ettiği fikirlerden biri Allah'ın emrettiği imanı vatana ibadet etmekle bir tutması ve kendisinin vatan sevgisi ile Nebî (*sallallâhu aleyhi ve sellem*)'e tabi olduğunu zannediyordu! Rasulullah (*sallallâhu aleyhi ve sellem*)'e nispet edilen Mekke sevgisine dair rivayetler ise zayıf rivayetlerdir. Bu bâtil kasdıyla ve yanlış bir yere oturtularak söylenen hak bir sözdür. Nebî (*sallallâhu aleyhi ve sellem*) Mekke'ye İslâm hükümlerini tahkim edip şirki ortadan kaldırmadan evvel dönüp müşriklerle beraber tağutların ve putların hükmünden razı olarak orada yaşadı mı ki Ali Babir bunu kendisine kendi nefisini ve vatanını savunmak için Allah ve Peygamber düşmanlarıyla ortak olarak şiar edinsin? Ve sonunda kendisine atılan kı-

rıntılar karşılığında Celal Talabani hükümetine katıldı ve Celal Talabani tarafından kendisi hakkında “terörist”lerin yardımcısı denmesin diye küfür nezdinde aklandı.

Sahip olduğu metot ve sancak ile hareketin metodunun ve sancağının arasında isimler dışında bir farklılık yoktu. Hareketle beraber takip ettikleri metodun dışında bir metot belirlemediler. Daha sonraları bazı şekilsel ekleme yaptıkları geçmişteki siyasetlerini uyguladılar. Onlara göre yaptıkları en bariz ilave, Müslümanları Molla Ali ve evlatlarının yönettiği hareketin şerrinden kurtarmaktı. Aynı şekilde güya onlar, hareketin takdim ettiği modelden daha farklı bir İslâmî model sundular. Hiç şüphesiz şiarların, insanların hisleri üzerinde ve özellikle İslâmî Hareket'in kötüye giden durumunu iyileştirdiğini söyleyen her yeni-liğe kucak açan gençler üzerinde etkisi vardır.

Babir, hızlı bir şekilde düşüşe geçti ve insanlar onun gizli halini gördü. Cemaati adına yapmış olduğu bildiri -Allah'ın dilemesiyle- uyuyanların uyanmasına ve aldananların gözlerinin açılmasına sebep oldu. Hatta etrafında, onun gibi düşünenlerden ve maslahatlarını gözetenlerden başka kimse kalmadı. Fakat Babir, gururunu kıırarak gafletinden uyanmadı ve Ensar'ın fertlerinin mürtedlerle savaşmak veya geri çekilmek için bölgeleri üzerinden geçmelerini engelleyerek ihanet etmesi ve komploları sebebiyle Allah'ın kendisini cezalandırmasından da ders almadı. Mürtedlerin güvenini daha fazla kazanmak için Ensar hakkındaki malumatları onlara bildirmeleri bir tarafa hatta yaralıların geçmelerini bile engellediler.

Allah'ın onları yarattığı andan bu yana insanlar, hakka yardım eden, onu savunan ve uğrunda ölen taife ve batılda ısrarcı, onunla geçinen ve onunla yaşayan taife olmak üzere iki kısımdırlar.

İbnu'l Kayyim (*Allah ona rahmet etsin*) şöyle der: “Allah'ın kitabını ve Rasûlü'nün sünnetini işlevsiz bırakarak onlara muhalif şeyler icat etmek, icat edenlere yardım etmek ve onları savunmak ve Allah'ın kitabına ve Rasûlü'nün sünnetine çağıranlara düşmanlık yapmak en büyük bidatlerdendir.” (*I'tamu'l Muvakkiin*)

İbn-i Akîl (*rahimehullah*) şöyle der: “Çağın insanların yanında İslâm'ın konumunu bilmek istersen, onların camilerin önlerin-

deki izdihamlarına ve ‘Lebbeyk’ diye gürültülerine bakma, aksine Şeriatın düşmanlarına karşı birleşmelerine bak!”

Muhammed bin Abdulvahhab (*rahimehullah*) ise şöyle demiştir: “Şu insanların Allah’tan başka itaat edilmesi gerekenler olduklarına inandıkları tağutların hepsi kafir ve İslâm dininden dönmüş olanlardır, nasıl olmasınlar ki! Onlar Allah’ın helal kıldığı haram, haram kıldığını ise helal yapar, yeryüzünde sözleriyle, fiilleriyle ve destekleriyle fesad çıkarmak için uğraşanlardır. Bunlar hakkında tartışan, kafir olduklarını inkar eden ya da bunlarının yaptıklarının bâtil olsa bile onları küfre düşürmediğini iddia eden kişi en hafif tabirle fasıktır. Çünkü İslâm dini ancak bunları inkar etmek ve onlardan beri olmakla sahih olur”.

(*Resâilu’s Şahsiyye*)

Ali Babir bu partilerin Müslümanlara ne yaptıklarını unuttu mu? Onlar Müslümanları öldürdüler ve hapishaneleri Müslümanlarla doldurdular. Gençleri temiz oldukları için memleketlerinden çıkardılar, tıpkı Allah’ın peygamberi Lut ve ona iman edenlere yapılanlar gibi: “*Kavminin cevabı ise sadece, “Çıkarın bunları memleketinizden! Güya onlar kendilerini fazla temiz tutan insanlar!..” demek oldu.*” (*A’raf 82*)

Biz şunu söylerken abartmıyoruz: Bunların çoğu akıllarını yitirmiş, fitratları tersine dönmüş ve kalpleri katılaştırmış kişilerdir, bunların haberlerine tabi olanlar hayretlerle karşılaşır, bu gazeteler, dergiler ve broşürler söylediklerimize en büyük delildir. Allah şöyle demiştir: “*Onlar dinlerini oyun ve eğlence edinmişler ve dünya hayatı da kendilerini aldatmıştı. İşte onlar bu günlerine kavuşacaklarını nasıl unuttular ve âyetlerimizi nasıl inkâr edip durdularsa, biz de onları bugün öyle unutturuz.*” (*A’raf 51*)

Sahih-i Müslim Emanetin korunması babında Huzeyfe’dan naklen rivayet etti. Huzeyfe şöyle demiş: Bize Rasûlullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) iki hadis söyledi. Ben bunların birini gördüm; ötekini de bekliyorum:

Rasûlullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) bize, (evvelâ) emanet insanların kalplerinin derinliğine indiğini, sonra Kur’an inerek ondan ve sünnetten bir şeyler öğrendiklerini anlattı. Sonra da bu emanetin kaldırılmasından bahsetti. Buyurdu ki:

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

“İnsan uykusunu uyur. (Bu esnada) emanet kalbinden alınır ve ufacık bir siyah leke halinde eseri kalır. Sonra (yine) uykuya dalar. (Bu sefer) kalbinden emanet (in kalan kısmı da) alınır. Bunun eseri de kabarcık gibi kalır. Ayağının üzerine bir kor yuvarlanıp da nasıl kabarcık hâsıl olur ve içinde bir şey olmadığı halde onu kabarmış görürsün! Onun gibi bir şey. Sonra ufak bir taş alarak onu ayağının üzerinde yuvarladı. Devamla şöyle dedi: İnsanlar öyle bir hâle gelecek ki alış veriş yaparlar; birinin doğru dürüst hareket ettiği görülür görülmez: ‘Filân oğullarında emin bir adam var!’ denecek. Hatta o adamın kalbinde hardal danesi kadar iman olmadığı halde onun hakkında: «O ne metin!.. O ne zarif!.. O ne akıllı adamdır!..» denecek.” Bu, Irak'ta gerçekleşti; insanların en fasiği olmasına rağmen adamın biri hakkında, ‘ne kadar da akıllı... ne kadar da güzel ahlak sahibi...’ gibi güzel hasletler içeren sözler söylenirdi. Belki bu adam mücahidlerin düşmanı bile olabilirdi. Allah bize yeter, O ne güzel vekildir!

İşte bu, bunların Irak'taki gerçekliğidir, insanlar haklarında “Ne akıllı! Ne ahlaklı!” Ve başka güzel sözler söyler fakat gerçekte onlar insanların en fasıklarındır ve belkide Müslümanlara ve Mücahidlere düşmandırlar, hasbunallah ve ni'mel vekil.

Ali Abdulaziz gurubuna gelirse, O, birleşmeden önce kullanılan ismi üstlendi: “Kürdistan İslâmi Hareketi.” Birkaç ay sonra aslı menhec ve kavramları soyutlamaları neticesinde iki hareket arasında karşılıklı zıdlaşmalar başladı ve iki taraf arasındaki mücadeleye Ali Babir kanadından birinin öldürülmesine kadar gitti.

İki tarafa da katılmayıp üçüncü yolu tutarak harekette kalan kişiler ise daha sonra gelecek zor merhaleye hazırlanma yolunu tutan Ensar'dı.

Selefi akide ve cihad yolunun içine düştüğü cephenin haline bakıldığında, sonraları Ensar cemaatini oluşturacak topluluk bu tarafsızlık ve bölgenin içinden geçtiği olaylardan uzak kalma halinin şer'an doğru olmayacağı ve şer'an doğru olan görüşü yükseltmenin ve cemaatin eski menheci ve faaliyetlerini yeniden diriltmenin gerekli olduğu kararına vardı. Tam bu esnada İslâmi Birlik Hareketi'nin kalıntılarının zayıflığı ve Ali Babir liderliğinin-

deki Cemaat-i İslâmi'nin kendisiyle işbirliği yapması sebebiyle Celal Talabani kuvvetlerini toplayarak Halepçe ve çevresine hakim olmak için Halepçe'ye saldırdı. Ve işte buradan mübarek cihadın ilk kasırgası başladı.

İslâmi Birlik Hareketi İçindeki Tahrifler

Adı önceleri Kürdistan İslâmi Hareketi olan ve daha sonra Kürdistan İslâmi Birlik Hareketi olarak değişen hareketin en önemli yöntemleri şunlardı:

- Diğer kavimler ve Celal Talabani'nin Kürdistan Birlik Partisi'yle Mesut Barzani'nin Kürdistan Demokrat Partisi gibi diğer lâdini mürted partilerle barış içinde yaşamak.
- Lâdini hareketlerin kurduğu hükümetler ve müesseselere ortak olmak ve onlardan bakanlıklar ve hizmet mevkileri almak ve seçimlerine iştirak ederek onların laik ve ulusal amaçlarına razı olmak.
- Velâ ve Berâ meselelerinde yöntem olarak şer'i sabitelerin kaybolması, arada kalmış ve heva ve arzuları onları ordan oraya fırlatıyordu, bazen İran'la, bazen laiklerle, bağları kopmuş haldeydiler, çekişmeler ve ihtilaflar onlara galip gelmişti.
- Siyasi ve istişari işlerde İran'ı aslî mercî olarak kabul etmek.
- Laikler ve civar devletlerden aldıkları yardımlara güveniyorlardı.
- Mürtedlere karşı hazırlıklı olmayı terketmek.. Baasçıları İslâm düşmanı ilan ettiler ama Kürt partilerindeki şirk ve küfrü henüz inkar etmiyorlardı.
- Taşındıkları sıfatlardan dolayı hareketin liderleri ve gençler arasında sürekli ayrılıklar yaşanıyordu. Gençlerin çoğu ise temiz ve doğrudu. Bu yüzden onlardan güzel bir örnek ve daha sonra ortaya çıkacak cihadi hareket için sağlam numuneler çıktı.

ENSAR EL İSLÂM CEMAATİ
KÖKLER... CİHADİ YÜRÜYÜŞ... BAŞARI
Irak'ta Meydan Okuma Merhalesinin Ümmetin
Rahminden Doğuşu

ÖNSÖZ

Hiç şüphesiz cihad, bu ümmetin doğduğu andan itibaren var olmuştur ve kıyamete kadar da devam edecektir. Ensar, ilk mücahid grup değildir fakat bu aşamada cihad varlığını ya üstün nitelikli ferdî çabalarla ya da düşman güçlerin akışını saptırdığı cemaatsel hareketler şeklinde ortaya çıkmıştır.

Ensar El İslâm cemaatinin uzun yürüyüşünde usulünü açıkça ortaya koymak için tuttuğu yolun niteliği neydi? Ne zaman başladılar ya da nasıl?

Bu eğitim Ensar Hareketi'nin üzerinde yükseldiği geçmişin köklerinden bugüne kadar uzanmaktadır. Cemaatin tarihi hakkında konuşanlardan bazıları araştırmalarını belli bir zaviye ya da tek taraflı bir bakış üzerinde yoğunlaştırdılar, muhtemelen tarihten aldıkları ibret salt duygulardan kaynaklanıyor.

Bazı zamanlar da okumalar yazarın kalkış noktası olması gereken akidevî ve şer'î kaynaklardan uzak olmuştur.

Tüm konuşma tarihsel olduğunda bu, insanların etrafında ihtilaflara düştüğü kimilerinin salt kendi zaviyelerinden ya da göz attığı bölümler üzerinden baktıkları bir fotoğraf ortaya koyar, bu da bakışın şümulünü daraltarak ancak fotoğrafın tümüne bakıldığında ulaşılabilecek sahih tasavvurdan uzaklaştırır.

Ensar Cemaati'nin kökenleri üzerinden geçen 13 seneden sonra bir tarihçi ya da araştırmacının bazı muğlaklıkları çözmesi ve gizli kalmış bazı noktalara vakıf olabilmesi için çeşitli objektif değerlendirmelere başvurması gerekmektedir.

Öyleyse bizler Ensar El İslâm Cemaati'nin savaş ve cihad yürüyüşünü sahih çerçeve içerisinde önyargısız ve yüceltmeksizin yazmak istiyoruz, çünkü bu cemaatin tarihi kötü niyetli kişilerce kimi uydurma ve müzayedelere ve vakıyla alakasız eklemelere uğramıştır. Bunu gelecek nesilleri cemaat ve cihadı hakkında doğru bilgilendirmek ve bu cemaatin ümmet düşmanları tarafından karartılmak ve içine şüphe sokmak istenilen cihadı ve

Allah'a davette kullandığı yöntemi üzerindeki sebatını ortaya koymak için yapacağız.

Bu cemaat Allah'ın (*subhanehü ve teâlâ*) lütfuyla başlangıçtan beri hem akide'de hem ibadet'te hem muamelat'ta ve hemde hayatın tüm alanlarında Kur'an ve Peygamberlerin efendisinin (*sallallahu aleyhi ve sellem*) sünneti yöntemine tutunmuştu.

Ve yazılan bu tarihi madde Ensar el İslâm şehidleri ve mücahidlerine bir vefadır ve Cemaatin dahil olduğu olaylar ve merhaleler hakkında bir vesika teşkil eder.

İnancımıza göre yürüyüş süreci "Allah'ın dinini ikame ve onun sancağını yükseltme yürüyüşü" bu yol üzerinde yürüyenler için onu idrak ve fark etmeleri ve cihad yolunda sebat göstermeleri noktasında üzerlerindeki bir sorumluluktur ki bu kaçınılmaz dava felsefi safsataya ya da bir tarafın sözlerine ya da geçmişte yaşanmış bitmiş tarihi bir olaya dönüşmesin.

ESKİ KARDEŞLER

İlk Kurucular: “Cüнду’l İslâm İlan Edilmeden Önceki Merhale”

Kurucu kardeşlerin çoğu mescidlerden çıkmış cihadi çizginin taşıyıcıları, Afganistan cihadında cephelerde ve karargahlarda bulunmuş, sonra da Irak’ın kuzeyinde İslâmi örgütlenmelere katılmış kardeşlerdendi ve bu kardeşlerin negatif çarpışmalardan uzak müstakil bir cihadi proje ve cihad fikhını içine alan siyasi görüşleri kemale ermişti.

Cemaatin akide, yöntem ve yürüyüşünün temel taşlarını kurucu kardeşler daha önce koymuştu. Bunlar; idari, usûli ve ameli olarak cemaatin Cüнду’l İslâm örgütünü kurduğunu ilan etmeden önce Erbil’deki gizli faaliyet günlerinde tamamlanmıştı. İlk kurucu kardeşlerin önde gelenlerinden bazıları şunlardı: Şeyh Abdullah Ebû Halid, Şeyh Ebû Abdullah el Şafii, Hamza Ebû Abbas, Murad Han, Ebû Velid el Ensari, Abdullah Halifani, Ebû Derda el Muhacir ve lider Ebû Abdurrahman el Erbili. Kurucu kardeşlerin kararları hareketin siyasi niteliği için esas teşkil eden öğretisi ve hatlarıdır. Sahih çizginin oluşumunda kurucu kardeşler dışında hiç kimse batıl bir dava ortaya atamazdı.

Cemaate katılan herhangi birine düşen şey kurucu kardeşlerin belirlediği aslı yöntemine tutunmaktır.

Cemaatin İlk Kadro Faaliyetleri

Hareketi kurma faaliyetleri için ön hazırlıklar yıllar öncesinden başlamıştı. Bu faaliyetler 1996-2001 yılları arasında yapılmış ve bazı merhalelerden geçmişti:

- 1- Çıkış ve Toplanma Merhalesi
- 2- İlan Öncesi Merhale
- 3- Bağımsızlık Merhalesi

Bizi Kürdistan'da tevhid nuru ve onun hakikatini yeniden canlandırmak, Ehl-i Sünnet ve'l Cemaat yolunu diriltmek ve onun açık ve güven verici bayrağı altında İslâm ve Müslümanlara karşı savaşılan mürted Allah düşmanlarına karşı savaşmakla nimetlendiren Allah'a hamdolsun.

Başlangıç her başlangıçta olduğu gibi davaya inananların yetersizliğinden muzdarip ve merhale ve zamana göre çeşitlilikleri değiştirmeye kanatlanmış bir merhale idi. Bu çerçevede oluşturulan ilk grup "İkinci Soran Kuvveti'dir ki İslâmi hareket içerisinde askeri oluşumlar "Kuvvet" adıyla adlandırılıyordu ve tugay yerine geçiyordu. İkinci Soran Kuvveti ise 1994 yılında mürted Celal Talabani ile İslâmi Hareket arasında yaşanan çatışmalarda İslâmi hareket tarafından oluşturulan en büyük askeri oluşumlardan biri olarak kabul edilir. Liderliğini kuruluşundan Cündü'l İslâm'ın ilanına kadar, daha sonra Cündü'l İslâm ve Ensar el İslâm'ın liderliğini üstlenen kardeş komutan Ebû Abdurrahman el Erbili üstlenmişti", sonra "1994 yılına denk gelen 1 Rebîül Evvel 1419 tarihinde El Merkez el İslâmiyye" sonra da "Radyo ve Televizyon Hattı" kuruldu. Bu isimler İslâmi Hareket içindeki varlığımızı yansıtıyordu. Cemaatin silahlı kanadı İkinci Soran Kuvveti adı altında, davet kanadı El Merkez El İslâmi adı altında ve bilgilendirme kanadı da Radyo ve Televizyon Hattı adı altında faaliyet gösteriyordu. İçindeki çözümleri göz önüne alıp İslâmi Hareket'ten ayrılışımızdan sonra önce "Cündü'l İslâm" sonra "Ensar El İslâm" emirliğini ilan ettik. Bu iki isim Amerika'nın Irak'a yönelik hamle ve işgalinden önceydi. Sonra işgalin ardından "Ensar El Sünne Ordusu"nu ilan ettik, sonra da "Ensar El İslâm Cemaati." Bu isim üzerinde karar kılındı. İsim değiştirme siyaseti ise merhalelerin tamamlanmasına göreydi.

Başlangıçta uzun bir süre durup rabbani menhec üzerine ve Allah'ın insanların hayatını ikame etmesini emrettiği nesli nasıl kuracağımızı düşündük. Bu faaliyet Kur'an'dan ya da Kur'an'ın gönderildiği Resul (*aleyhissalâtu ve'sselam*)'ın uygulamalarından ya da sözlü sünnetinden olsun farketmez.

Ulaşılmak istenen hedef ulaşılması kolay ve kısa sürede elde edilecek bir hedef değildi. Bu yüzden kendimizi buna hazırlık

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

için bütün enerjimizle askeri bir eğitime tabi tutmamız gerekiyordu, bunun için çok büyük bir çaba gerekiyordu. Bu hedefin gerçekleşmesi için gerekli olan araçlar çok çok fazlaydı ve istenilen şey yalnızca restore etmeye yarayacak şeyler değildi. Aksine önceliklerin yeniden tespit edilmesi, örneklerin yeniden toplanmasıydı ve gizlilik işin öne çıkan özelliği idi.

Bizim çabalarımız tersten bir baskıya karşı savunmadı, olayların okunması ve verilere dayanarak İslâmi Hareket'in inhirafı ya da zayıflaması halinde, yeni cihadi tecrübemizi devam eden amillerle korumaya ve kuşatmaya çalışıyorduk. Bizimle aynı usul ve şer'î görüş üzerindeki İslâmi cemaatlerin tecrübelerini de dikkate almaktan kaçınmıyorduk ve aynı hataları tekrar etmemeye dikkat ediyorduk.

Bu hareketin amacı sadece hidayete tutunmak değildi. Aslında bu hareketin liderlerinden beklenen hakimiyet esası üzerinde bir tevhid devleti kurma becerisi ve bütün enerjileri bu hedef ve görüş doğrultusunda kanalize etmekte.

Bu aşamada kararlarımızı uygulamaktan bizi alıkoyan İslâmi Hareket liderlerinin insanlar indinde tüm liderlik kudretinin kendilerinde toplandığı mollalardan oluşuyor olmasıydı, bu insanların tabi olduğu Şafii mezhebinin getirdiği özelliklerdendi, onların meşruiyetinin sarsılması olacak şey değildi. İslâmi Hareket liderlerinin öne çıkan özellikleri başlangıçtan beri farklı eğilim ve görüşlere mensup olmaları ve kimi noktalarda birleşmeler de birçok noktada ayrı düşmeleri idi. Sufi, Selefi, İhvacı ve Aşiretçi gibi birbirine tamamen zıt yönelişler barındırıyordu ve her yönelim hareket içerisinde kendi temellerini yayma ve kendisini güçlendirmek için uğraşıyordu. Hareket içerisinde farklı liderler arasında bir iktidar savaşı patladı. Bu yüzden bizim için tüm bu farklı mezhep, meşrep ve görüşten liderlere karşı toptan bir muhalefet geliştirmek oldukça zordu. Daima temkin ve Allah'ın kudretine güvenme sünnetine yöneliyor, bu sünnet bizim harekettten ayrılırken ve muhalefetimizi ilan ederek mürted hareketlere karşı cihad ederken sürekli dayandığımız sünnetti.

Aşama siyasetinin gerekliliği olarak bizler İslâmi Hareket liderlerine daima diğer liderlerle taki harekete liderlik etmenin

yolu belli olana kadar çekişmemeyi tavsiye ediyorduk. Eğer Hareket liderleriyle şer’î hakkın yerine getirilmesi için tartışmaya girdiğimizde bizi meşruiyete karşı çıkanlar olarak lanse ediyorlardı. Bu durum bizi liderlik kadromuzu ilan etmekte oldukça erteletti.

“Neden ilk günden kendi hareketinizi ilan etmediniz?” diye bir soru gelebilir.

Buna cevabımız “biz, bizi başarıya götüren meşruiyet temelli bir siyaset güdüyorduk” şeklinde olur ve bu siyaset bize hem hareket içinde hem de bölgede iş yapma olanağı vermişti. Ta ki Ensar Hareketi meşru ölçüler içerisinde gelişerek İslâm’ın reddettiği faydasız ve zararlı tartışmalara tenezzül etmeden örnek bir hareket olmayı başarsın. Bizim aksimize aceleyle hareket ederek Tevhid cemaati ve Hamas cemaatini ilan eden kardeşlerimiz oldu ve bu kardeşlerimizin yaptıklarından acele etmenin sonuçlarını gördük.

Askeri ve menheci eğitimlerin verildiği kampların açılması ve çatışma ve hakimiyet kurma fikrinin ortaya atılması bu merhalenin başarılarından sayılabilir. Hareket içerisinde Erbil’de bulunan bazı arkadaşlar Erbil üniversitesi Radyo ve Televizyon bölümündeki yöneticiliklerinden istifa ederek Erbil ve Halepçe İslâm Merkezi birimlerini kurdular. Yine bazı kardeşlerimiz “Şeriat Sancağı” adı altında bir dergi çıkardı. Bu derginin ilk sayısı 25/7/1998 yılında yayınlandı ve 2001 yılında yayınlanan 22. ve son sayısına kadar yayını devam etti, bu dergi sahih İslâmi usulü yaymamızda bize yardımcı oldu.

Kurucu heyet çeşitli toplantılar yaptı, bu toplantılarda fikir alışverişi ve tartışmalar bu aşamadaki kalkış noktası, ilkelerin uygulanması ve önceliklerin belirlenmesi etrafında sürdü.

Burada yazarın artık hareketin kurucu liderlerinin tercemeleri ve gelecek nesillere örnek olacak duruşları üzerinde durması gerekmektedir.

CÜNDU'L İSLÂM CEMAATİ KURULUŞUNUN İLANINDAN ÖNCE CİHAD DAVETİNİN KURUCULARININ BİYOGRAFİLERİ

Verya Holeri “Ebû Abdillah eş-Şafii”

Zengin ve cömert bir aileden gelmektedir. Şerî Siyasetin maksatlarını anlamada, maslahatları ve mefsetleri kavramada eğitimciydi. Derin bakış açısına ve siyasi deneyimlere sahip biriydi. Gerçekten o, Allah'ın dağlardaki aslanıydı. Hoş görülü, mütevazı ve Allah yolunda eziyetlere katlanmada göstermiş olduğu sabırda örnek bir şahsiyete sahiptir. Ayrıca kanaat sahibi, vefalı ve Allah'ın metodu hususunda ihlaslı biridir. Cemaat içerisinde Allah'ın şeriatının tatbik edilmesi için bütün gücünü sabırla kullanırdı. Planlarında ve amellerinde ana dayanağı, Allah'a tevekkül etmek, O'na güvenmek ve bütün işlerinin hepsini O'na havale etmektir. Başarılı bir siyasetçi ve yöneticiydi. Savunma ve saldırıya yönelik istihbarat işlerindeki başarısının sırrı, dikkatli ve uyanık olmasında ve düşmanın hile ve tuzaklarını iyi bilmesinde gizlidir. İnsanların düşüncelerini çok iyi bilirdi. Güçlü iradesi, direnişinde, sabrında ve dava yolundaki sıkıntılara karşı tahammülünde ortaya çıkmış ve başarısı da cihad da kendini göstermiştir. Kendisini komutanın şahsına değil sadece Allah'a teslim etmek üzere mücahidi terbiye etme yeteneği vardır. Sorumlulara, sorunları çözmelerini sağlayacak gücü onlara yerleştirdi. Başkalarının görüşlerini sormayı ve en güzelini tercih etmeyi ihmal etmezdi. En zor zamanlarda cemaati en güzel şekilde yönetti ve bu sayede Irak'ın kuzeyine, Irak'ın içinde ve dışında yayılmasını sağladı ve kendini düşünceye yoğunlaştırarak cemaatin en önemli sembolü oldu. Kardeşlerine karşı samimiyetini onları sürekli güler yüzle karşılayarak ortaya koyardı. Allah Rasûlü'nün şu sözünü gerçekleştirmek için çok çaba sarf ederdi: *“Kardeşine güler yüz göstermen sadakadır.”* Kardeşimiz İyad onun hakkında şöyle der: ‘Çok iyilik yapmayı seven bir kardeşti, her şeyi tabii haliyle göz önünde bulundurur ve sorunlara imkân dâhilinde çözüm sunardı.’

Mücahid Ahmed Ali Veli

“Ebu Sa’d, Ebu Ziyad el-Muhacir, Ebu’d Derda el-Muhacir”

Allah ona engin rahmetiyle rahmet etsin ve onu katına şehid olarak kabul etsin. Onun eliyle mücahidlerden savaşılar yetişti. Bu mücahidler, sağlam bir nesil olma ve Allah’la güçlü bir bağa sahip olma özelliğe sahipler. Allah’tan ahirette derecesini yükseltmesini dilerim. O (*Allah ona rahmet etsin*), İslâm hakkında geniş bir anlayışa sahip ve hırslı bir gayretkeş olduğu için İslâm’ın yücelmesi için bitmez tükenmez ve aralıksız bir çalışma içerisindeydi. Aynı şekilde hazırlık ve eğitim yönetimini, savaş stratejilerini ve üsluplarını, mevcut silahlar hususunda eğitim verme kabiliyetini, yıldırım savaşı gibi savaş sanatlarını ve savaştan önce mücadele, ikmal ve askeri boşluğu doldurma planlarını, idari ve askeri işleri düzenlemek gibi hazırlık, sebeplere sarılma ve aşamalı bir şekilde çalışma sunnetlerini şahsiyetinde toplamıştır. Ayrıca askeri eğitim karargâhlarını açıp yönetme ve her seviyeden savaşçılara her alanda kurslar için metot yazıp belirleyebilecek bir kapasiteye ve yine fizik, kimya ve denklemler üzerine çok geniş bir bilgiye sahiptir.

Kardeşimiz Ebu İbrahim onu şöyle anlatır: ‘Ondan daha geniş bir bilgiye ve hafızaya sahip olanını görmedim. Askerî, savaş ve yönetim bilimlerini çok iyi bilirdi. 5 mm tabancadan tanklara kadar sahada kullanılan her türlü silah hakkında uzmandı. Fasih Arapça ve Kürtçe konuşurdu. Ailesinden birçok kişiyi kurban verdi. Allah ona rahmet etsin, Bağdat’ta doğup Kürdistan’da yaşadı. Allah yolunda hicret gayesiyle dünyayı dolaştı ve ihtilalden sonra tekrar Bağdat’a hicret etti. CIA tarafından uzun süren bir takipten sonra orada şehit edildi.’

Komutan Ebu Abdurrahman el-Erbili

Çağdaşı olan insanların sınıfları hakkında ilim sahibiydi ve onlar hakkında araştırma yapardı. Yapılması gereken işlerde öncülük yapar ve genelde de en önde olmak üzere arkadaşlarına görevlerinde iştirak ederdi. İslâm ve tevhid üzerindeki sebatıyla ayırt edilirdi. Siyasî ve cihadî meseleler hakkındaki ihtilaflar üzerine tercih etme kabiliyeti olgunlaşmıştır. Savaş ve siyaset adamıydı. Onu, ihlaslı komutan diye nitelememiz mümkündür.

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

Aynı şekilde kendisine verilen özel görevleri başarılı bir şekilde yerine getirmesiyle, savaşlardaki cesaretiyle, saldırı ve savaş hususunda stratejiler, üsluplar ve vesileler belirleyerek sahada tecrübeli bir komutan olmasıyla ayırt edilirdi. Rapor hazırlamasıyla ve onu uygulamasıyla meşhurdu. Allah onu esaretten kurtarsın.

Şeyh Abdullah Ebu Halid

İyi bir eğitimci ve eğitmede çok büyük bir etkisi olan önderdi. Öncelik sıralamasına göre iş düzenlemesinde uzmanlığıyla bilinirdi. Kardeşlerinin üzerine çok titrer ve onların hayati yönlerini, bilgi birikimlerini, ahlaklarını ve görüşlerini öğrenmeye çalışması en bariz özelliklerindedir. Şeyh, mütevazı bir kişi olup çoğu zaman ümmetin akıbeti ve yolculuğu hususunda çok düşünürdü. Basit bir pantolon, çürümüş bir gömlek ve eskimiş bir ayakkabı giyerdi. Kılık kıyafet temiz olduğu müddetçe yeni giymeye önem vermezdi. Bıkmak usanmak nedir bilmezdi ve rahatı ve huzuru da aramazdı. Kendini adadığı hedefini gerçekleştirmek uğruna çok okur ve geniş bir yelpazede farklı dallarda okurdu. Beraberinde bulunanların bütün sınıflarıyla tanıyabilme ve davranışlarını düzenleyebilme kapasitesine sahipti. Öfkesini yutan ve sohbeti güzel biri olması ve ahlak hususunda kendisine hikmet verilmesi en önemli sıfatlarındandır. Aynı şekilde öğretme ve eğitim verme kapasitesine sahiptir.

Murad Han

Komutan olma özelliğine sahiptir. Kurulduğu andan Amerikalılarla savaşmak için hicret edinceye kadar cemaatin tesis aşamasında yer aldı. Askeri ve siyasi idareyi yapabilecek mütevazı bir organizatördür. Bilfiil askeri mücadelede ve cemaat kurma faaliyetlerinde bulundu. Hasmının ikna edemeyeceği düzeyde tartışma kabiliyetine sahip ve hak hususunda da insanı şaşkırtacak şekilde ısrarcı ve hakka bağlıdır. Allah onu esaretten kurtarsın.

Hamza Ebu Abbas

Düşmanlarına karşı çok sert, şer'i bilgisi olan, akılcılığa meyleder, dengeli bir duyguya sahip, duygusal olmayıp cesurdur ve

geniş bakış açısına sahip bir komutan kişiliğe sahiptir. Haktan taviz vererek hoşgörülü bir kılığa bürünmez ve hak hususunda hiçbir kınayıcının kınamasından korkmaz. Komuta merkezinin temel elemanlarından biridir. Tanıdıklarına karşı iyi muamelede bulunur ve mü'minlere karşı alçak gönüllüdür. Allah ona heybet vermiştir, yüzünü cesaret ve büyük bir azim kaplamakta olup kendisine bakan düşmanlarını korkutmaktadır. İyad kardeşimiz onun hakkında şöyle der: 'Ebu Abbas, zor zamanlarda akıllı kararlar alırdı. Onun gibi bir kardeş çok nadir bulunur, onu kaybettiğimiz zaman gurbette olduğumu hissettim.' Allah onu esaretten korusun.

Ebu'l Velid el-Ensari:

Kavga meydanlarında büyüdü ve yirmi yaşını tamamlamadan önce cihad akımına katıldı. Kırk yaşını geçtiğinde –Allah'ın izniyle- dini ve metodu üzerinde sebat etmekteydi. Yetenekli bir stratejist, düşmanlarını kahrederek onlara galip gelirdi. Üzerinde asil bir şahsiyete sahip oluşunun alametleri vardır ve çok hayâli biridir. İnce ruhlu, çok ağlayan ve çokça Allah'ı zikreden ve Allah'a tevekkül ederek sürekli ümit vardır. Emellerini gerçekleştirerek yükselmesi için sorumluluğu altında bulunanları harekete geçirir. Karşılıklı diyaloglarda çok sıkıntı çekmekle beraber fasih Arapça konuşuyor. Komutanlık vasfı genelde kendisinde ön plana çıkar. İbrahim el-Arabi şöyle der: 'Ebu'l Velid'in Kürt olduğunu bilmeseydim onun Kureyşli olduğuna kanaat getirirdim. Onunla nesebi hakkında münakaşa eder ve tahminimce kendisinde var olan cömertlik, merhametli olma, mertlik, cesaret ve önderlik vasıflarından dolayı nesebinin Kureyş olduğuna kanaat ederdim. Onu çok soğuk bir günde kaybettim ve onu kaybettiğim vakit sanki iki ciğerimden birini kaybetmişçesine çok zor nefes alıyordum.' Allah onu esaretten kurtarsın.

"Allah'ın izniyle" Şehid Abdullah Halifânî:

Biz onun hakkında hüsnü zan ederek, ki Allah onu en iyi bilendir, o canını, malını ve sahip olduğu her şeyi kelime-i tevhid olan "La ilahe illallah Muhammedun Rasûlullah"ın yücelmesi için adamıştır. Allah'tan onu huzuruna kabul etmesini ve onu

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

Peygamberlerden, sıddıklardan, şehidlerden ve salihlerden olmak üzere kendilerine nimet verdikleriyle beraber haşretmesini dilerim. Onlar ne güzel dostlardır.

Dağların şehidi Abdullah Halifânî Tebbe Kura savaşında askeri komutandı. Güzel yüzlü hoş görünüşlü olup kendisini Allah'a kurban etmişti.

“Allah'ın izniyle” Şehid Muhammed Raşid:

Dünyayı sarsan Muhammed Raşid, Musul'da Amerikalıları ve mürtedleri yıpratana operasyondan sorumlu yiğit. İşgalden sonra askerî operasyonları yüzleşme sistemiyle yeniden başlatan ilk kişidir. Aynı şekilde onun, bu hususta kaldırılan bütün sancaklarda büyük bir etkisi vardır. Çatışmalarda düşmanın içine karışacak kadar yaklaşırdı. O, Kürt muhaberatında çalışan birinin yardımıyla muhaberatın en iyi elemanı tarafından öldürüldü.

CEMAATIN ALDIĞI SİYASİ KARARLARIN NİTELİĞİ

Cemaatin aldığı siyasi kararlar cemaatin geçmiş hesaplarını ve an itibariyle içinde bulunulan gerçeklik göz önüne alınarak Müslümanların beklentilerini karşılamaya yönelik ve hiçbir kesimi dışarda tutmaksızın geçmişteki davet tecrübelerinden de yararlanarak alınan kararlardır.

Bu gruplarla kurulan ilişkiler esası teşkil ediyordu. İnşa süreci İslâmi hareketliliğin dünyadaki gerçekliğinin içinde bulunduğu durumu tanımladıktan sonra ortaya konulan dengeli ve düzenli bir planla mümkündür. Hele ki bu duruma karşı bizim sadece iki tercihimiz varken; ya kendi ellerimizle silahla ve cihada hazırlıklarla süreci inşa etmek ya da önemsiz gördüğümüz ve meşgul olmamıza değmeyen çatışmalarla meşgul olmak ve aynı şekilde bu imtihanı Din'in pratik yöntemi olan Şeriat yöntemiyle vermemiz gerekiyordu. Allah dinini en kolay araçlarla korumaya kadirdir. Fakat onun hikmeti dinini kendilerini canlarıyla ve ellerinden gelen herşeyle onu korumaya hasreden adamların eliyle koruyarak kemale erer. Bu tarz sorunların çözümünde her zaman Allah'ın Kitabına ve Rasulü'nün sünnetine giderdik. Çünkü Peygamber (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle demiştir: “Size tutunmanız halinde asla sapıklığa düşmeyeceğiniz iki şey bırakıyorum; Allah'ın Kitabı ve benim Sünnetim.” Ve yine şöyle demiştir: “Sizi gecenin gündüzü gibi bir beyazlık üzerine bıraktım, onu helak olandan başkası kaldırmaz.” (*Hakim Müstedrek'inde rivayet etmiş, Elbani ise Sahihu'l Câmi (2937)'de sahih olduğunu ifade etmiştir.*)

Allah (*azze ve celle*) şöyle demiştir: “İşte bu benim doğru yolumdur, ona tabi olun sizi yolumdan ayıracak yollara tabi olmayın.” (*En'am 153*) Ama bunu Allah'ın hikmet verdiği kullardan başkası düşünmez; “Kime hikmet verilirse ona gerçekten büyük bir hayır verilmiştir. Akıl sahiplerinden başkası ibret almaz.” (*Bakara 269*)

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

CEMAATİN YÖNTEMİNİ TEŞKİL EDEN BAZI İLKESEL METİNLER

1- Allah'ın kulları için belirlediği yöntem ve normları almak samimi çabaları hızlı bir şekilde idrak ederek İslâmi faaliyetlerin içine düştüğü boşlukları tedavi etmenin yoludur, tedavi meydan okuma ve sorunları karşılamakla olur, gelecek bu şekilde hastalıklı olmayacaktır. Eğer Kuzey Irak sahasındaki hareketliliklerden faydalanamazsak bunun faturası pahalı olacaktır.

2- Kuşatıcılık üzerine bir yapılanma. Allah şöyle demiştir: *“Siz kitabın bir kısmına iman edip bir kısmını red mi ediyorsunuz? Sizden bunu yapanın cezası ancak dünya hayatında rezilliktir ve kıyamet günü böyleleriniz şiddetli bir azaba götürülürler. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir.”* (Bakara 85) Bundaki kasıt İslâm'ı hiçbir şeyi ihmal etmeden ya da bir tarafı üzerine yoğunlaşp diğer tarafını göz ardı etmeden bütün kuşatıcılığıyla almaktır.

3- İtimad, Allah yolunda cihadın sağlamlaşması, Allah'ın ke-limesini yeryüzünde yükseltmesinin ve değişimi sağlamasının vesilesidir. Ve bu şer'î delillerin gösterdiği ve üzerinde ittifak edilmesi gereken ilkelerdir, ayrıca Cemaat'ın dağılmadan birlik halinde durabilmesi ve Cemaat'ın selameti için gereklidir.

4- Cihadımızın sadece Kuzey Irak ya da herhangi bir ülke olmadan sadece Irak'ta sıkışmaması için küresel bir niceliği olmalıdır, ayrıca bu faaliyetlere katılmak İslâm ümmetinin sadece bir topluluğuna özel bir durum olmamalıdır.

5- Bizden öncekilerin sonuçları tüm Müslümanları etkileyen hatalarını tekrar etmiyoruz ve günü inşa etmek için geçmişin tecrübelerinden faydalanıyoruz ve gelecek için çalışıyoruz.

6- Diğer İslâmi gruplarla çatışmalara girmekten ve onları düşmana verdikleri zararlardan engellemekten kaçınmak. Çünkü içindeki tüm gruplara özgürlük veren İslâmi Hareket'te bu aşamada çalışmaları başarıya ulaştırma gayreti vardı.

7- İman hakikatlerini dillendirme ve imanı bozan halleri açıklamak ve gereğini yerine getirme, İslâm'ı sadece fikir dünyasında

değil reel dünyada uygulayarak sahih İslâm'a davet etmek, bunu yaparken iyiliğe yönlendirerek hikmetle davet etmek ve sahih imani kavramlarla iş yapmak, selef-i salihin üzerinde olduğu yol gibi.. İman; dille ikrar, itikad ve ameldir.

8- Bütün çabaları daha sonra binayı taşıyacak olan sağlam temelleri kurma üzerine yoğunlaştırmak.

9- İçindeki bütün çeşitlilikler ve değişik ilmi ve sosyal tabakalarla terbiye süreci boyunca kalbi derinliği sadece Allah'a hasretmek.

10- İhvan düşüncesinin ve İslâm'da çoğulculuğa ve diğer insanlarla barış içinde yaşamaya davetlerinin ürünü olan bulanıklığı ortaya sererek onunla mücadele etmek. Aynı şekilde İslâm'ın meşruiyetini kabul etmeyen, Allah'a muhakeme olmayı reddeden ve yine bazı akımlarında etnik milliyetçiliğe katılmayı öngören modern laiklikle mücadele etmektir. Her iki düşüncenin temeli de laiklik ve milliyetçilik üzerine bina edilmiştir.

Ensar hareketinin dağlarda sağlam temeller kurmak için güvendiği vesile kamplarda devam eden askeri eğitimler ki bu eğitimlerde sahih menhace dayanarak eğitim görenleri Laik ideolojiden Cihadi İslâm'a, teslimiyet fikrinden direniş ve bölgeye hükmeden mürted partilere karşı savaşma cesaretine taşımaktadır.

BASIN VE RADYO TELEVİZYON HATTINDAN BİR BAKIŞ

İslâmi Hareket'ten Eski Kardeşler Bu Hattı İdare Ediyordu

Hazırlık merhalesinde kardeşlerin başarılarından biri hareket içerisinde Erbil'de Radyo ve Televizyon hattını kurmaktı. Bu sayede kardeşler Şer'î eğitim programları ve sesli bir medrese açmayı başardılar. Bu televizyon kanalı müzik ve magazin programlarından tamamen uzak ve tamamen İslâmi bir yayın yapmayı amaçlıyordu. Bu programlar zamanının büyük bölümünü müslüman kadını uyarma ve eğitmeye ayırıyordu. Böylelikle bölgede yaşayan ailelerde göz ardı edilemeyecek bir çağrı halini aldı, böyleyken Erbil'in Hristiyan Valisi Franso Hariri (bu adam Kürdistan Demokrat Partisi siyasi bürosu üyelerinden ve Mustafa Barzani'nin şahsi müsteşarlarından biriydi, daha sonra da oğlu Mesud'a müsteşarlık yaptı, uzun süre Barzanilerin istihbarat müdürlüğü görevini yürüttü ve Kürt istihbarat örgütü "Barasten" in asıl kurucularından sayılır. Barzanilerin arşivlerinden bir nüshayı Londra'da saklıyordu 2000 yılında Mücahid kardeşler tarafından öldürüldü, ölümü Mesut Barzani'nin partisi için gerçek bir deprem olmuştu). Erbil valisi sıfatıyla bir emir yayınladı ve İslâmi Hareket'ten radyo kanalının bütün meşru faaliyetlerini durdurmasını istedi. Aksi takdirde radyo kanalının kapatılması ya da yayın politikasını değiştirerek yayınlarında kadın görüntülerine de yer vermesini istedi.

Karşılaştığımız tek baskı bu değildi. Aksine İhvân-ı Müslimîn'in televizyonlarıymış gibi gözüken rengine rağmen televizyona karşı çıkarılan söylentilere yeşil ışık yakarak bu baskılara ortak oldu. Bunu daha sonra İhvan hareketinden ayrılarak Selahaddin Muhammed Bahaeddin liderliğinde İslâmi Birlik Partisi'ni kuran güvenilir kişilerden bize ulaşan bilgilere göre onlar bu radyo ve televizyon kanalına karşı yapılan ithamlara bütün güçleriyle iştirak ettiler.

Hazırlık ve Davet Merhalesi

İhtiyaç duyulan beş sene içerisinde İslâmi Hareketin askeri kampları ve örgütleri içerisinde gizli faaliyetlerin gerektirdiği bir gizlilik içinde davet merhalesini geçirdi, bize bağlı bütün kuvvetleri hareketin genel alanlarından ve açık merkezlerinden uzaklaştırarak askeri kamplarda eğitiyorduk.

Kamplarda davayı taşıyan ve şahitlik mesajını uygulayan örnek liderlerden -ki biz onları öyle kabul ediyoruz, hesapları Allah'adır- "Sa'd, Selman, Serbest, Serdar" ve onlardan sonra gelip sebat edenler, kamplardaki en üstün eğitim yöntemi Selefî-Cihadi akım dairesinde askeri ve cihadi akideydi, savaşçı yapılanmalar arasındaki bağlılık kuvveti kanaat ve şura üzerine kurulu sağlam temellerdi. Sonra dinleme, itaat etme, kanaat ve şurayı askeri kamplarda eğitim gören savaşçıların eğitimlerine dahil etme, davet nicelik değil nitelik kazanma üzerine yoğunlaşıyordu.

Ensar'a başarıyı getiren en önemli özellik güç yetirdikleriyle amel etmesidir. Aynı şekilde uygulamaya çalıştığı şer'î siyaset, şer'î hükümlerin uygulanmasında pratik gücü göz önünde bulundurmasıdır.

Cemaatin oluşumunda harici veya ithal bir proje sonucu ya da harici tekliflere veya saha dışındaki ideologların tekliflerini ve emellerini gerçekleştirmek gibi sıfatlar üzerine tesis edilmiştir. Aksine bu proje, samimi kişisel bir projedir. Bu projeyi ilan ettikten sonra bize peş peşe teklifler, tebrikler ve projeye ilgili belgeler gelmeye başladı. Projenin yürürlüğe girmesi için bazı ilim ehli denemek üzere geldi veya bazı ferdi ve topluluk halinde heyetler gönderdi.

DİĞER CEMAATLERLE ORTAK EYLEM'DE İLİŐKI BAĞLARI

Cemaatsel çalıŐmada mutemet olan sancađı, metodu ve gayesi net olmayla baŐlayan sahih Őer'i metot ve anlayıŐ üzerine olmasıdır. Aynı Őekilde bu, İŐlâmî alıŐma yŪrŪten diđer cemaatlerle olan iliŐkileri ve ana yapısında sorun çıkarmadan cihadî çalıŐmanın inŐa edilmesi için onları idare etmede ana bađdır. Yine bu hususta usulŪyle, fŪruuyla ve dıŐ gŪrŪnŪŐŪyle genel manada İŐlâm'ın dŪzenine ve Tevhid ve tabileriyle ayakta olan en ŪstŪn gayeye bađlı kalacađız. Tevhid, salt sŪzle olmaz, aksine Allah'ın emir ve yasaklarını uygularak gerçekleŐen bu amelin tasdik ettiđi bir çalıŐmayla olur. Fakat cihad sahamızın dıŐında ise Őnceliklerimiz Őu ađımızda var olan birden fazla cemaatleri tek bir yapı altında toplamak ve sađlam temeller Ūzerine bir Ūs inŐa etmektir. Bu çalıŐmaya da hiçbir hazırlık yapmaksızın dađlara çıkmak isteyen ve kendilerini "Tevhid Yolu" adıyla adlandıran bazı muvahhid gençlerle diyalog yaparak baŐlamaya karar verdik. alıŐmaları birleŐtirme gayesiyle ve yapmıŐ olduđumuz bu çalıŐmada onların da katkısı olması için onlarla ve Őzellikle de emirleri Sevran kardeŐle *(Allah'ın rahmeti Ūzerine olsun)* buluŐmalar ve diyaloglar gerçekleŐtirdik. Bunun Ūzerine bize tevhid hususundaki duruŐumuzu ve neden İŐlâmî bir cemaatin ilan edilmesinde geç kaldıđımızı sordular... Onlarda cemaatin ve mŪrtetlere karŐı cihadın ilan edilmesi için mŪkemmel bir heyecan vardı. Fakat biz ertelemekle, cemaatsel çalıŐmanın içinde ve dıŐında diđer birçoklarının mŪptela olduđu Őaibelerden arınmıŐ sistematik ilmî bir inanç Ūzerine terbiye edilmiŐ ve Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın RasŪlŪ Muhammed *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'e indirdiđi gibi saf İŐlâm temeli Ūzerine oturtulmuŐ bir eđitimle gençleri harekete geçirmeyi istediđimizi kesin bir dille belirttik. Ayrıca sađlam bir teŐkilat, uzun vadeli bir plan, gŪvenilir ve dayanıklı fertler ve bunların yanı sıra maddî ve manevî hazırlık Ūzerine bina edilmiŐ bir çalıŐma olması gerektiđini belirttik. Fakat gŪlerinin ve mevcut aŐamanın kifayetsiz olmasından dolayı onların dađlara çıkmasına ve cemaat ve cihad ilanlarını engellemek için bŪtŪn çabalarımıza ve kendilerine geleceđe yŪnelik projemizi açıklamamıza rađmen fakat onlar yola çıkmada ısrarcı oldular ve bizim buna razı olmadıđımızı bildikle-

rinden dolayı da bunu gizlemeye çalıştılar. Her hâlükârda biz, arzuladıkları şeyi gerçekleştirmelerini sağlayacak alternatifleri onlara sunduk ve onları dağlara çıkmaya yönelik aceleci adımdan vazgeçmelerini ve ortamı hazır oluncaya ve hicrete kesin karar verinceye kadar bizimle beraber beklemelerini istedik.

Fakat cemaatin emiri Ebu Abdullah, onların emiri olan Mücahid kardeş Sevran'ın sözünden çıkmakta ısrarcı olduklarını anladı ve Ebu Abdullah'a cevaben 'söylemiş olduğun bu işlerin gerçekleşmesinin çok uzun zaman alacağını' söyledi. Bununla beraber biz, böyle bir yolla dağlara çıkmamaları için nasihatte bulunduk. Çünkü Allah Teâlâ hatırlatmayı emrediyor ve hatırlatmanın müminlere fayda vereceğini bildirerek şöyle buyurur: "*Hatırlat, çünkü hatırlatma müminlere fayda verir.*" Bu ayetten yola çıkarak zamanın Kürdistan'da sizin lehinize olmadığını ve düşmanın çok büyük bir yapıya ve çok geniş imkânlara sahip olduğunu ve eğer ittifak edip Allah Teâlâ'nın dediği gibi "*Onlara karşı gücünüzün yettiğince kuvvet ve (cihad için) bağlanıp beslenen atlar hazırlayın ki, bunlarla Allah'ın düşmanını ve sizin düşmanınızı korkutasınız*" şeklindeki ayetine binaen bu zamanı en son gücümüzle düşmana karşı maddî-manevî hazırlık için değerlendirmesek sonucun kimseyi sevindirmeyecek şekilde çok vahim ve çok ağır kayıplara neden olacağını belirttik. Bu da bizim temenni etmediğimiz ve istemediğimiz bir şeydir...

Bizler, şer'i açıdan onların yola çıkmalarına karşı değildik. Fakat stratejik açıdan karşı geliyor ve bu hususta çalışmamızın İslâm siyasetiyle ve Cihad hakkındaki önemli kaideleriyle aynı minvalde olması gerektiği kanaatindeydik. Daha sonra Sevran kardeş diğer bazı kardeşlerle beraber dağlara çıktılar ve hesapları duygu ve gerçekleşmesini umdukları emellerine dayanmaktaydı. Şunu da diyebiliriz ki, kardeşlerin itimat ettikleri hesaplar yanlıştı yani cihatları iyi çalışılarak hazırlanmış değildi. Böylece münafık laikler, dağa çıkmalarından birkaç gün gibi çok kısa bir süre sonra onlara saldırdılar ve Kandil dağının yakınlarındaki Kodo dağı savaşında 17 kardeşi öldürdüler. Allah Teâlâdan onları sadık şehidlerden kabul etmesini dileriz. Bu feci ve acı haberin bize çok büyük bir etkisi oldu çünkü onlar bize en yakın kardeşlerimizdi ki şehit oldular, geriye kalanlar ise bizim bulunduğumuz Bayara bölgesine yakın Hormal bölgesindeki dağlara gittiler.

HİCRET VE GÜÇ TOPLAMA

Mustazaf yurdunda saflarımız düzenli bir hal aldığıında, birbirine daha sıkı bağlandığında ve her türlü şaibeden arındığında İslâm yurdunu ikame etmek ve Müslümanları birleştirmek için Erbil ve diğer bölgelerden Erbil'e 300 km uzaklıktaki Bayara bölgesine hicret etmeye başladık. Bu dönemde güç toplama işlemi gerçekleşti ve gücün geneli de şeriatın gereksinimleri ile sorumluluk sahibi olanlardandı. Bu dinin iyice yerleşmesine kadir bir çekirdek yapının inşa edilmesi için bütün gayreti sarf ettik ve sabrettik. Bu çabalar, Müslümanların birliğini ve toplanmalarını sağlayacak esaslar ve prensipler üzerine çalışmayı dikkate alan sağlam metot sahibi kardeşlerin birbirine destek çıkararak gerçekleştirdiği gayretlerdir. Ayrıca bu cihad gruplarının saflarının bölünmüşlüğünü azaltıp ayrılığa düşüren sebepleri izale ederek ve eğer imkân dâhilinde olursa Müslümanları Kelime-i Tevhid etrafında birleştirecek çalışmayla beraber olmuştur.

YAZIŞMA VE İLETİŞİM HALİNDE OLDUĞUMUZ CİHAD MENHECİ ÜZERİNDEKİ ŞAHSİYETLER

İletişim ve yazışma halinde olduğumuz bazı kişiler;

1-Tevhid Çizgisi Ve Hamas

Tevhid çizgisindeki kardeşlerle bu çabaları yeniden canlandırmak istedik, bu yüzden kardeşlerimize yardım eli uzattık. Çünkü onları dağa çıkmaya mecbur eden olayların tekrarlanmasından korkuyorduk... Çünkü bu süreç içerisinde Hasan Sûfi kardeşimizin kurduğu "Hamas Hareketi" diye yeni bir çizgi ortaya çıkmıştı. Hasan bu hareketi ilan ettiğinde yanında çok az sayıda iyi kardeşler vardı, bunların en öne çıkanlarından biri Hasan'ın bu hareketi ilan etmesinin sebeplerinden biri de olan Ömer Baziyani'ydi. Bunlar İslâmi Hareket'ten memnun değillerdi ve hareketten ayrılarak yeni bir hareket kurduklarında İslâmi Hareket öldürölmelerini vacip gördü ve kardeşimiz Hasan Sûfi, Halepçe'de İran istihbaratına bağlı ca-

suslar eliyle tasfiye edildi. Allah'tan onu şehid olarak kabul etmesini niyaz ediyoruz.

Tevhid çizgisindeki kardeşler hareketi ilan ettikleri süre içinde Allah'ın lütfuyla Erbil valisi ve Kürdistan Demokrat Partisi liderlerinden Franso Hariri'yi öldürmeyi başardılar. Barzani'nin partisi Müslüman mücahidlere bunun bedelini ödetmek istedi fakat bu defa bölge kontrolleri dışında olduğu için Celal Talabani'nin partisinden failleri bulmak için yardım istemek zorunda kaldılar. Bunun için üç parti ortaklaşa operasyon odası oluşturdu. Bize henüz kendimizi bir siyasi hareket olarak ilan etmediğimiz bir zamanda bunun haberi ulaştıktan sonra liderlerimiz bu üçlü oluşumu kırmak için İslâmi Hareket mücahidlerini bu oluşumun Celal Talabani ve partisi tarafından oynanan bir oyun olduğuna ikna ettiler, elimizde bunu gösteren belgeler vardı ve nihayet yapılmak istenen şeyin Celal Talabani'nin İslâmi Hareket ve Mesut Barzani'nin partisini Müslümanlara karşı aynı cephede birleştirmek için oynadığı bir oyun olduğuna dair İslâmi Hareket liderlerini ikna ettik. Böylece aralarında anlaşmazlıklar oldu ve ittifak başarısız oldu.

Sonra Tevhid çizgisini bize katılmaları için davet etmeye çalıştık ve birkaç girişimden sonra bize katıldılar, onların daha önce yaptığımız hazırlıklarda ciddi bir payları vardı, liderlerinden Ebû Bekir ve Ebû Basir (*Allah ikisinede rahmet etsin*) Cemaatin Şura meclisine girdiler.

2- Bağımsız Şahsiyetler

Bunların içinde Üniversite Öğrencileri, Hocalar, Mühendisler, Doktorlar vardı, isim olarak örnek verecek olursak “Ebû Cemil, Ebû Fuad, Ebû Eymen ve Ebû Usame”yi sayabiliriz.

3- Bağdat Mecmuası... “Ebû Vail” Abdulvahhab Muhammed es-Sultan

Faaliyetlerimiz Kürdistan coğrafyasıyla sınırlı değildi, Baas hükümetinin kontrolündeki yerlerde de yayılmıştı. O zamanlar bu boşluğu düzenlemeye çalışıyorduk, vazifelendirmeler mekânın el verdiği uygun bir zamanda ihtisaslara göre yapılıyordu ve bize tam bir gizlilik içerisinde bu vazifeler sunuluyordu. Böylelikle bölgede gizlilik içerisinde hareket ediyorduk. Bazı güçlerin

harekete katılması tamamlanmıştı ve bunlar hareketin bir parçası olmuştu. Onlara önderlik yaptığımız için programımızı ve yöntemimizi, menhecimizi ve meşru siyasetimizi koyduk. Bize kalplerimizle ve dualarımızla sizinle beraberiz ama sahadaki bazı hususlarda kendimizi ifşa etmek istemiyoruz dediler.

Irak'ın kuzeyinde bulunan eski kurucu kardeşlerin planı Bağdat'taki Muvahhidler Cemaati'nin kalan kısmını kurtarmaktı. Nitekim Muvahhidler Cemaati'nin büyük bir kısmı diasporadaydı ve cemaatin Irak sahasında herhangi bir varlığı kalmamıştı, ama bu cemaatin menhec ve siyaseti Irak İhvan-ı Müslimin cemaatinin zıttıydı. Zayıflık onlara galebe çalmış ve genç tabakanın yokluğundan muzdaripti. Hareketin tabakalarının çoğu yaşlanmıştı ve menheclerinin çoğu davet, taklitçiliğe ve dinin bozulmasına karşı savaşma şeklindeydi ve cemaat cihad menhecini tatbik etme yönünden fakirdi. Yine cemaat bu süreç içerisinde bölünme kasırgalarıyla karşı karşıya kalıyordu, hatta cemaatin emiri "El Meşhadani" bile ayrılanlar kervanına katılmıştı.

4- Musul'daki Ebû Talha Grubu

Bağdat grubundaki kardeşlerden bir grup bize Musul vilayetindeki bir şehirde Allah yolunda cihadda sebat edenlerden bazı kardeşlerin Baasçılar ve kendi kabileleri tarafından hapishanelerde işkencelerle karşı karşıya kaldıklarından bahsetti. Bizde onları kurtararak akidelerini değiştirmekten, onları saldırı ve fitnelerden korumak için İslâm'ın yerleştiği alanlara getirmek üzerinde anlaştık, Allah'ın fazlıyla kardeşlerimiz Beyarâda kontrolümüz altındaki topraklara ulaştılar. Bunlar aileleriyle birlikte 18 adamdı. Onları şeriatın üzerimize görev olarak belirlediği ağırlamayla ağırladık, bu süre içerisinde onlara askeri ve şer'i dersler verdik, Allah'ın fazlıyla fikirleri ve akideleri cemaatin menhecine uygun hale geldi.

5- Muhacir Kardeşler

Hareketi ilan etmeden evvel, haçlıların Afganistan'a saldırısından önce Afganistan'daki Makdisiyye medresesinden bazı kardeşler yanımıza geldiler. Onlar Cündü'l İslâm'ı ilan etmeden evvel bize ulaşan ilk kardeşlerdi ve iki arkadaş grubundan olu-

şuyorlardı. Ebû Abdullah Nureddin El Ürdünî'yle gelenler ve Ebû Abdurrahman eş-Şâmi liderliğindeki kardeşler. Bu kardeşlerin bizim ilanımızı belirlememizde büyük bir payları vardı. Bu kardeşlerimiz ülkelerindeki emniyet birimleri kendilerini aradığı için kendi ülkelerine dönemiyorlardı. Bize muhacir olarak gelip bizimle teşrik-i amel yaptıklarında biz diğer muhacirler gibi onları da memnuniyetle karşıladık. Kardeşimiz Ebû Abdullah el Ürdünî, Tebbe Kura çatışmalarında Ensar el-İslâm sancağı altında şehid oldu. Diğer kardeşimiz Ebû Abdurrahman eş-Şâmi "Raid Harîsat" ise Cündü'l İslâm döneminde Şenzevi çatışmalarında şehid oldu. Onlarla kardeşlik ilişkilerimizi neseb ya da kavmiyete bakmaksızın iman esaslı üzerine kurduk, meşveretimizle çalışıyor ve sancağımız altında savaşıyorlardı. Abdurrahman eş-Şâmi *(rahimehullah)* cihadıyla, imtihanıyla, sabriyle ve tedbirliliğiyle eşsiz liderlerden biriydi. O, cemaat içindeki takipçileri için bir yol göstericiydi, önce bizi işitip itaat etti. Sonra kendisiyle birlikte olanlara savaş meydanında Allah yolunda canıyla cihad ederek liderlik yaptı. Allah ona rahmet etsin.

6-Irak Dışındaki Ehl-i Sünnet Lider ve Alimlerle Görüşmelerimiz

Güvenlik gerekçeleriyle ismini saklı tuttuğumuz İslâm coğrafyasında tebliğ sahasında etkin alimlere kendimizi tanıtmak, onlara yöntemimizi ve davetimizi bildirmek ve onların bu konudaki görüşlerini almak için heyetler gönderdik.

İlk liderler dışarıya heyetler göndermeye karar vermişti, bunun içinde Bağdat grubuna kendilerinden bu heyet için bir temsil göndermeleri için bir heyet gönderildi. Bu heyetlerin asıl hedefi istişare ve Irak Kürdistan'ındaki ilim ve amel sahasında gözde şahsiyetlere bir haber göndermekti. Bağdat grubu Ebû Vail'i heyet için temsilci olarak belirledi. Ebû Vail heyetin bir temsilcisiydi ve Allaha hamdolsun ki heyetin oluşturulması tamamlandı. Heyet zorluklara rağmen gidip geri döndü. "Karşı karşıya kaldıkları baskılardan biri dönüş yolunda İrandaki bir süre tutuklanmalarıydı." Heyet yaptığımız işin ayrıntılarını ve cemaatin menhecini dışardaki liderlere bildirince onlar da hayırla müjdeledi ve desteklerini bildirdi.

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi -

Heyet'in yolculuğu esnasında Bağdat'ta cemaatin bir kolunun başından bir olay geçti. Bakanlığa yönelik daha önce yapılan saldırının faillerinin isimleri belirlendi ve cemaatten içinde Ebû Vail'in de bulunduğu bir kısım kişiler hakkında tutuklama kararı çıkarıldı. Ebû Vail dönüşünden sonra Bağdat'a dönemedi. Bu yüzden Cündü'l İslâm'ın hakimiyetindeki bölgede kalmak zorunda kaldı. Cemaatimiz ise menhecinin belirli kişilere bağlı olmadığını ispatlarcasına Ebû Vail'i üzerindeki bela savuşturulana kadar cemaatin karar alma organında görevlendirdi.

Bizi kendimizi Cündü'l İslâm adıyla ilan etmekte acele etmeye iten asıl etken Ali Babir'in İslâmi Hareket'ten ayrılarak yeni bir hareket kurması ve bu yüzden bizimde bu hastalıklı hareket içerisinde sayılmamız için kendimizi ilan etme gereksinimi duymamızdı. Bu yüzden kim olduğumuzu, menhecimizi ve akidemizi ilan etmekten başka çaremiz yoktu ve uzun ve tedrici hazırlık safhasından sonra uygun zamanı belirleyerek ve uzun soluklu bir planla Allah'ın fazlıyla kendimizi ilan ettik. İlanımız New York'taki ikiz kulelerin vurulması ve onu takip eden Afganistan savaşından önceydi. Bu süre içerisinde kendimizi ve menhecimizi tarif etmek için çaba sarfettik. Bu merhaledeki zorluk çoğu zamanlar İslâm'ı kendi iç ve dış siyasetimizin temeli olarak görüyorduk ve uygulanmasının zorluğuna rağmen onun hükmünden asla dışarı çıkmıyorduk.

Cemaatin siyasi icraat ve tasarrufları şu noktalardan kaynaklanıyordu:

Birincisi; Allah'ın Kitabı ve Rasulü'nün (*sallallahu aleyhi ve sellem*) sünnetinin hükmü bize vacip olan şeyleri yapmak ve haram olan şeyleri terketmek.

İkincisi; İndirilen hükümlerde asra uygun olarak şer'î maslahatı gözetmek, eğer bir iş vacip ya da mubahsa fakat zaman ve mekana göre yapılması bu zaman ve mekanda fitnelere yol açıyorsa ve bu yüzden de haram oluyorsa bu iş terkedilir. Bu velev ki aslında vacip olsa da bu uyulması gerekli olan makasid-ı şeria'nın gerekliliğindedir. Bütün fıkıh kaynaklarında ya da küllî ve cüz'î Kur'an ve Sünnet hükümlerinde de böyledir. Örneğin; "zarar vermek de zarara uğramak da yoktur" gibi ve bundan başka bilinen kaidelerde bizim ilkelerimizi doğrulamaktadır.

CÜNDU'L İSLÂM'IN İLANI

Kardeşlerimiz şeriat sancağı altında Cündu'l İslâm'ı ilan etmeye karar verdiklerinde işi aslen Ürdün'lü olan kardeş lider Ebû Abdurrahman eş-Şâmi'ye verdiler. Fakat o, hareketin liderliğini üstlenmekten kaçındı ve affını istedi, bu sebeple cemaatin ilanı yaklaşık olarak bir hafta daha gecikti. Ebû Abdurrahman işi kabul etmemesinin gerekçesi olarak kendisinin bölgenin evlatlarından biri olmadığını ve aynı lehçeyle konuşmadığı gerekçesini ileri sürdü ve kendi yerine Ebû Abdullah eş-Şafii'yi aday olarak gösterdi. Böylece eş-Şafii ismi üzerinde ittifak sağlandı, zaten bu iş başka türlü olmazdı. "Kürdistan Cündu'l İslâm Cemaati" 1/9/2001 tarihinde açık bir menhec, sancak ve emirlikle kendisini ilan etti. Kardeşimiz Ebû Abdullah eş-Şafii de lider olarak tayin edildi. Bu İslâm'ın aleni ve açık uygulamasıydı.

Bu tarihi merhalede ortaya çıkışımız ve Kur'an ve Sünnet'in getirdiği İslâm Şeriatıyla hayata dönme çabamız, sadece liderlerin kahramanlığı değil kendi başına kaçınılmaz bir fenomendi. Yoksa İslâm'ın kendisi yeniden hayata dönmeye ve hakim olmaya elbette kadirdir.

Allah yolunda cihad, Müslümanların imanının gerçek samimiyetini ortaya çıkardı ve aynı şekilde cihad adı altında konuşan münafıkların da hakikatini ortaya çıkardı. Cihadımız Müslümanların onuru olan ve münafıkların maskesini düşüren bir cihaddı.

Bu ilan bölgesel ve ülkesel açıdan dünya çapında önemli bir olaydı, belki de cemaat liderliğinin gücünden çok daha fazlaydı. Mücahidler, laiklere karşı durup nifak başını gösterdiğinde, Celal Talabani ve Partisi Ali Babir ile işbirliği yaparak İslâmi Hareket'in üstesinden gelip İslâm davasını bitirmek için çeşitli planlar yaptılar. İslâmi Vahdet Hareketi'ne alternatif olarak yeni bir İslâmi Hareket düşünülüyordu, fakat işin doğrusu Celal Talabani iki İslâmi grubu İslâmi harekete karşı savaştırarak hareketi etkisizleştirmek ve sahadan silmek istiyordu.

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

1 Eylül 2001 tarihine denk gelen hicrî 14 Cemaziyel Âhir 1422 tarihinde Cüdu'l İslâm Hareketi 1 numaralı yazılı beyanını verdi ve oluşumu, hedefleri ve vasıfları hakkında bilgi verdi.

Bismillâhirrahmânirrahîm

“Kürdistan’da Cüdu’l İslâm Hareketi’nin Kuruluş Açıklaması”

“İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten alıkoyan bir topluluk bulunsun, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.” “Onlar ki kendilerini yeryüzünde yerleştirdiğimizde, namazı ikame eder, zekatı verir, iyiliği emreder ve kötülükten alıkoyarlar, işlerin sonu nihayetinde Allah’ındır.” Muaviye (radıyallahu anhu) şöyle demiştir: Nebî aleyhisselâm’ı şöyle derken işittim: “Ümmetimden Allah’ın emrini yerine getiren bir taife her zaman olacaktır. Onlara aldattıcılar ve muhalefet edenlerden Allah’ın emri gelene kadar hiçbir zarar dokunamayacaktır.” (Müslim rivayet etmiştir.)

Kürdistan’daki Müslüman halkımıza...

Dünyanın her yerinde dinlerine sahip çıkan Müslümanlara...

İslâm dinine yardım etmek için çıkan her mücahide...

Şanı yüce olan Allah kulları yalnızca ona ibadet edene, dinini tüm arza yayıp şeriatını tahkim edene kadar Müslümanlara Allah yolunda cihad etmeyi emretmiştir. Tek olan ve ortağı olmayan Allah şöyle buyurmuştur: *“Sevmediğiniz halde savaş size yazılmıştır.”* Ve yine Allah şöyle demiştir: *“Yeryüzünde fitne kalmayana ve dinin tamamı Allah’ın olana kadar onlarla savaşın.”* Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle demiştir: *“Yalnızca Allah’a ibadet edilene kadar elimde kılıçla gönderildim, emrime muhalefet edene rezillik yazılmıştır ve kim bir kavme benzemeye çalışırsa o da onlardandır.”* (Ahmed bin Hanbel rivayet etmiştir.)

Allah azze ve celle Müslümanlara cihada başlamadan evvel onun için hazırlık yapmayı emretmiştir: *“Onlara karşı gücünüzün yettiğini ve bağlanan atlar hazırlayın, bununla Allah düşmanlarınızı ve kendi düşmanlarınızı korkutursunuz.”*

Allah subhanahu ve teala cihadı terketmeyi nifak alametlerinden saymıştır ve cihadı terkedeni şöyle vasıflandırmıştır: “Eğer gerçekten cihada çıkmak isteselerdi onun için hazırlık yaptıkları...”

Cüdu'l İslâm'daki kardeşleriniz bölgede cihada, dinlerini ve Müslümanların hürmetlerini korumaya duyulan ihtiyaçla bölgedeki laik yapılanmalara ve bu yapılanmaların Hristiyan, Yahudi vesair kafir efendilerinin İslâm davasını bitirmek için hazırladıkları planlara karşı koymak için, birkaç seneden beri cihadı ikame etmek için bu alanda kendilerini manevi olarak hazırlıyorlardı. Maddi olarak ise askeri kamplar kurarak ve buralarda şer'i eğitimler uygulayarak bu büyük emir için hazırlıklarını yapıyorlardı.

Bölgenin içinden geçtiği zor zamanlar ve laik yapılanmaların bölgeyi Müslümanlardan çekip almak için işledikleri yüzünden geçmek zorunda kaldığımız bu hazırlık aşamalarından sonra bizler Allah düşmanlarına karşı Allah'a tevekkül ederek ve Allah'ın bize verdiği tüm gücümüzle onlara karşı durmak için artık kendimizi hazır görüyoruz. Allah şöyle demiştir; “Allah'a tevekkül eden onu bir dost olarak görür.”

Bu hazırlık süreci boyunca bu mübarek davanın bu beldeye karşı karşıya kaldığı bütün tehditlere ve korkutmalara rağmen bu alanda çalışan bütün samimi kardeşlerle sağlam iletişimimiz oldu ve yine bizim dışarda bulunan alim ve davetçi Müslümanlarla da bağlarımız vardı. Onlarla istişare ediyor ve tecrübelerinden, ileri gelen faydalı görüşlerinden istifade ediyorduk. Cüdu'l İslâm'daki kardeşleriniz örgütsel ve cihadi faaliyet için lazım olan her imkana ulaştı. Yeterli derecede basın birimi, idari birimler, savaş eğitimi gerekli olan şeyler ve müslümanlara yönelik herhangi bir düşmanlığı tardedebilecek silahlı güç ve manevi motivasyona eriştik. “Zafer ancak aziz ve hakim olan Allah'ın katındadır.”

Ey Müslümanlar !

Biz, Tevhid Cemaati'ndeki kardeşlerimizle ortak bir şekilde Ehl-i Sünnet ve'l Cemaat ve gayesi Allah yolunda cihad olan “Kürdistan'da Cüdu'l İslâm Cemaati”nin kuruluşunu ilan edi-

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

yoruz. Gayemiz; Allah'ın rızası, hedefimiz anın vacibini yerine getirerek iyiliği emretmek ve kötülükten menetmek, Allah'ın şeriatını yeryüzünde ikame etmek ve Müslümanları din düşmanlarından ve onlara kötülük yapmak isteyenlerden koruyarak bu mübarek İslâm beldesinden tüm küfür güçlerini söküp atmaktır. Bunda dünya ve ahiretin hayrı vardır. Bizler bu beldedeki bütün samimi mücahid Müslümanları bize katılmaya ve Allah'ın bize emrettiği meşru hedefimizi gerçekleştirmek için bizi desteklemeye, din düşmanlarının boğazlarındaki diken olmaya davet ediyoruz. Sizi izzete ve bu dini ikame etmeye çağırıyoruz. Ey Allah'ın süvarileri, atlarınıza binin ve cenneti müjdeleyin! Yine dünyanın her yerinde dinleri için endişelenen Müslümanları da bizi desteklemeye ve bizden başarımız için dua ile bile olsa yardımlarını esirgememeye davet ediyoruz.

Allah Resulüne, sahabelerine ve ailesine salat ve selam olsun.

Cüdu'l İslâm Cemaati Emiri

Ebû Abdullah eş-Şafii

13 Cemaziyel Evvel 1422

1 Eylül 2001

Yapılanma Tarzı

Allah, Mücahidleri Cündü'l İslâm Cemaati'nin ilanından sonra böylelikle sağlamaştırdı. Cemaat lideriyle, kadisiyle ve siyah sancağıyla “Hicrî 1422 yılından başlayarak Amerika'nın emirlik üzerine yaptığı operasyona kadar yapılanmaya devam ediyordu” ve hareket nüfuzunu yayarak meşru hakimiyetini kurmak için uğraşıyordu. Böylelikle emirliğin hakimiyet alanı 200 kilometre kareye ulaşmıştı ve mücahidler bu alan boyunca bazı beldeleri ele geçirmişti. Müslümanlara Beyara'da bir Cuma mes-cidi ve imam belirlendi. Cemaatin lider kadrosu da burada bulundu ve bu şekilde de beldenin tüm imam ve hatipleri belirlenmiş oldu. Emir, yapılanma fıkhına binaen beldede yaşayan bütün imamları tayin etti ve herkesin Cuma namazlarına katılması gerektiği emrini ilan etti. Allah'a hamdolsun hem bu emre hem de bütün emirlere beldede yaşayan herkes itaat etti.

Askeri açıdan baktığımızda, sınırların belirlenmesi tamamlandı ve sınıra içeriden belli aralıklarla askeri karakollar kurularak düzenli bir hale getirildi ve askerlerin nöbet yerleri belirlenerek askeri varlık görünür hale getirildi. Mali açıdan ise Beytul Mal ve hazine kurularak şeriatın emrettiği ölçüde oşür ve halkın güç yetirdiği kadar vergi toplandı.

Toplumun ticaret ahlakını yakından izlemek ve meşru bir şekilde değerlendirmek, pazarların ve ticaret mallarının kontrolü, pazarda tedavülü ve meşru olanın memnu olandan ayırt edilmesi için Hisbe (hesaplama ve kontrol) sistemi yasalaştırıldı. Ancak bu deneyim kişisel aşırı tasarruflardan uzak değildi ve bu tasarrufların geneli de Cündü'l İslâm'ın ilanından önceydi. Fakat ilim ehlinin meşruluğuna tanıklık edip ve sebat etmeleri için dua ettikleri uluslararası bir deneyimdir. Başarıya ve insanlar tarafından kabul görmesi için sürekli bir ıslah çalışmanın esaslarındandır.

Şer'î Heyet

Cihad emrini yerine getirmeye uğraşan bütün İslâmî cemaatlerin Emir'in yetkilerini belirlediği gibi bir şeriat heyeti de belirlenmesi ve görev dağılımı yapması da kaçınılmazdır.

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

Şeriat heyetinin görevi kanunları belgelendirmek, davet ilke-lerini ortaya koymak, Şer'î ilimler, mahkeme ve hükümleri belirlemek, anlaşmazlık ve çatışmaları engellemek ve sınırı ikame etmektir. Bilindiği ve çoğunlukla yapıldığı gibi Emir cemaatin iç ve dışta siyasal lideridir ve emir ve uygulamaları şeriatı muhafet etmedikçe kabul edilirdi.

Çalışma ve davet alanındaki asıl rol gerçek anlamda Hamza Ebû Abbas'ındı ki o arı kovanını hazırlayan ve balın her tarafa ulaşmasını sağlayan kişiydi, kişilik olarak çalışkan ve cesaretli biriydi.

Ebû Vail'e de hicretinin karşılığı olarak Şeriat heyetinin başkanlığını verdik o da gerçekten ilim sahibi ve dengeli biriydi, buna rağmen uygulama sahasında asıl etkinlik Ebû Abbas'ındı.

Cemaatin Menhec Tarihi ve Kaynakları

Cemaatin menheci siyasi ve cihadi usul tecrübeleri üzerineydi ve bu tecrübelerin çoğu birçok kardeşin cihad tecrübelerinden geliyordu. Bunların hepsi de bu tecrübelerini Afganistan'daki eğitim kamplarında edinmişlerdi ve sonra da bu tecrübeler sürekli üzerine katarak Ebû Muhammed el Makdisi, Ebû Katade, Ebû Mus'ab el Suri ve Ebû Basir gibi davetçi kardeşlerin birikimleri Ehl-i Sünnet ve'l Cemaat'ın diğer ilk dönem kaynaklarıyla güçlendirildi.

Daha sonra kardeşimiz Ebû Halid bütün bunları toplayarak sınıflandırdı ve bir eylem planı hazırladı. Ondandı sonra da Ebû Derda el Kürdî bunları usuli kararlara dönüştürerek gelinen merhalelerin ihtiyacına göre sürekli olarak güncelledi. Ebû Derda kardeşimiz akidevî, fikhî ve askerî kamp usulleri bina etme görevini üstlendi, bütün bunları Ebû Abbas ve El Kadi gibi kardeşlerin katkılarını inkar etmeyerek yaptı.

Askeri İskelet

Cemaatin vurucu askeri iskeleti beş tugaydan oluşuyordu. Bunlar; El Aksa Tugayı, Selahaddin Tugayı, Fetih Tugayı, Bedir Tugayı ve Nasır Tugayıydı. Sonraki süreçte bu tugayların sayısı 9 olmuştu, bu beş tugayda yer alan savaşçıların sayısı 200'dü. Çekilmeden evvel ise bu sayı 1200 mücahide yükselmişti.

Bu askeri güç cemaatin hakim olduğu bölgenin sınırı boyunca yayılmıştı ve aynı zamanda sivillerden de savaşabilenler imkanlar ölçüsünde silahlandırılmıştı. Böylelikle askerî örgütlenme yeni askeri güçler ve bilgiler üretebilir hale gelmişti.

Medya

Medya gelişmeleri alanında ise ilk hareketlilikten sonra habercilik alanında ehil olan kardeşler Serket şehrinde yeni bir radyo kanalı kurma çalışmalarına başladılar. Ensar hareketinin son günlerinde Ensar televizyonu kurma planları da başlamıştı. Radyo kanalının Şer'î ilimlerin yayılması, haber toplama ve askeri beyanların yayınlanmasında çok önemli bir rolü vardı.

Aynı zamanda Cemaatin özel bir internet sitesi de vardı. Bu site Kürtçe, Arapça, Türkçe ve İngilizce olarak dört dilde haber yayınlıyordu.

Mücahidlerin günlük faaliyet bültenleri ve günlük haberler olmasıyla beraber yeni bir dergi kurulması çalışmaları da devam ediyordu.

Savaşın Başlaması

Mücadele, tarihi hakikat açısından hayatın esas gerekliliklerindedir ve o hayatın denge ve düzeninde aslî etkidir. Mücadele, Allah'ın beşeriyetin hayatına koyduğu rabbani sünnetler gereğince kaçınılmaz olarak başladığında sayı olarak az olsalar bile hep mü'min bir cemaatin varlığından endişe eden kafirlerin saldırılarıyla başlamıştır. Yine aynı şekilde Mürted Celal Talabani partisinin Cündü'l İslâm'a saldırılarıyla çatışmalar başladığı zaman Cündü'l İslâm'ın akide sahibi ve akidesini koruyan ve Allah'ın şeriatını tahkim etmek için canlarını feda etmeye hazır özel bir savaşı örnek olduğunu hemen anladılar.

Kafir orduları bütün gücü ve adamlarıyla geldiler. Allah'ta onları mücahidlerin eliyle rezil etti. Bu varlığın korunması için askerî ve güvenlik alanında güçlendirmeler yapıldı. Allah'ın fazlıyla cihad sahasında mürted güçlerinin püskürtülmesinde önemli etkisi olan bulunabilen en yeni teknoloji kullanılmaya çalışıldı. Bu, Cündü'l

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

İslâm olarak cihad ilan etmeden evvel yaptığımız gizli hazırlığın neticelerindedir. Bunun örneklerinden biride mürted kuvvetlerin Hayli Hamme'ye yönelik Cündü'l İslâm örgütünün ilanından 22 gün sonra yaptıkları bombardımanı.

Hayli Hame Çatışmaları

Cündü'l İslâm Cemaatinin ilanından sadece 23 gün sonra, Allah'ın lütfuyla mürted Celal Talabani'nin Cündü'l İslâm'a karşı bölgede ağır silahlarla donatarak topladığı kuvvetlere karşı cihad başladı. Çatışmadan günler önce düşmanlar bölgenin önde gelenleri aracılığıyla birkaç defa bölgeden çekilmeleri için uyarıldı ama düşman uyarılarımızı dikkate almadı ve üstelik bize saldıracakları yönünde de istihbarat almıştık. Bu yüzden kuvvetlerimiz düşmanları daha önce davranarak vurdu ve böylelikle Celal Talabani kuvvetlerinin üslendiği Hayli Hame köyü çatışmalarıyla cihad kasırgası başlamış oldu. Düşman kuvvetleri başlangıçta civar köylerdeki sivilleri bombardımana tutmaya başladı ve çatışmalar alevlendi. Allah'a hamdolsun ki mürted Celal Talabani kuvvetleri mücahidlerin direnişiyle ağır kayıplar verdi. Hayli Hame çatışmaları ilk çatışmalar ve Celal Talabani kuvvetlerinin ağır kayıplar vererek gerçekten de İslâm'a karşı savaştığının farkına vardığı çatışmalar oldu.

Cündü'l İslâm Allah'ın emriyle savaştı, zayıf ve sayısı az bir toplulukken Allah, mücahidlerinin samimiyetiyle ona yayılma, azim ve yakın verdi.

Bu çatışmalardan sonra Celal Talabani'nin partisi kuvvetlerini Cündü'l İslâm'ın kontrolü altındaki bölgelerin yakınındaki bölgelerde toplamaya başladı. Bizse ön hatlarımızı savunma mevzularımızı kurduğumuz Halepçe boyunca uzanan Şanruvi dağları üzerine kurmuştuk.

Şanruvi Savaşı 27 Eylül 2001

Celal Talabani güçlerinin saldırısı başladığında bu cephedeki sıradağlara hakimiyet kurabilmek için yeterli sayıda mücahidimiz yoktu. Bu yüzden Celal Talabani kuvvetleri bu sıradağlardan

sadece birine hakimiyet kurmayı başardı, geri kalan bölge ise kontrolümüz altındaydı ve bölgede 4 tümenimiz vardı. Mücahidler Celal Talabani kuvvetlerinin bu bölgelere de sızmasından endişe ettikleri için kalan kısma hakimiyet kurmaya çalıştılar ve bu çatışmalarda mücahidler 17 şehid verdiler. Bu şehidler arasında Cemaatin Şura konseyi üyelerinden iki üye komutan Ebû Basir ve komutan Ebû Abdullah eş-Şâmî şehid oldu.

Bu çatışmada mücahidlerin saflarında kırılmalar olmasının sebebi ilk nesil sahabelerin -Allah'ın rızası üzerlerinde olsun- kırılmalarına benziyordu. Komutanları toplantı yaparak Şenruvi dağlarından çekilme kararı aldı. Çünkü buralar Cemaatin merkezi olan Beyara'ya uzak bir yerdeydi ve üstelik Beyara'ya yakın yerlerdeki dağları savunmak için daha az kuvvet yeterliydi ve Beyara'nın savunulmasında daha önemli bir konuma sahipti. Böylelikle Kürdistan Birlik Partisi'ne bağlı güçler Şenruvi dağlarına hakim olarak bu dağlarda üslendi, bundan sonra Celal Talabani güçleri İslâm askerleri tarafından ağır kayıplara uğratıldı.

Ali Babir cemaatinin üstlendiği ihanet rolü yüzünden büyük bir fitne meydana geldi. Fakat Allah mücahidlerin çoğunu sağlamlaştırdı ve Celal Talabani kuvvetlerinin saldırılarına karşı durmalarını sağladı.

Komplo “Vahdet (Birlik): Ali Babir Cemaatinin Dış Planlarla Asker Toplama Çabaları”

Celal Talabani'nin askeri yöntemlerle Cündü'l İslâm'la başa çıkamayacağına kanaat getirmesinden ve cihadi tecrübenin bölgede yerleşmesinden duyduğu korkulardan sonra bize Vahdet komplosu yöneltildi, Ali Babir'e gizli olarak Cündü'l İslâm'a birleşme teklifi götürmesi telkin edildi. Ali Babir cemaati ise bize katılarak bizimle birleşme fikrini reddetti ve bize Sehl Şehrezur bölgesinden bütün laik güçler çıkarılana kadar beraber savaşma teklifinde bulundu. Bu teklif tamamen Ali Babir cemaatinin teklifiydi ve bizimle kesinlikle bir alakası yoktu... Yine aynı şekilde Şeriatın tedrici olarak tatbik edilmesi konusunda ittifak ettiler. Bazı sebeplerden dolayı bizde birleşme müzakerelerine başlamayı kabul ettik;

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

- Vahdet şer'î bir taleptir.
- Cihad bizden tek ve sağlam bir saf halinde olmamızı ister.
- Cemaat-i İslâmi üyelerinden birçok kişi eğer hain liderleri bunu reddediyor olmasaydı zaten bizimle birleşmeyi istiyorlardı, aralarından bazıları da liderlerinden habersiz bizim yanımızda çatışmalara katılıyorlardı. Bu yüzden durum bizi onların liderleriyle son çabalarda olduğu gibi cihad sancağının yükseltilmesi ve cephelerin kuvvetlendirilmesi için akidevî olmamakla birlikte taviz verdirmesine rağmen birleşme meselesini incelemeye yöneltti.
- Cihad'a katılmayanların alanın bölündüğüne dair fitne ekmelerinin önünü almak için; vahdet bu kişilerin ettikleri fitnelere engeldir.

• Bazı zor çatışmalar ve özellikle Şenruvi savaşının bunu gerekli kılması. Durum safların yeniden düzenlenmesini ve ön hatların yeniden onarılmasını gerekli kılıyordu, bu yüzden durum gücün yeniden toparlanması için zaman istiyordu.

Biz bu işi iyi niyetle ve Şeriatın bir isteği olarak kabul ettiğimizde birleşmek için şeriat nazarında sarsılmaz olan bazı şartlarda ısrar edene ve Cemaat-i İslâmi liderlerinin kötü niyetleri açığa çıkana kadar bunun bir komplo olduğunu anlayamamıştık.

Cündü'l İslâm, bu teklifi duygusal olarak kabul etmedi, Cündü'l İslâm cemaatinin ideolojisini ve yeni cemaatin ideolojisinde yer alması gereken sabiteleri açıkça ortaya koyan bir vesika hazırlandı:

- Şeriatın yerleşmesi için cihada devam etmek
- Ladini bakanlıklar ve parlamentolara ortak olmayı haram kabul etmek. "O sıralar Ali Babir liderliğinde Cemaat-i İslâmi cemaati, Celal Talabani'nin Süleymaniyedeki hükümetine ortaklık ediyordu" ve bu onların buralardan çıkmasını ve şirk hükümetinden beri olduklarını ilan etmelerini gerektiriyordu.
- Şeriat hükümlerinin tatbikine başlanması.

Ancak iki hafta sonra Ali Babir'in bütün şartlarımızı ve ittifak için hazırlanan temelleri reddederek bizi şartsız bir şekilde kendi

cemaatine katılmaya çağırmasıyla şok olduk, böylelikle birleşme planı Cüdu'l İslâm tarafından tamamen reddedildi... Bu plan vahdet elbisesi giydirilmiş ilk komplolardandı.

Son gün Ali Babir kendine ait yerel televizyona çıkarak Celal Talabani'nin Cüdu'l İslâm'a saldırması için adeta işaret verircesine birleşme planının başarısız olduğunu ve kendilerinin Kürdistan Birlik Partisi ve Cüdu'l İslâm arasında olanlarla hiçbir alakalarının olmadığını açıklamasıyla komplo tamamen ortaya çıkmış oldu ve Ali Babir'in açıklama yaptığı aynı gün çatışmalar yeniden başladı. Bizimle Ali Babir cemaati arasında olan müzakereler başlangıcından, Ali Babir'in artık başarısız olduğunu ilan ettiği güne kadar yarım ay bile sürmedi. Ve bu müzakereler ilk ve son müzakerelerdi, bundan başka müzakereler de olmadı.

3 Şaban 1422 tarihli Cüdu'l İslâm Emiri imzası taşıyan bu belge komplonun ayrıntılarını ihtiva etmektedir:

Bismillâhirrahmânirrahîm

Allah'a hamd, Nebi ve Resullerin sonuncusuna, ehl-i beytine ve ashabına salât ve selam olsun.

Laik Kürdistan Birlik Partisi'yle meydana gelen son çatışmalardan sonra olan ve Cüdu'l İslâm için hayır istemeyen, Cüdu'l İslâm'ın artık onları yenilgiye uğratıp nifaklarını, hain tavırlarını ve İslâm düşmanlarına köle olduklarını ortaya koyan cihadının başarısızlığa uğramasını isteyen çevreler tarafından dışarıya tahrif edilerek nakledilen olaylar hakkında Cüdu'l İslâm'ın açıklamasıdır:

1- İslâmi Birlik Hareketi içerisinde meydana gelen ve bizim, Laik Kürdistan Birlik Partisi'nin ve diğer İslâm düşmanı tarafların planı ve mali desteğiyle olduğunu düşündüğümüz bölünme ve zayıflık halinden yararlanan Laik Kürdistan Birlik Partisi, İslâmi Birlik hareketiyle arasında mevcut olan ve kendisine ait sivil bölgeleri korumak için bulundurduğu birlikleri hariç, bölgede silahlı birlik bulundurmamasını öngören anlaşmaya rağmen kuvvetlerini 1994 yılından beri Müslümanların kontrolü altında olan bölgeye sokarak bölgedeki işbirlikçilerini silahlandırmaya başlamıştır.

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

2- Müslümanların nüfuzu altındaki bölgeleri dış saldırılara karşı korumanında içinde olduğu bazı sebeplerden dolayı Cündü'l İslâm Cemaatini ilan ettik. Bu cemaatin hedefleri emr-i bi'l ma'ruf ve nehy-i ani'l münkeri ve İslâmi Birlik Hareketi'nin uzun süre hakim olmasına rağmen bölgede atıl kalan İslâm şeriatini ikame etmektir.

3- Kürdistan Birlik Partisi'ne bağlı güçlerin köylere ve şehirlere karşı fırsat kollamalarından sonra bu köyler bizim askeri noktalarımız haline geldi. Aynı zamanda Kürdistan Birlik Partisi'nin hakimiyetini kabul etmemiz ve kendi cahili kanunlarını topraklarımızda uygulamaları için yaptıkları, kafirlerden ve laiklerden uzak olduğunu ilan eden ve onlarla anlaşmayı ya da onlara yalakalık yapmayı reddeden Cündü'l İslâm'ı bitireceklerini söyledikleri tehditlerle beraber, Cündü'l İslâm mücahidlerinden bir grup mücahid Laik Kürdistan Birlik Partisi'nin Hayle Hamme ve Tepe Safa'daki üslerine saldırarak onlara büyük kayıplar verdirdi, sonra bu saldırıları Şenruvi dağları çatışmaları takip etti ve Kürdistan Birlik Partisi bu çatışmalarda büyük kayıplar verdikten sonra Şenruvi dağında kontrolü sağladı.

4- Bu çatışmalardan sonra Kürdistan Cemaat-i İslâmi hareketi bizimle iletişime geçti ve bize Kürdistan Birlik Partisi'ne bağlı güçleri bölgemizden atmak ve bizimde tahakkuk etmesi için çalıştığımız Velâ ve Berâ akidesiyle Allah'ın şeriatini bölgemizde uygulamak için işbirliği ve birleşme teklifini getirdiler. Biz de bu teklifi İslâm düşmanlarına karşı cihadı güçlendireceğini ve Şeriatı tatbik etmeye yardımcı olacağını ve bunun şer'î bir tavır olduğunu düşündüğümüz için kabul ettik. Müslümanların safalarının birleştirilmesi onlar için hayır ve kuvvettir.

5- Ve bugünde etrafında birleşilmesi gereken Şeriat esası üzerine Şeriatın zamana yayılarak tedrici olarak uygulanması ve Laik Birlik Partisi güçlerinin bölgeden çıkarılması konusunda ittifaka varılmıştır. Ayrıca laik bakanlıklara ve parlamentolara katılmanın reddi ve ciddiyetle cihada sarılarak civar ülkeler konusunda da hiç kimseye tabi olmadan meşruiyet temelli politika uygulanması konusunda da ittifaka varılmıştır.

6- Cündü'l İslâm cemaati Şeriat heyeti ve Cemaat-i İslâmi fetva bürosu tarafından iki taraf arasında çeşitli toplantılar dü-

zenlendi ve bu toplantılarda ilk anlaşma temelleri belirlendi, bununla beraber yapılacak işlere karşı cemaatlerin tavırları bazı noktalardaki bakış açısı farklılıklarına rağmen ortaya kondu.

7- İdari icraatlar ve yeni faaliyetler için ittifak sağlandı, bunların arasında iki cemaatin birleştiğini ilan etmek için bir aylık bir süre konulmasıydı bu süre içerisinde Cemaat-i İslâmi'nin içinde başta Laik Ulusal Birlik Partisi olmak üzere bütün laik partilerin İslâmi Hareketin kontrolü altındaki bölgelerden çıkarılması, emr-i bi'l ma'ruf ve nehy-i ani'l münker müessesesinin ikame edilmesi ve cihadi eğitimde İslâm Şeriatının ikame edilmesi ve bütün bunların bir aylık süre içerisinde yapılması gibi ittifak maddelerine samimi bir şekilde riayet mi edeceği yoksa aldatmaca içine mi gireceği belli olacaktı.

8- İki cemaat tarafından belirlenen heyetlerin sağladığı ittifak ve nihai birleşme kararının ilanından evvel Cemaat-i İslâmi sorumlu olduğu anlaşma maddelerini işine geldiği gibi ve kastedilen anlamlarından tamamen farklı anlamlar yükleyerek ihlal etmeye başladı ve Cüdu'l İslâm'ın laiklere karşı başlattığı cihadı ve İslâm düşmanlarından beri olmasını bir hataymış gibi göstermeye çalıştı. Onlara göre Cüdu'l İslâm'ın İslâm Şeriatını ikame etme girişimleri bile bir hataydı, kendileri artık pişman olduktan sonra yeniden Cemaat-i İslâm'a girmeye ve Celal Talabani'den yaptıklarından dolayı af dilemeye başladılar. Bu da aslında onların ittifak ettiği anlaşmanın Cüdu'l İslâm'ı ve onun Şeriatı ikame etme ve İslâm düşmanlarına karşı savaşmaktan elde ettiği kazanımları bitirmek için oynanan bir siyasi oyun olduğunu ortaya çıkardı. Onların ihanetleri ve kötü niyetlerinin farkına vardıldıktan sonra onlarla olan bütün görüşmeleri durdurduk ve ortaya koyduğumuz anlaşma maddelerinin iki cemaat arasındaki muhtemel bir birleşme için olmazsa olmaz olduğunu deklare ettik.

9- Cüdu'l İslâm'daki kardeşleriniz Velâ ve Berâ akidesi gereğince ve Millet-i İbrahim üzere olan akide, ideoloji ve tavırlarına, Allah yolunda cihadlarına ve İslâm şeriatını İslâm düşmanlarına yalakalık etmeden ve herhangi bir ihanet ve aldatmaca içinde olmadan eskiden olduğu gibi tutunmaya devam etmektedirler. Bizim hakkımızda söylenen bunun aksine iddiaların hiçbir ha-

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

kikati yoktur ve bundan amaç bizi kötü göstermek ve Müslümanları bize yardım etmekten ve bizim yanımızda durmaktan vazgeçirmektir. Bizimle Kürdistan Ulusal Birlik Partisi ve onunla ittifak halinde olan Laik Kürt partileri arasındaki savaş devam etmekteyken Cemaat-i İslâmi ve İslâmi Hareket'teki din kardeşlerimiz bizi onlara karşı yalnız bıraktılar, bundan da daha kötüsü ise onlar düşmanla işbirliği yaparak bize karşı planlar ve komplolar hazırlayıp yazdıkları makaleler ve katıldıkları programlarda cihadımızın meşru olmadığını söyleyerek bize ihanet ettiler. Biz Allah'a aitiz ve O'na dönücüleriz.

Nebimiz Muhammed'e Ailesine ve Arkadaşlarına salât ve selam olsun.

Cüнду'l İslâm Cemaati Emiri

Ebû Abdullah eş-Şafii

4 Şaban 1422

Tavira Dağı Savaşı

Bu çatışmalar Cüdu'l İslâm Cemaati'nin tarihi açısından bir dönüm noktasıdır. Çünkü bu çatışmalar mürted Celal Talabani'nin bize karşı giriştiği ve bizim savunma durumunda olduğumuz son saldırıydı. Bundan sonra Celal Talabani'ye bağlı güçler bize asla saldıramadı ve savunma durumuna çekildiler, bize bu çatışmalardan sonra saldırı durumuna geçtik.

Ali Babir cemaatiyle müzakereler yürüttüğümüz arayış müzakerelerin muhtemel başarısızlığına karşı yeniden çatışma ortamına dönmeyi hesap ederek askeri birliklerin yeniden eğitilmesi ve askeri mevzilerin yeniden güçlendirilmesi için bir fırsat olarak gördük. Ali Babir'in bize karşı kurduğu komplonun açığa çıkması ve 2/3-11-2001 tarihinde Celal Talabani güçlerinin yeni mevzilerimize saldırmamasından sonraki çatışmalardan bugüne çok fazla bir kaybımız olmadı, sayımız 200 kişi gibi az bir sayı da olsa. Bununla Allah bize karşı kurulan komplolara ve yalnız bırakılmamıza rağmen bize zafer nasip etti. Mürted Celal Talabani'nin kuvvetlerinden Allah'ın fazlıyla bizim 2 şehidimize karşılık 200'den fazla kişi öldürüldü. Şehid olan kardeşlerimiz (*Allah şehadetlerini kabul etsin*) tugay komutanı kardeşimiz Selman ve destek birimi sorumlusu kardeşimiz Serbest. Düşman yenilgi ve rezilliği tadarak defoldu ve mücahidlerin destanlarla örülü zaferiyle maneviyatları yükseldi. Bu savaş Şenruvi dağları savaşına bir ilaç oldu.

Ondan sonra bu çatışmaları pusu savaşları ve top ve füzelerle yapılan bombardıman izledi. Bu esnada ağır Türk topları geri hatlarımızı vurarak düşmanlarımıza yardım ediyordu. Ayrıca Rafizi Bedir Tugaylarına bağlı komutanlarda düşman saflarında daydı. Celal Talabani bu savaşta kullandığı Türk toplarını Türkiye'den daha evvel Türkiye ile Kürdistan İşçi Partisi (PKK)'ye karşı yaptığı anlaşma esnasında almıştı.

İkinci Komplo: "Tahran Anlaşması"

Savaş meydanında ve siyasi alanda Cemaat-i İslâmi'yi kullanarak Cüdu'l İslâm'ı ele geçirme amacıyla başarısız olmasından sonra Celal Talabani çökmenin eşliğindeki askeri mevzilerini kurtarmak için İran'a başvurdu. Celal Talabani, Cüdu'l İslâm'ın

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

İran'a düşman ve bölge için tehlike arz eden bir terör örgütü olduğunu öne sürerek Cüdu'l İslâm'ın üstesinden gelebilmek için İran'a bir eylem planı sundu. Aynı zamanda Ali Babir liderliğindeki Cemaat-i İslâmi ve Ali Abdulaziz liderliğindeki İslâmi Hareket'e baskı kurarak Cüdu'l İslâm etrafındaki çemberi daraltmak ve bu iki hareketin bulunduğu bölge üzerinden bize gelen insani ve maddi yardımın önünü kesmek istedi.

Celal Talabani istediğini aldı ve bu iki hareketle Ulusal Birlik Partisi arasında Tahran'da İran gözetiminde ittifak sağlandı ve ittifak Tahran dördümlü ittifakı olarak bilindi. Bu ittifak Cüdu'l İslâm cemaatini bitirmeyi ya da teslim alarak söz konusu iki İslâmi cemaatten birine katmayı ya da bölgeden uzaklaştırmayı hedefliyordu.

Üzerinde katılımcı dört tarafın imzası bulunan ve Farsça dilinde yazılmış Tahran anlaşmasının bir nüshası elimize geçti ve nüshayı Müslümanların bu iki cemaatin nasıl bozuk bir ideoloji üzere olduklarını görmeleri için Arapça'ya tercüme ettik. Bu anlaşmada İslâmi Hareket göstermelik bir rol oynuyordu ama asıl rol Ali Babir cemaatinindi, ancak hepsi de bu anlaşmaya imza atmışlardı.

Birkaç maddesi uygulanmasına rağmen Allah'ın fazlıyla bu komplo ifşa oldu ve biz herkese bu iki cemaatin hakikatini gösterdik, böylelikle anlaşmanın maddeleri uygulanamadı.

Ekim 2001 Yılında Yapılan Tahran Anlaşmasına Dair Bir Belge

Bismillâhirrahmânirrahîm

Bölgede istikrarı sağlama ve Irak Kürdistan'ı İslâmi Hareketi içerisinde meydana gelen değişimleri göz önüne alarak ve aynı şekilde Irak Kürdistan'ı Cemaat-i İslâmi'yi ve bu iki partinin Kürdistan Ulusal Birlik Partisi'ne 30/4/1997 tarihli Tahran anlaşmasıyla verdikleri taahhüdü açıklama umuduyla söz konusu cemaatler arasında 10-15/11/2001 tarihleri arasında bir takım oturumlar yapılmıştır. Söz konusu oturumlarda şu noktalar üzerinde ittifak sağlanmıştır:

- Kürdistan Ulusal Birlik Hareketi, Kürdistan İslâmi Hareketi ve Kürdistan Cemaati İslâmi Hareketi, Tahran anlaşmasının maddelerinin yüklediği sorumlulukları yükleneceklerine ve anlaşmanın tüm maddelerini uygulayacaklarına dair güvence vermişlerdir.

- İslâmi Hareket ve Cemaat-i İslâmi, Tahran anlaşmasının önceden beri kendi sorumluluğuna düşen maddelerinin tamamını kabul ederek hakimiyetleri altındaki bölgelerde uygulayacaklarına dair güvence vermişlerdir.

- Kürdistan Ulusal Birlik Partisi, Cemaat-i İslâmi ve İslâmi Hareket Cemaatleri karşısındaki Tahran anlaşmasıyla belirlenmiş olan sorumluluklarını yüklenmektedir.

- Tahran anlaşmasının ikinci maddesi uyarınca, İslâmi Hareket ve Cemaat-i İslâmi, Halepçe bölgesinin istikrarı için bölgede bulunan güçleri engellemeyecektir.

- Tahran anlaşmasının yedinci maddesi ve dini tarafların mülahazaları uyarınca Kürdistan Ulusal Birlik Hareketi Halepçe'nin tüm bölgelerindeki İslâmi faaliyetleri gözetecektir.

- Kürdistan Ulusal Birlik Hareketi 14/10/2001 tarihinde Süleymaniye'de yapılan anlaşmanın tüm fıkralarını uygulayacağına dair ve İslâmi hareketin Halepçe'deki eski mevkilerine dönmelerini kabul edeceğine dair güvence vermektedir. Ayrıca İslâmi Hareket de Tavlâ beldesini Cündü'l İslâm'ın kalması durumunda Kürdistan Ulusal Birlik Partisi'nin burayı Cündü'l İslâm'a karşı üs olarak kullanması için terk edecektir.

- İslâmi Hareket ve Cemaat-i İslâmi, Irak Kürdistan'ında ve özellikle de Kürdistan Ulusal Birlik Partisi'nin hakimiyet alanındaki yerlerdeki İslâmi gereklilikleri daha iyi yerine getirmelidir. Bu iki hareket ortak görüşe vararak Kürdistan Ulusal Birlik Hareketi'ne Irak rejimine karşı bölgeyi savunabilmesi için tam bir yardımlaşma ve işbirliği içinde olduğunu deklare etmektedirler.

- İslâmi Hareket ve Cemaat-i İslâmi, Tahran anlaşması ve Kürdistan Ulusal Birlik hareketiyle olan bağları ve bölgesel hükümete katılımları gereğince, hükümetin kanunlarına karşı sorumluluklarını yüklenmeleri gerekmektedir.

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

- İslâmi Hareket ve Cemaat-i İslâmi, Halepçe bölgesinin güvenlik ve istikrarını koruyacaklarına ve bölgenin güvenliğini tehdit eden herkese karşı duracaklarına dair güvence vermektedir.

- Cemaat-i İslâmi ve İslâmi hareket, bölgenin istikrar ve güvenliğini zedelemeyi hedefleyen Cüdu'l İslâm Cemaati'nin faaliyetlerinin hanif İslâm dininin yüz karası olduğunu ve Cüdu'l İslâm'ın faaliyetlerinin bölge halkının maslahatlarıyla çeliştiğini ikrar etmektedir. Bu yüzden bu iki hareket Cüdu'l İslâm'a tam bir muhalefet içinde bu sorunun Cüdu'l İslâm cemaatinin çözülmesi ve bu hareket dışarıdan katılmak üzere gelen fanatiklerin önünü alarak Cüdu'l İslâm'a bağlı savaşçıların hareketi terk edip kendilerine katılarak onların da bu amaca göre kendilerine yardımcı olmalarını sağlama yoluyla tedavi etmeye çalışacaklardır.

- Cemaat-i İslâmi ve İslâmi Hareket'ten hangisi Cüdu'l İslâm sorununu çözmeyi başarır, Cüdu'l İslâm'ın şu anda sahip olduğu tüm alanlar kendisine verilecektir.

- Cüdu'l İslâm sorununun siyasi olarak tedavi edilememesi ve Hayli Hamméde yaptığı gibi Kürdistan Ulusal Birlik Partisi'ne yönelik saldırılarına devam etmesi halinde Tahran anlaşmasının ikinci maddesi uyarınca, karşı taraf sorumluluğunu yerine getiremediği için Kürdistan Ulusal Birlik Partisi, Cüdu'l İslâm'a karşı harekete geçmek için bölgeye silahlı güçlerini sokabilecektir. Eğer Kürdistan Ulusal Partisi, Cüdu'l İslâm örgütünün kontrolündeki yerleri ele geçirebilirse bu, Tahran anlaşmasına aykırı sayılmaz.

- Cemaat-i İslâmi ya da İslâmi Hareket'ten herhangi birinin Cüdu'l İslâm örgütünü askeri olarak yok etme konusunda Kürdistan Ulusal Birlik Partisi'ne yardım etmesi halinde Kürdistan Ulusal Birlik Partisi, Cüdu'l İslâm örgütünden ele geçirilen bölgeleri yardım eden cemaate verecektir. Cemaat-i İslâmi ve İslâmi Hareket, Cüdu'l İslâm mevzusu özelinde şunları yapmalıdır;

a- Cüdu'l İslâm'a karşı ortak beyan yayınlama,

b- Cüdu'l İslâm'a bağlı silahlı savaşçıların kendi bölgelerine girmelerini engellemek,

c- Cüdu'l İslâm'ın askeri ihtiyaçlarını bu iki cemaatin kontrolü altındaki bölgeler üzerinden temin etmesini engellemek,

d- İki cemaatin kontrolü altındaki bölgeler üzerinden Cüdu'l İslâm'ın, Kürdistan Ulusal Birlik Partisi'ne yönelik yapacağı muhtemel saldırılarda kullanacağı yolları Kürdistan Ulusal Birlik Partisi, savaşçılarını koruyana kadar kapamak.

Açıklama;

Maddelerin uygulanması için, İran İslâm Cumhuriyeti, Kürdistan Ulusal Birlik Partisi, İslâmi Hareket ve Cemaat-i İslâmi üyelerinden oluşan bir konsey oluşturulacaktır.

İslâmi Hareket ve Cemaat-i İslâmi'nin hükümete katılımının keyfiyeti ve Kürdistan Ulusal Birlik Partisi'nden Tahran anlaşması uyarınca alacağı yardımın keyfiyetine dair bilgileri İran İslâm Cumhuriyeti ileriki zamanlarda taraflara verecektir.

İran İslâm Cumhuriyeti Temsilcisi Yardım Liderliği

Sertib Rıza Seyf İlâhi

Irak Kürdistan Ulusal Birlik Partisi Heyeti Başkanı

Kosret Resul Ali

Irak Kürdistanı İslâmi Hareket Lideri

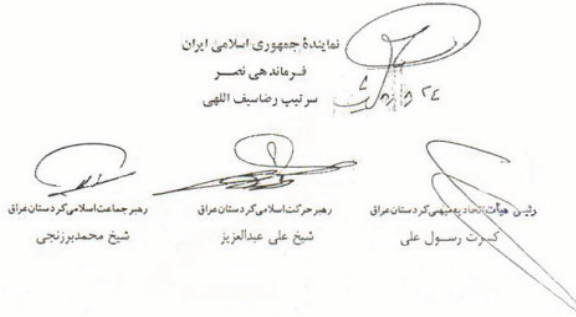
Ali Abdulaziz

Cemaat-i İslâmi Lideri

Muhammed el-Berzenci

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesisi Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

Farsça asıl nüshada yer alan orijinal imzalar

İmzacıların Kişilikleri Hakkında

Kosret Resul; Erbil civarından aslen Sünni ve Kürt bir aileden gelme, Celal Talabani'nin Marksist Partisinin ikinci adamı.

Muhammed el-Berzenci; Cemaati İslâmi'nin "Ali Babir Cemaati" genel müşidi, Kürt asıllı Sünni ve İran'a bağlı Bedir Tugayları 9. Bölük yüksek İslâmi meclis üyesi. Şia eğilimli bir sufi. Güvenilir kaynaklarımız bize onun Humeyni'nin kabrini ziyareti esnasında Humeyni'nin kabriyle tevessül yaptığını dair bilgi verdiler.

Ali Abdulaziz; Kardeşi Şeyh Osman Abdulaziz'den sonra İslâmi Hareket liderliğini üstlendi, İhvân-ı Müsliminden Şafii, Eş'arî ve aşiret lideri.

Sertib Rıza Seyf İlahi; Nasır El İran kuvvetlerinden bir fırkanın lideri ve temsilci.

Operasyonların Çeşitleri

Mürted Celal Talabani kuvvetleriyle ve işbirlikçileriyle açık çatışma bölgelerinde yaptığımız savaşlarda çeşitli savaş yöntemlerine başvurduk. Bunların içinde düzenli askeri operasyonlar, gerilla savaşları, düşman hatlarının derinliklerinde yaptığımız güvenlik savaşları ve istişhadi operasyonlar vardı.

İlk istişhadi operasyonumuz düşman hatları derinliklerine sızarak gerçekleştirdiğimiz operasyondur. Bu operasyonu mücahidlerimizden ikisi "Seyyid Hüseyin" ve kardeşimiz "Mukatil" gerçekleştirdi. İki kardeşimiz Sirvan bölgesindeki Celal Talabani'ye bağlı askeri noktalara sızarak operasyonu gerçekleştirdiler.

Seyyid Hüseyin şehadete uçan bir ruhtu, o bunu yaparken güvenlik önlemlerine önem vermezdi, onun için şehadet güvenlik önlemlerinden önce gelirdi. Seyyid Hüseyin operasyonları düşman bölgesinin derinliklerine taşıyan ilk kişiydi. Arkadaşı Mukatil ile beraber yaptığı bu operasyonla gelecekte yapılacak benzer operasyonların önünü açmış oldu. Seyyid Hüseyin düşman karargahına yaklaşarak çatışmaya girişti ve Allah'ın fazlıyla tüm düşmanları öldürmeyi başardı, kardeşlerimiz de böylece şehid oldu. Biz onları şehid olarak kabul ediyoruz, Allah da onları öyle kabul etsin.

Arap Yarımadasından Hicret Ederek Gelen Kardeşimiz Bettar (Allah O'na Rahmet Etsin)

Rableri konusunda hasım olanlar iki Cephe de siper alırlar; Müminler Cephesi ve Mürtedler Cephesi.. Patlama sesleri ve kurşun vızırıları arasında Mü'minler Cephesi üzerine bir sükunet inmişti, bu esnada kardeşimiz Bettar tek başına düşmanlara karşı savaştı ve şehid oldu. Allah ona geniş rahmetiyle rahmet etsin, kendisi garib ve devrimci bir muhacirdi, yurdunu terk etmeyi kendi istemişti. Buhari Sahih'inde Said Bin Cubeyr'den, Said Bin Cubeyr İbni Abbas'tan o da Nebi Aleyhisselâm'dan Nebi'nin şöyle dediğini rivayet etmiştir; Peygamber *"günler içerisinde en iyi yapılmış amel nedir?"* diye sorunca sahabeler *"cihaddan bile mi?"* diye sordular. O da *"evet, cihaddan bile"* dedi ve ekledi; *"kişinin kendi isteğiyle yurdunu terk ederek Allah yolunda canını ve malını riske atmasıdır"* buyurdu.

Savaşımız, bu operasyonların Celal Talabani kuvvetlerinin üzerine etkili ve tehlikeli bir silah olduğunu ve bu mürtedlere geleneksel savaş yöntemlerinden daha fazla zarar verdiğini ispat etti. Üstelik bu operasyonlar düşmana az kayıpla çok daha fazla zarar vermekteydi, liderlik konseyi daha önceden Velâ ve Berâ ve asrın gereklilikleri babında ideolojik ve akidevî muhalefetlere karşı bazı yaptırımlar ortaya koymuştu. Hareketin lider kadrosu, hareketin en üst seviyesindeki emir ve liderlik konseyi üyelerinden başlayarak en alt seviyedeki üyelere kadar herhangi bir kimsenin belirlenen sistematik kontrol mekanizmalarına uymaması halinde söz konusu kişiyi azletme ve cemaatten uzaklaştırma yetkisini kendisine vermişti.

ENSAR EL İSLÂM CEMAATI'NİN İLANI

Cüdu'l İslâm mücahidlerinin 73 gündür devam eden savaşta, sahada elde ettiği zaferlere ve Kürdistan Birlik Partisi'ne bağlı kuvvetlere mücahidlerin 73 günde verdiği 47 ölü ve yaralıya karşılık sayısı 1086 ölü ve yaralıya ulaşan ağır kayıplar verdirmesine rağmen, komplolar bu genç ve bağımsız cihadi tecrübeyi tehdit etmeye devam ediyordu.

Bu esnada Fatih Krekar, İslah Cemaati adını verdiği cemaatiyle beraber Cüdu'l İslâm ve Ali Babir Cemaati'nin kontrolü altındaki bölgelerin arasındaki bir bölgede bulunuyordu. Molla Fatih Krekar'ın yanında örneğin şura konseyimizde bulunan "Seyyid" ve "Dr. Ömer" kardeşlerimiz gibi genç kardeşlerden oluşan iyi bir topluluk vardı. Cüdu'l İslâm ve Celal Talabani partisi arasında çatışmalar başladıktan, samimi cihad daveti ortaya çıktığından ve tüm Müslümanların umudu olan şeriatın hakim kılınması için mürtedlere karşı savaş başladıktan ve kardeşlik bağlarının uyguladığı cihad üzerindeki erteleme ve atalet örtüsü kalktıktan sonra, Molla Fatih Krekar artık cemaatindeki fertleri kontrol altında tutamıyordu. Özellikle de cemaatinde bulunan ve Cüdu'l İslâm mücahidlerinin gerek saldırı gerek savunma savaşlarına katılan gençleri kontrol edemiyordu, iki cemaatin fertlerini kader ortaklığı ve kardeşlik duyguları birbirine bağlıyordu. Ayrıca İslah Hareketi liderleri de Cüdu'l İslâm'a katılma eğilimi içerisindeydi, hal böyle olunca iki cemaatin birleştirilmesi için Molla Krekar ve Cüdu'l İslâm liderleri arasında toplantılar tertip edildi.

Ama Cüdu'l İslâm liderlerinin Molla Fatih Krekar'ın İhvinci meşrebinden kaynaklanan çabalarından dolayı bazı çekinceleri vardı. İslah Cemaati ve Cüdu'l İslâm arasında olan birleşme eğilimleri haberleri yayılınca İslâmi Hareket ve Cemaat-i İslâmi bu enerjiyi ele geçirme ve Cüdu'l İslâm cephesinin güçlenmesini engellemek için Molla Fatih Krekar'la bir takım toplantılar yaparak ona bazı birleşme teklifleri götürdüler. Molla Fatih Krekar bu teklifleri cemaatine bildirdiğinde cemaatinin üyeleri oybirliğiyle bu teklifleri reddettiler.

Bizi İslah Cemaati'yle birleşmeye iten etkenler öncelikle Cüdu'l İslâm'ın akide, ideoloji ve uygulamalarından dolayı İslah Cemaati'ndeki kardeşlerin Cüdu'l İslâm'a katılmaya rağbet gös-

termeleriydi. Onlar bu seçimlerinin etkilerine kurbanlar vererek ve karşılaştıkları çeşitli baskılara göğüs gererek tahammül ettiler. Allah da onlara dinleri üzerinde sabır ve sebat göstermeyi ilham etti. İşin hakikati Molla Fatih Krekar şahsî olarak bu birleşmeyi mecbur olduğu için kabul etmek zorunda kaldı.

Bizi vahdet nikahını kabul etmeye davet eden asıl etken, bazı çekincelerimiz olmakla beraber şer'î talep kapsamında vahdeti emreden imani vecibelerimizdi.

Siyasi olarak birleşme düşmanların bizim üstemizden gelebilme için doğudan ve batıdan yardım alan düşmanların planlarının birbirlerine karışmasını sağlayan bir varlık teşkil ediyordu. Vahdet, düşmanı bize karşı planlar hazırlayan konumdan Cündü'l İslâm'ın genişleyip serpilmesini engellemek için planlar yapma konumuna geçirdi.

Gerçekte Cündü'l İslâm liderleri akideleri, ideolojileri ve üzerinde kurulduğu uygulamalarına sıkı sıkıya bağlanıyordu. İsim değiştirme işiyse sadece Cündü'l İslâm'ın eskiden beri siyasi hareketi kapsamında uyguladığı aşama siyasetinin bir parçasıydı. Düşman ise Cündü'l İslâm'ın isim değişikliğini cemaatimizin ideolojik değişim zincirinin bir halkası olduğunu zannettiği için bütün kuvvetiyle destekliyordu. “Bu esnada içlerinde Cemawera (El Cemahir) gazetesinin de bulunduğu Kürt gazetelerinde Fatih Krekar'ın 2004 yılında Norveç'te hapishanede tutuklu bulunduğu esnada Celal Talabani'nin kendisinden Cündü'l İslâm'a girerek cemaatin ismini değiştirmesini sağlamasını istediğine dair haberler yayınlanıyordu. Bu yayınlar büyük ihtimalle bu haberler sayesinde Cündü'l İslâm'ı aşama aşama ideolojisinden vazgeçirebileceğini düşünen Celal Talabani tarafından yaptırılıyordu.”

Tarihi süreç açısından bakıldığında ise Cündü'l İslâm ve İslah Cemaati arasında gerek liderlik seviyesinde gerek cemaat üyeleri seviyesinde Allah'ın fazlıyla birleşme ve Ensar el-İslâm cemaatinin ilan edilmesiyle sonuçlanan bir takım toplantılar yapıldı. Ensar el-İslâm Cemaati menhecî ve akidevî olarak Cündü'l İslâm'ın bir devamı olarak kabul edildi. Birleşmeyle ortaya çıkan yeni yapılanmanın aslî öğretileri bir cemaatin diğerini kapsaması veya katılması ya da herhangi birinin tarihi ve başarılarının yok sayılması değil vahdet idi. Bu amaç doğrultusunda iki cemaatin liderleri

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

herhangi bir tarafın kendisini riske attığı ya da pişmanlık duygusuna kapılmaması için birleşmeyi ön plana çıkardılar. Ensar el-İslâm isminin seçilmesi ise şura ve fikir alışverişiyle yapıldı.

Cüdu'l İslâm, iman kardeşliğini izhar etme ve cihadi yürüyüşünde elde ettiği kazanımları korumak için akidenin gerektirdiği operasyonel pratikleri ve cihat menhecini koruma şartıyla idari konuların çoğunda tavizler verdi. Bu kapsamda Cüdu'l İslâm, Emirlik konumunu elde tutmaktan vazgeçti ve 10/12/2001 tarihinde Molla Fatih Krekar yeni cemaatin emiri olarak tayin edildi.

Ensar el-İslâm Cemaati'nin ilan esaslarından biri cemaatin idari konularda emirliğin idare edilebilmesi için gerekli olan sistematik kontrol mekanizmaları oluşturmuş olmasıydı. Şer'î siyasette bir emir ve karışıklıklardan uzak akidevî ve menhecî sorumluluklara sahip, el-velâ ve'l berâ akidesine hem nazarî ve hem de pratik olarak tutunmuş mufassal bir lider kadrosuna ihtiyaç duyuyordu. Hareket liderleri kendilerine el-velâ ve'l berâ, tevhid ve asrın gerekliliği babında hareketin en üst noktasındaki emir ve liderlik kadrosundan başlayarak en alt seviyesindeki herhangi bir üyesine varana kadar cemaat içerisinde cemaatin akide ve menhecine muhalefet edenleri azlederek cemaatten uzaklaştırma yetkisi vermişti. Bu şartlar ve şer'î sabiteler cemaatin ihlal edilmesi ya da muhalefet edilmesi mümkün olmayan vesikası olarak kabul edilmişti. Bu şartlar arasında şeriat yerleşene kadar cihada devam etmek, kafir hükümetlere katılmanın haram kabul edilmesi, gücü yettiğinde şeriatı uygulamak ve laiklerle barış içinde yaşamayı haram kabul etmek gibi şartlar bulunuyordu. İki taraftan da liderlik ve görüş sahibi konumunda bulunan temsilciler bu maddelerin altına imza atma, sorumluluğunu yüklenme ve Cüdu'l İslâm'ın başlattığı işi devam ettirme konusunda ittifaka vardılar.

Molla Fatih Krekar'ın emir tayin edilmesinin sebebi ona duyulan saygı ve şeriatın maslahatının tahakkuk etmesi için şer'î siyasetin bir gerekliliği, kendisine yapılmış bir ikram ve birleşmede fiili bir ortaklık verilmesi içindi.

ANLAŞMANIN HÜVİYETİ

Anlaşma gelinen aşamanın sorunlarını çözme hususunda kuşatıcı, kendisinden sonra gelecek aşamalara sağlam bir esas ve cemaatin yüksek cihadi menhecinin kesin bir açıklamasıydı. Alınan kararlar özellikle akidevî meseleler üzerine ince elenip sık dokunmuştu. Çünkü Kürdistan'daki İslâmi faaliyetler hep duygusal sloganlarla başlıyor ve nihayetinde kafir hükümetlere ortak olmak ve İslâmi metoddan aşama aşama uzaklaşmakla neticeleniyordu.

ENSAR EL-İSLÂM CEMAATİ İLAN ANLAŞMASI

Bismillâhirrahmânirrahîm

Bu belge Cüdu'l İslâm Cemaati ve Islah Cemaati'nin üzerinde ittifaka vardıkları ve iki cemaatin birleşmesini öngören kararları ihtiva etmektedir.

Cemaatin İsmi: Kürdistan Ensar el-İslâm Cemaati

Cemaatin Sembolü: Şura meclisi tarafından bir takım aday sembollerden seçilecektir.

Bayrak: Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi Ve Sellem*)'in bayrağı, siyah renkli.

Cemaatin bayrak diktığı bölgelerin tümünde İslâm Şeriatını uygulamaya devam etmek ve bunu cemaatin ele geçireceği yeni bölgelere de yaymak.

İçinde din düşmanlarına karşı savaşın da bulunduğu cihad farizasının sorumluluğunu "*Fitne kalmayınca ve Din'in tamamı Allah'ın oluncaya kadar*" yüklenmek. Güç yettiğince bunu yaymak için çalışmak ve bütün enerjiyi bu amaca hasretmek. Bizim cihadımız irkî ya da kavmî değil İslâmîdir, mü'minler tek bir ümmettir.

Verâ ve Berâ akidesini hiçbir şekilde gizlemeden açıklamak. Bu husus, aşağıdaki noktaları kapsamaktadır:

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

Açıklama ve röportajları Velâ ve Berâ akidesi çerçevesinde yapmak.

Asıl olarak mürtedlerle gücün yetmediği noktalar istisna ateşkes ve anlaşmayı reddetmek. Yapılacak müzakereler ise Şura meclisinin kararıyla yapılmalıdır. Çünkü müzakere heyetini Şura meclisi belirler ve ancak onun kararıyla olur.

Parlamento ve bakanlıklara girmeyi reddetmek.

İslâmi olmayan parti ve güçlerle aramızı ayıran faktörü göstermek ve bu partilerin hakim olduğu yerlerde siyasi bürolar açmamak. Fakat bu söz konusu bölgelerde Cemaat'in örgütlenmemesi anlamına gelmez.

Cemaat'in Emiri Fatih Krekar kendisine Cündü'l İslâm'dan iki yardımcı tayin edebilir.

Şura meclisi İslah Cemaati'nden üç üye ve Cündü'l İslâm'ın Şura meclisi üyelerinden oluşur. Cündü'l İslâm'ın Şura meclisinde kardeşleri içerden temsil eden kişiler vardır.

Şeriat Heyeti, şer'i açıdan Cemaat'in Emir dahil bütün üyelerinden hesap sorma hakkına sahiptir ve aynı zamanda Cemaat'in bütün davet, siyasi ve uygulama çalışmalarını şeriata uygunluğu çerçevesinde denetleme hakkına sahiptir.

Ensar el-İslâm Cemaati, birleşik iki cemaatin yürüyüşlerinin devamıdır, onların feshi ya da ilga edilmesi değildir ve bu iki cemaatin hedeflerini gerçekleştirme amacı güder.

Her ne sebeple olsun diğer İslâmi cemaatlerle çekişmeye girilmekten kaçınılmalıdır.

Emir cemaat içi husumetleri bitirmelidir.

Emirlikten vazgeçmek ve diğer İslâmi cemaatlere katılmak ya da onlarla birleşmek veya şahısları liderlik kadrosuna kabul etmek cemaatin Şura meclisinin salahiyetindedir.

Şura Meclisi, bu anlaşmanın kararlarına uymaması halinde Emir ya da herhangi bir üyeyi azletme yetkisine sahiptir.

Molla Fatih Krekar'ın Cemaate Liderlik Yapmakta Başarısız Olması ve Azledilerek Liderliğin Şura Meclisi'nin Oybirligiyle Yeniden Ebû Abdullah eş-Şafii'ye Verilmesi

Krekar'ın Norveç Devleti'nde iskan etmesi, Emirliğin topraklarından uzak olması, Avrupa'da mülteci statüsü alması, Celal Talabani'ye karşı düşmanlığından dolayı tekrar cemaatin topraklarında girememesi, liderlik görevini yerine getirmesi mümkün olmaması Emirliğinin başarısız olmasının asıl sebebini oluşturuyordu.

Onun özellikle basın açıklamalarıyla alakalı olan birleşme anlaşmasının kararlarını ihlal etmesi Cemaat'ın liderlik konumundan azledilmesine yol açtı.

Ensaru'l İslâm Cemaati, Sancağı Açık, Akidesi ve Metodu Sağlam, Küfür Yurdundan İrtibatı Kesmiş ve Sahih Akideyi, Metodu ve Cihadı İlk Destekleyenlerden Olup Meşru Bir Emirliktir

Ensar Emirliği, başında Şeyh Hammud bin Ukla eş-Şuaybî'nin olduğu cihadî selefilere olup, Necid, her iki vahyin yurtlarından ve Arap Yarımadasındaki cihad âlimlerinden oluşmaktadır. Bu âlimler, Ensar grubu hakkında araştırmaları, keşifleri, tanıklıkları, ortak hareket etme ve birlikte yaşamak gibi hususlarda kanaat ederek emirliğini ikrar etmiştir. Ayrıca yazılı olarak Ensaru'l İslâm grubunun sahih ve sağlam bir akideye ve metoda sahip olduklarını ve küfür diyarından da uzak olup beraatlarını ilan ederek ayrıldıklarını belirten bir tanıklık sergilediler. Ayrıca onlarla beraber cihad etmenin vacip olduğunu, imkân sahiplerinin onlara hicret etmelerinin gerektiğini söyleyip ve bunun üzerine bir misak yazarak imzaladılar. Misaklarına sadık kalıp, Allah'ı ve Müslümanlardan bazılarını buna şahit tuttular.

Âlimler, manen ve ilimleriyle Emirliği desteklemişlerdir. İşte bu ve benzeri âlimler, cihada ve mücahidlere vermiş oldukları desteklerden dolayı bugünümüze kadar zindanlarda tutukludurlar. *(Allah onların esaretten kurtarsın)* Onların komuta merkezine ve mücahidlere göndermiş olduğu mektupta şöyle geçmektedir: "Güç, Allah'ın düşmanlarını engellemek ve kendilerine hicret edenleri

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

barındırıp yardım etmek gibi hicret yurdunun şartlarını gerçekleştirdiği için size yapılan hicretin meşru ve emirliğinizin de İslâm emirliği olduğuna inanıyoruz. Allah Teâlâ şöyle buyurur: *“Daha önceden Medine’yi yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine göç edip gelenleri severler.”* (Haşr: 9) Aynı şekilde İslâm ve Küfür yurdu arasında ve her iki grubun birbirinden ayrılığının gerçekleşmesinden dolayı buna inanıyoruz.”

Mektup Metni

Irak'ın Kuzey'inde Kürdistan Ahalisine Acil Bir Yardım Mesajı

Kuzey Irak'taki Kürdistan Halkının Mücahidlere Destek için Kaleme Aldığı Acil Mektup

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rasûlünü hidayetle ve bütün dinlere üstün gelmesi için hak dinle gönderen Allah'a hamd olsun. Şahid olarak Allah yeter! Ortağı olmadığını ikrar edip birleyerek Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in O'nun kulu ve Rasûlü olduğuna şahitlik ederim. O peygambere, ailesine ve sahabelerine ziyadesiyle salât ve selam olsun.

Irak'ın kuzeyinde Kürdistan'da Araplar ve Kürtlerden Allah yolunda cihad eden ve Allah'ın emrini yerine getiren Ensaru'l İslam ve Cündü'l İman mücahid kardeşlerimize Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi olsun! Hiç şüphesiz sizin, Allah'ın kitabıyla hükmettiğinize ve insanları Allah'ın Şeriatine ve Rasûlü'nün sünnetine tabi olmaya mecbur bıraktığınıza dair gönü sevindiren ve yürek soğutan haberleriniz bize ulaştı. Aynı şekilde Allah'ın yardımıyla İslam düşmanlarını kırıp geçirdiğinize dair haber de bizi sevindirdi. Kalplerimizin sizinle beraber olduğunu, her zaman haberlerinizi takip ettiğimizi ve bu haberlere duymayı arzuladığımızı ve sizin gıyabınızda dualarımızı hizmetinize sunduğumuzu Allah biliyor. Adil ve güvenilir kimseler, mücahid ve mücadeleci Şeyh Allame Hammud bin Ukla eş-Şuaybî'nin (Allah onun ruhunu temizlesin ve kabrini aydınlık kılsın) sizin sahih metod ve sağlam bir akideye binaen doğru yol üzerinde ve mezheb ve anlayış açısından Selefi olduğunuza dair tezkiyesi bize ulaştı.

Sancağımızın milliyetçiliğe, fanatizme, halkçılığa ve ırkçılığa çağırılmayan aksine her türlü mezhepçilik, partcilik veya cahiliye anlayışından arınmış İslam sancağı olduğuna inanıyoruz. Aynı şekilde Allah'ın Şeriatini egemen kılmak için sizinle beraber saf-larınızda Allah yolunda savaşılacağına da inanıyoruz. Yine biz, bütün kardeşleri sizin saffınıza ve askeri karargâhınıza katılmaya teşvik ediyoruz. Şüphesiz bu en büyük fariza ve en kazançlı ti-carettir ve hatta iyilikleri elde etmeyi ve göklerin ve yerin Rabbinin yanında derecelerin yüksek olmasını sağlayan en faziletli yoldur. Ayrıca emirliğiniz İslam emirliğidir ve güç teşkil etmesi, size gelip hicret edenleri Allah'ın düşmanlarına karşı savunmak, onları barındırmak ve yardım etmek olan hicret yurdunun şartlarının gerçekleşmesinden dolayı size yapılan hicret meşru hicrettir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: *“Kendilerinden önce (Medine'yi) yurt edinen ve imanı (kalplerine) yerleştirenler, kendilerine hicret edenleri severler.”* (Haşr: 9) ve yine her iki vatan arasında tam bir uyumsuzluk olmasından ve her iki grubun birbirinden ayrılmasından dolayı hicret meşrudur. Allah Teâlâ der ki; *“İman edenler Allah'ın yolunda savaşırlar ve inkâr edenler ise tağutun yolunda savaşırlar. Öyleyse siz de şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz şeytanın kurduğu düzen pek zayıftır.”* (Nisa: 76) Yine Allah'ın şu sözünden dolayıdır... *“İman edip hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler...”* (Tevbe: 20) İbnu'l Kayyim Zâdu'l Meâd adlı kitabında cihadın merhalelerini anlatırken şöyle der: 'Cihad, hicretsiz kâmil olmaz ve ne cihad ne de hicret İmansız olur.'

Allah Teâlâ der ki; *“Bundan sonra iman edip hicret edenler ve sizinle beraber cihad edenler, işte onlar sizdendir.”* (Enfal: 75) Allah Subhanehû ve Teâlâ, iman edenlerin hicretten önce cihad etmelerinin mümkün olmadığını açıklamaktadır. Hicret ettikten sonraki 'sizinle beraber' sözcüğü de bunu bildirmektedir. Böylece Allah, cihadı sağlam bir şekilde hicrete bağlamıştır. Allah Teâlâ'nın şu sözünden dolayı, *“... iki topluluğun karşı karşıya geldiği gün...”* (Âl-i İmran: 166) Yine şu sözünden dolayı *“Hatırlayın ki, siz vadinin en yakınında, onlar ise en uzak yamacındaydılar...”* (Enfal: 42) İbni Hibban'ın sahih dediği ve Nesai'nin Abdullah es-Sâdi'nin merfu olarak rivayet ettiği hadiste Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) der ki; *“Düşmanla savaş devam ettiği sürece hicret kesilmez.”* Bu hadiste, hicretin cihada bağlı olduğu ve hicretin devamlılığı düş-

manlarla savaşın varlığıyla paralel olduğu anlaşılmaktadır. Bu husustaki deliller sayılamayacak kadar çok ve zikredilmeyecek kadar meşhurdur ve delilleri tefekkür eden için bu açık bir meseledir. İşte böylece Mekke'nin fethi için Mekke'den Medine'ye hicret farz oldu. Sonrasında Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu: *"Mekke'nin fethinden sonra Mekke'den hicret yoktur."* (Muttefekun Aleyh) İbni Abbas (Radyallâhu Anhumâ) hadisinden alıntıdır. Bu, kâfirlere karşı savaşta ve cihatta muteber bir asıldır.

Yine Allah'ın Şeriatı ve Rasûl'ünün sünnetiyle hükmeden şeri mahkemeler inşa etmeniz ve şeri hadleri uygulamanız sebebiyle sizin topraklarınıza yapılan hicret meşru bir hicrettir. Çünkü her ne kadar halkının çoğunluğu kâfir de olsa İslam diyarı, İslam'ın hükümlerinin geçerli olduğu yerdir. Medine'de de bütün ahitler iptal edilmeden ve Yahudiler sürülmeden önce durum böyleydi. Aynı şekilde Yemen, Necran, Bahreyn ve Ömer (Radyallâhu anhu) zamanında Şam da böyleydi. Yine bunun gibi halkının çoğunluğunu Müslümanlar teşkil etse de küfür diyarı, küfür kanunlarının yürürlükte olduğu yerlerdir. Ubeydilerin, Mısır, Şam ve Fas'ı yönettikleri gibi... Öyleyse bir yerde güç ve otorite kâfirlerin elinde bulunduğu anda, orada küfür kanunları yürürlükte olur. Eğer güç ve iktidar Müslümanların elinde bulunursa, orada İslam'ın hükümleri egemen olur. Buna binaen, yasama mağlup olanın değil iktidar sahibinin olur ve ülkelerin durumları halkların durumları gibidir. Bazen mümindir, bazen de kâfirdir. Bunun sebebi ise, çünkü bu küfür ve iman sıfatı geçici olup kalıcı değildir. Hüküm, illetinin varlığı ve yokluğuyla paraleldir. Şeyhu'l İslam İbni Teymiye bunu bazı fetvalarında açıklamıştır.

Aynı anda iki diyar yani İslam ve küfür diyarı bulunduğu anda, kişinin küfür diyarından İslam diyarına hicret etmesi farzdır. Allah Teâlâ der ki: *"Ey iman edenler! Eğer küfrü imana tercih ederlerse babalarınızı ve kardeşlerinizi dost edinmeyin. İcinizden kim onları dost edinirse işte onlar zalimlerin ta kendisidirler. De ki: 'Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, hanımlarınız, aşıretiniz, kazandığınız mallar, kesata uğramasından korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden meskenler sizin için Allah'tan, Peygamber'inden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimliyse artık*

Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah, fasıklar topluluğunu doğru yola erdirmez.” (Tevbe: 23-24) Allah'ın şu sözü gereğince; “Melekler, nefislerine zulmedenlerin canlarını alacakları zaman derler ki: “Ne halde idiniz?” Onlar: “Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstazaflar) idik.” derler. (Melekler de:) “Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?” derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o?” (Nisa: 97) ve Peygamber (sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in uzun Bureyde hadisinin gereğince; “Onlara, kendi yurtlarından muhacirlerin yurtlarına dönmelerini emret, eğer karşı gelirlerse Arabiler gibi olacaklarını görürsün.” (Müslim rivayet eder) ve şu sözünün gereği; “Ben, müşriklerin arasında yaşayıp yerleşen her Müslümandan beriyim.” Başka bir hadisinde ise, ‘onlar birbirlerinin ateşlerini görmeyecek kadar birbirilerinden uzaklaşacaklar.’ Bir başka hadisinde de, “Kim, bir müşrikle bir araya gelirse ve onunla aynı yerde yaşarsa, o da onun gibidir.” Bunların hepsi Sünen kitaplarında geçmektedir. Kim hicret etmeye gücü yettiği halde hicret etmezse, İbni Kesir'in de dediği gibi o İcmayla haram işlemiştir. İbni Kesir tefsirinde der ki: ‘Hicret, sözlükte; bir yerden başka bir yere taşınmak demektir. Şeriatla ise, Şirk ve masiyet yerlerinden İslam ve itaat beldesine taşınmak demektir. İnsanın dinini izhar etmeye güç yetiremediği her yerden dinini izhar edebildiği bir yere hicret etmesi farzdır. Şeyh Sa'd bin Atik der ki, “Müslüman, bulunduğu bölgedeki her meşhur gruba muhalefet ve açıkça düşmanlık etmedikçe Müslüman olmaz. Kimin küfrü şirkinden dolayı ise, onun dinini izhar etmesi tevhibi açık bir şekilde dile getirmesi ve şirki yasaklayıp ondan sakındırması gerekir. Kimin de küfrü, kâfirlerle dostluk kurarak onların emri altına girmesiyle oluyorsa, onun dinini izhar etmesi kâfirlere karşı düşmanlığını açıkça belirtmesi ve şirkten ve müşriklerden beri olduğunu dile getirmesiyle olur.”

Ancak Allah Teâlâ, zayıflıklarından ve güçlerinin olmayışından dolayı dinlerini izhar etme imkânına sahip olamayan ve yine acizyetlerinden ve takati olmamalarından dolayı hicret edemeyen mustazafları bu hükümden istisna etmiştir. Allah Teâlâ şu ayetinde onları istisna ederek şöyle der: “Erkeklerden, kadınlardan ve çocuklardan zayıf bırakılıp hiçbir çareye gücü yetmeyenler, hiçbir yol bulamayanlar müstesnadır.” (Nisa: 98) Bir başka ayette de şöyle diyor: “Size ne oluyor da, Allah yolunda savaşmayı

ve “Ey Rabbimiz! Bizi halkı zalim olan bu topraklardan kurtarıp özgürlüğe kavuştur ve rahmetinle bizim için bir koruyucu ve destek olarak bir yardımcı gönder” diye yalvaran çaresiz erkekler, kadınlar ve çocuklar için savaşıyorunuz?” (Nisa: 75) İşte onlar, ayağa kalkmaya, yurtlarından çıkmaya ve kâfirlerin elinden kurtulmaya veya görünmeden kaçmaya güç yetirememektedirler. Zaten eğer onlar buna güç yetirseler de yol gösterecek vs. buna benzer bir yol bulamamaktadırlar. Bununla beraber onlar, kendilerini küfür diyarından kurtarıp İslam diyarına ulaştırması ve onları kâfirlerin elinden ve şerrinden kurtaracak dostlar ve yardımcılarıyla desteklemesini Allah’tan istemektedirler. Bu, Irak ehli için özel ve diğer kıtalar için de genel bir hükümdür. Bu sebeple her Müslümanın gücü oranında kardeşlerine yardım etmesi gerekir ki herkes gücü yettiğiyle mükelleftir. “Allah hiçbir nefse gücünün yetmeyeceğini yüklemez!” (Bakara: 286) Eğer bir kimse canıyla cihad etmeye gücü yetmiyorsa o zaman Allah Teâlâ’nın şu ayeti gereğince malıyla cihad etmesi gerekir. “Gerek hafif, gerek ağır olarak savaşa çıkın, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.” (Tevbe: 41) ve Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’in şu sözünün gereği: “Müşriklerle mallarınızla, canlarınızla ve dillerinizle cihad edin!” Şüphesiz mal ile cihad can ile cihaddan önceliklidir. Kimin malı olduğu halde canıyla cihad etmeye kadir ise, hepsiyle cihad etmesi farzdır. Eğer hem mal ve hem de can ile cihada güç yetiremiyorsa o zaman Allah Teâlâ’nın şu ayetinden dolayı sorumlu ve günahkâr değillerdir. “Allah’a ve elçisine karşı ‘içten bağlı kalıp hayra çağırانlar’ oldukları sürece, güçsüz zayıflara, hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (günah) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. Bir de (savaşa katılabilecekleri bir bineğe) bindirmen için sana her gelişlerinde “Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum” dediğin ve infak edecek bir şey bulamayıp hüznlerinden dolayı gözlerinden yaşlar boşana boşana geri dönenler üzerinde de (sorumluluk) yoktur.” (Tevbe: 91-92) Şunu iyi bilin ki Allah bizim mevlâmızdır ve kâfirlerin mevlâsı yoktur, o bize yeter, o ne güzel vekil, ne güzel Mevla ve ne güzel yardımcıdır. “De ki: “Allah’ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiç bir şey isabet etmez. O bizim Mevla’mızdır. Ve mü’minler yalnızca Allah’a tevekkül etsinler.” (Tevbe: 51)

Ey Kardeşler! Şunu iyi bilin ki, zaferin, izzetin, yeryüzünde güç sahibi olmanın ve düşmanlara karşı galip gelmenin en büyük sebebi, sözlerin ve amellerin Allah için olmasında hem zahiren hem de batinen Allah'ın hükmüne teslim olarak tevhidini gerçekleştirilmiştir. İşin başı ve esası Allah'a tevekkül edip dayanmak ve iyi kötü günde, bollukta ve darlıkta her hâlükârda işleri O'na havale etmektir, çünkü bu tevhidin gövdesi ve ibadetin üzerinde durup dayandığı temel rüknüdür. Allah Teâlâ buyuruyor ki; *"Göklerin ve yerin gaybı Allah'ındır, bütün işler O'na döndürülür; öyleyse sen de O'na kulluk et ve O'na tevekkül et. Senin Rabbin yaptıklarımızdan habersiz değildir."* (Hud: 123) ve şu sözünün gereği; *"Kim Allah'a tevekkül ederse O ona yeter."* (Talak:3) ve yine şu sözünün gereği; *"Ey Peygamber! Sana ve sana tabi olan mü'minlere Allah yeter."* (Enfal: 64) Yani, Allah sana ve sana tabi olan herkese yeter. İbn-i Kayyim (Rahmetullahi aleyh), kıyamete kadar var olacak bütün mü'minlere bu müjdeyi veriyor ve şu eseri de rivayet ediyor: 'Kim insanların en güçlüsü olmak istiyorsa Allah'a tevekkül etsin.' İmam Buhari Sahih'inde İbn-i Abbas (Radiyallâhu Anhumâ)'dan şöyle rivayet eder: *"<Allah bize yeter ve O ne güzel vekildir> bunu İbrahim Aleyhisselam ateşe atıldığı zaman söyledi ve Muhammed (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) de, bazıları ona 'insanlar: "Size karşı insanlar topladılar, artık onlardan korkun" dedikleri halde imanları artarlar ve: "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir" derler.' dedikleri zaman söyledi. Hatta denilir ki, kavmi kendisine meydan okuduğu zaman Hud Aleyhisselam'ın mucizesi şu ayette olduğu gibi Allah'a tevekkül etmektir. Allah Teâlâ şöyle buyuruyor: "O'ndan başka (tanrılardan). Artık siz bana, toplu olarak dilediğiniz tuzağı kurun, sonra bana mühlet de vermeyin. Ben, şüphesiz benim de Rabbin ve sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayıp denetlediği hiç bir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbin, dosdoğru bir yol üzerindedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır)."* (Hud: 55-56) Öyleyse tevekkül, kalbi amellerin en büyüklerindedir. Ahmed bin Hanbel'in Müsned'inde Vehb bin Münebbih'in, *"Allah Davud Aleyhisselam'a vahyeder ve şöyle der: 'Ey Davud! İzzetime ve Azametime yemin olsun ki, her hangi bir kulum sadece bana sığınırsa -ki ben bunu onun niyetinden bilirim-, yedi kat gök ve içindekiler ve ye yedi kat yer ve içindekiler ona tuzak kursalar, ben kuluma o tuzaktan kurtulacak bir çıkış kapısı yaratırım. Yine*

İzzetime ve Azametime yemin olsun ki, her hangi bir kulum benim dışında her hangi bir mahlûka sığınırsa, tutunmuş olduğu sebepleri elinden alır ve ayaklarının altındaki yeri sallar, sonra da hangi vadide helak olduğunu umursamam.” Allah Rasûlü “Kim kalbini bir şeye bağlarsa ona dayandırılır” der. İşte bu sebebe binaen, kişi tevhidle maksadını elde eder, arzusuna ulaşır, korkulan şeyden onun sayesinde kurtulur, musibetler ve kederler onunla defolur, nimetler iner, felaketler defolur, güven sebat bulur, korku zail olur ve Allah imtihan ve fitne zamanlarından kulunu korur. Allah Teâlâ der ki: “Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara vâdetmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl ‘güç ve iktidar sahibi’ kıldıysa, onları da yeryüzünde ‘güç ve iktidar sahibi’ kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiç bir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse, işte onlar fasıktır.” (Nur: 55) Yine şöyle der: “Şüphesiz Allah, (müşriklerin saldırı ve sinsi tuzaklarını) iman edenlerden uzaklaştırmaktadır. Gerçekten Allah, hain ve nankör olan kimseyi sevmez. Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açılana (mü’minlere, savaşıma) izni verildi. Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye güç yetirendir.” şu sözüne kadar; “Allah kendi (dini)ne yardım edenlere muhakkak yardım eder. Şüphesiz Allah mutlak güçlüdür, üstündür. Onlar ki, yeryüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılarırsak, dosdoğru namazı kılarlar, zekâtı verirler, iyiliği emrederler, kötülükten sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah’a aittir.” (Hacc: 38-41) Allah Teâlâ, İbrahim (Aleyhisselâm)’ın kavmiyle tartıştığı anı anlatırken şöyle der: “Hem siz, Onun haklarında hiç bir delil indirmedeği şeyleri Allah’a ortak koşmaktan korkmazken, ben nasıl sizin şirk koştuklarınızdan korkarım? Şu halde ‘güvenlik içinde olmak bakımından’ iki taraftan hangisi daha hak sahibidir? Eğer bilebilerseniz. İman edenler ve imanlarını zulümle karıştırmayanlar, işte güvenlik onlar içindir ve onlar hidayete ermişlerdir.” (Enâm: 81-82) Allah Teâlâ buyurur ki: “Eğer o şehirlerin halkları iman etselerdi ve korkup sakınsalardı, hiç şüphesiz üzerlerine gökten ve yerden bereketler açardık.” (Araf: 96) yine şöyle der: “Haberiniz olsun ki, Allah’ın dostlarına korku da yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklar. Onlar iman edip de Al-

lahâ karşı gelmekten sakınırlar. Müjde, hem dünya hayatında hem de ahiret hayatında onlarıdır. Allah'ın sözlerinde hiç bir değişiklik yoktur ve işte bu, büyük kurtuluştur.” (Yunus: 62-64) Allah Teâlâ diyor ki: “Ama bizden kendilerine güzellik geçmiş bulunanlar var ya, işte onlar, ondan uzaklaştırılmışlardır. Onun uğultusunu bile duymazlar. Onlar nefislerinin arzuluğu (sayısız nimet) içinde ebedi kalıcıdırlar. Onları, o en büyük korku hüzne kaptırmaz ve: “İşte bu sizin gününüzdür, size va'dedilmişti” diye melekler onları karşılayacaklardır.” devamla şu sözüne kadar: “Andolsun, biz Zikir'den sonra Zebur'da da: “Şüphesiz yeryüzüne salih kullarım mirasçı olacaktır” diye yazdık. Gerçek şu ki kulluk eden bir topluluk için bunda (Kur'an'da) 'açık bir mesaj' vardır. Biz seni âlemler için yalnızca bir rahmet olarak gönderdik. De ki: “Gerçekten bana: -Sizin ilahınız yalnızca bir tek ilahtır” diye vahyolunuyor; hâlâ siz Müslüman olmayacak mısınız?” (Enbiya: 101-108) bütün bunlardan sonra, cihad ehlinin sabretmesi, devamlılık göstermesi ve sebat etmesi gerekir. Çünkü bu iş çok büyük ve şartlar da çok zordur. Allah Teâlâ der ki: “Ey iman edenler! Sabredin; (düşman karşısında) sabırda yarışın; (sınırlarda) ribat tutun ve Allah'tan korkun ki kurtuluşa eresiniz.” (Âl-i İmran: 200) ve “Andolsun ki içinizden cihad edenlerle sabredenleri belirleyinceye kadar ve söylediğiniz sözlerin doğru olup olmadığını açıklayıncaya kadar sizi imtihan edeceğiz.” (Muhammed: 31) ve yine “Yoksa siz, Allah, içinizden cihad edenleri ve sabredenleri belirtmeden Cennet'e girevereceğinizi mi sandınız?” (Âl-i İmran: 142) ve şöyle der: “Ey İman edenler! Bir topluluk ile karşı karşıya kaldığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çokça anın ki kurtuluşa eresiniz. Allah'a ve Rasûlüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin; sonra korkuya kapılırsınız da kuvvetiniz gider. Sabredin, çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.” (Enfal: 45-46) ve yine der ki: “Nice peygamberle birlikte birçok Rab-bani (âlim)ler savaşa girdiler de, Allah yolunda kendilerine isabet eden (güçlük ve mihnet)den dolayı ne gevşeklik gösterdiler, ne de boyun eğdiler. Allah, sabredenleri sever. Onların sözleri: “Rabbimiz, günahlarımızı ve işimizdeki aşırılıklarımızı bağışla, ayaklarımızı (yerde) sağlamlaştır ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et” demelerinden başka bir şey değildi. Bu sebeple Allah da onlara hem dünya sevabını, hem ahiretin güzel sevabını verdi. Allah iyilik yapanları sever.” (Âl-i İmran: 146-148) ve şu sözü de: “Yoksa

siz, sizden önce geçenlerin başlarına gelenin benzeri sizin de başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlar öylesine darlık ve sıkıntı içerisinde düştüler ki, peygamber ve beraberindekiler ‘Allah’ın yardımı acaba ne zaman?’ diyecek kadar sarsıldılar. Bilin ki, Allah’ın yardımı yakındır.” (Bakara: 214) ve şöyle demektedir: “Nihayet elçiler, umutlarını kesip de, artık onların gerçekten yalanladıklarını sandıkları bir anda onlara yardımımız geldi; bunun üzerine biz kimi dilersek o kurtulmuştur. Suçlu, günahkârlar topluluğundan zorlu azabımız kesin olarak geri çevrilmeyecektir.” (Yusuf: 110) ve şöyle der: “Nice az topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah’ın izniyle galip gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir.” (Bakara: 249)

Son olarak; Mennan Kerim olan Allah’tan bütün güzel isimleri ve yüce sıfatlarıyla, kelimesini yüceltmesini, dinini galip kılmasını, ordusuna yardım etmesini, mücahid kullarına yeryüzünde güç ve iktidar vermesini, akıbetlerini izzet ve iktidar kılmasını, bu din ehlinin şanını yüceltmesini, münafıkları ve mürtedleri helak etmesini, Yahudilerden, Hristiyanlardan, komünistlerden ve müşrik Rafızilerden haddi aşanları burunları üzerinde yerde sürmesini ve laikleri helak etmesini isteriz. Yine O’ndan, mücahid kardeşlerimize ve esirlere sabır, huzur, hoşnutluk ve teslimiyet vermesini, kalplerine kuvvet ve ayaklarına sebat vermesini, imanlarını korumasını, göğüslerini genişletmesini, üzerlerine sükûnet indirmesini, hidayette sebat vermesini, kalplerini ıslah etmesini, acil bir şekilde kurtuluş vermesini ve kederlerini gidermesini diliyorum. Ayrıca düşmanlarını helak etmesini, ayaklarının altındaki yeri sarsmasını, kalplerine korku atmasını, düzenlerini helak vesilesi kılmasını, tuzaklarını boyunlarına dolmasını, onların topraklarını, mallarını ve ülkelere mücahidlere miras kılmasını, Müslümanların kalplerini onlara çevirmesini, sancaklarını yüceltmesini, gayelerini gerçekleştirmesini, atışlarını isabetli kılmasını, kelimelerini ve saflarını birleştirmesini, ailelerine ve akrabalarına sebat vermesini, yaralılarını iyileştirmesini, şehitlerinin taziyesini güzelleştirmesini dilerim. Onlara sabır vermesini, ecirlerini kat kat vermesini, onları en kısa zamanda sevdikleriyle bir araya getirmesini dilerim. Tek, bir, eşsiz ve Samed olandan kendisiyle istendiğinde verdiği ve dua edildiğinde icabet ettiği ismi azamıyla, yeryüzünün her

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

yerindeki mustazafları kurtarmasını, kalplerine kuvvet ve onlara sağlam sözle sebat vermesini, korkularını güvene, zayıflıklarını kuvvete, zilletlerini izzete ve azlıklarını çokluğa çevirmesini, mükâfatlarını büyütmesini ve şer ehlinin tuzağını da onlardan def etmesini istiyorum. Hiç şüphesiz O, kullarına çok şefkatli ve çok merhamet edendir.

Allah'ın salat ve selamı Muhammed'e, ailesine ve ashabının üzerine olsun.

Hicrî 12.10.1423 tarihinde kaleme alınmıştır.

İmzalayanlar:

El-Kuraşî, eş-Şemerî, el-Hâlidî ve ed-Devsûrî

Din Kardeşliği Hicreti ve Emirliği Ulaşan Metod

Bu emirliği destekleyenler her taraftan Allah'ın rızasını umarak hicret ve daha gencecik olan bu emirliği destekleme niyetiyle geldiler ve haçlı orduları Afganistan'a saldırdıktan sonra birçok gruplar Emirlik yurduna ulaştılar. Çünkü bu kardeşlerin yönelebilecek ve hicretlerini ve cihadlarını devam ettirebilecekleri hiçbir yerleri yoktu. Ensar'ın Emirliğinin topraklarında sığınabilecek, hicret edebilecek ve cihadlarını devam ettirebilecek bir sığınak buldular. Bu sebeple Ensar'ın sancağının altına girdiler. Bunlardan bazıları şöyle;

- Ebu Musab ez-Zerkavi Mecmuası, komutanlığını Ebu Teysir kardeş yapıyordu. Bu kardeş İran topraklarına çekilirken şehid oldu. Amerika'nın Afganistan'ı ikinci defa vurmasından sonra birçok Arap mücahitlerden oluşan gruplar İrana ulaştılar. Yine bazı mecmualar gizlice İrana yerleşti. Bunların arasında Ebu Musab ez-Zerkavi mecmuasından bir topluluk da vardı. Komuta merkezi bu kardeşlere yardım edilmesine karar verdi, çünkü Şari' yardımlaşmayı, omuz omuza destek vermeyi ve birbirlerine merhamet etmeyi Müslümanlara farz kıldı. İmam Muslim İyilik ve Sıla-i Rahim babında ve yine Mü'minlerin birbirlerine Merhamet etmesi babında Nu'man bin Beşir'den Allah Rasûlü'nün şöyle dediğini rivayet eder: *"Birbirlerine karşı sevgilerinde, merhamet etmelerinde ve birbirlerine şefkat beslemede Mü'minlerin misali bir bedene benzer. Eğer o bedenden herhangi bir aza bir rahatsızlıktan şikayetçi olursa beden diğer kısmını da uykusuzluk ve ateşle rahatsız eder."* Bunda, *"İyilik ve takva üzerine yardımlaşın ve günah ve düşmanlık üzerine yardımlaşmayın"* (Maide: 2) diyen Allah Azze ve Celle'ye icabet vardır. Emir Ebu Abdillah eş-Şafii, Ebu İshak el-Ensari kardeşi Tahran'a gitmesi için görevlendirdi. Bizden onları yanımızda misafir olarak ağırlamamızı rica etti. İbrahim el-Arabi der ki; Ebu İshak el-Ensari mevzuyu bana anlattı ve şeri şartlara binaen onları ağırlamasını rica etti. Ancak komuta merkezinin, Ensaru'l İslam Emirliğinin dışında herhangi bir grubun kendine özel askeri karargâh açmasına razı olmayacaklarını tebliğ etti. Bir de, muhtelif karargâhların açılmasında bilfiil değişik sancakların çıkmasına doğru kayma gerçekleşecektir. Kardeşler buna razı olup topraklarımıza hicret ettiler Allah'a hamd olsun!.

- Irak'ta Emirlik ve Otorite İçin İlk Tesis Edilen Cihad Sancağının Tarihi-

Bu kardeşler bizimle aynı hendekte durup Ensaru'l İslam'ın sancağı altında Allah'ın kelimesi üstün olması için cihad ediyorlar ve komuta merkezinin emirlerini yerine getiriyorlardı. Gerçekten Ebu Abdurrahman eş-Şami, beraberinde olanların en ileri görüşlü olanı, anlayışı en iyi olan ve idraki en derin olandı. Ebu Abdillah eş-Şafii onu yitirdiğinde vasfedilmeyecek şekilde üzülmüştü. Onlardan birçoğu mücahidlerle omuz omuza verecek kendileri için şahitlik yapacak ve gelecek nesillere örnek olacak kahramanlık operasyonlarına iştirak etmiştir.

Aynı şekilde emirlik sancağının altına Çeçenistan'daki Arap komutanlardan olan komutan Ebu'l Ayneyn el-Cezairi de katıldı. Onunla beraber bize yaklaşık on küsür kadar kişi katıldı. Bu kardeşlerin emirliğin topraklarına katılmasından sonra Arap kardeşlerin sayısı başlı başına yeni bir bölük oluşturabilecek orana ulaştılar. Bu bölük Ebu'l İydeyn komutası altında Ketibet'ul Guraba adı altında bilindi.

Daha sonra da emirliğe komutan Yasin el-Bahr en-Necdi Arap Yarımadasındaki cihad âlimlerinin bize gönderdiği elçisi olarak geldi ve katıldı. El-Bahr kardeş geldikten sonra Ebu'l İydeyn bölüğün emirliğinden feragat ederek El-Bahr'a devretti. El-Bahr kardeş bölüğün emiriyken şehid oldu.

Askeri karargâhlar, Suriye, Ürdün, Mısır, Tunus, Cezair, Somali, Ada Ülkeleri, Türkiye, İran, Çeçenistan, Avustralya, Avrupa ve Amerika'dan Arap mücahidlerle dolup taşmıştı. Onlardan bazılarının ismini hatırlarız, bazılarını ise Allah Subhanehu ve Teâlâ unutmayacaktır.

Bu aşamaya kadar bu bereketli tarihin birinci cildi bitmiştir...

Allah Azze ve Cell'eden, bu mübarek tarihin tanıklarından oluşacak ikinci cildini tamamlamamız için bize yardım etmesini dilerim.

Davamızın sonu, Alemlerin Rabbi Allah'a hamd etmektir.

Salat ve Selam Muhammed'e, Ailesine, Ashabına ve bütün Müslümanların üzerine olsun.

KÜRESEL KİTAP'TAN ÇIKAN ESERLER

Sipariş için: www.kureselkitap.com

Kayıp Minare / **Abdullah Azzam**

Cihadı Desteklemenin 44 Yolu / **Enver el-Evlaki** (2. Baskı)

Şehadet Yolunda Cihad Erleri / **Harun İlhan**

Hattab'ın Anıları / **Sâmîr bin Salih es-Süveylim** (3.Baskı)

Kafkasya Emriği Mücadelesi / **Said Buryatski** (2. Baskı)

Düşmanla Savaşta Kadının Rolü / **Yûsuf bin Salih el-lyeyrî**

Allah'ın Rasûlü Muhammed -Sallallâhu Aleyhi ve Sellem- / **Atıyyetullâh el-Lîbî**

11 Eylül –Dünyayı Sarsan Hâdiseye Genel Bir Bakış- / **Seyfüddîn el-Ensârî-Ebû**

Ubeyd el-Kureşî-Ebû Eymen el-Hilâlî

Türkistan Şehidleri-1 / **Abdullah Mansur**

Cihad Yolunda Değişmeyen Esaslar / **Yûsuf bin Salih el-lyeyrî**

El-Kaide ve Taliban'ın İçinde / **Seyid Saleem Şahzad**

Zerkavi / **Fuad Hüseyin**

Bağımsızlığın Eşiğinde / **Zelîmhan Yandarbiyev**

Tekfir Meselesi Hakkında Mülâhazalar / **Eşref Yılmaz**

Tarihe Şahitliğim / **Ömer Abdurrahman**

Mücâhidin Ahlâkı / **Ebû Ömer es-Seyf**

Cihad Menhecine Dair / **Usâme bin Ladin**

Şam Ehline Mektuplar / **İbn Teymiye**

Türk Mücâhidlerin Sorularına Cevaplar / **Atıyyetullah el-Lîbî**

Sabah ve Akşam Zikirleri / **Abdullah Azzam**

Lübnan Hizbullah'ı ve Filistin Davası / **Atıyyetullâh el-Lîbî**

İlimsizce Fetva Verme Hususunda Bir Uyarı / **Ebû'l Velid el-Ensârî**

Geceyi İhyâ Etmek / **Süleyman el-Ulvân**

Cihad Yürüyüşü / **Harun İlhan**

Büyük Ortadoğu Projesi / **Ebû Muhammed el-Makdisî**

Cihadın Kazanımları Hakkında Tahliller / **Ebû Muhammed el-Makdisî**

Gerilla Savaşı / **Yûsuf bin Salih el-lyeyrî**

kureselkitap.com

kureselkitap.com

kureselkitap.com

